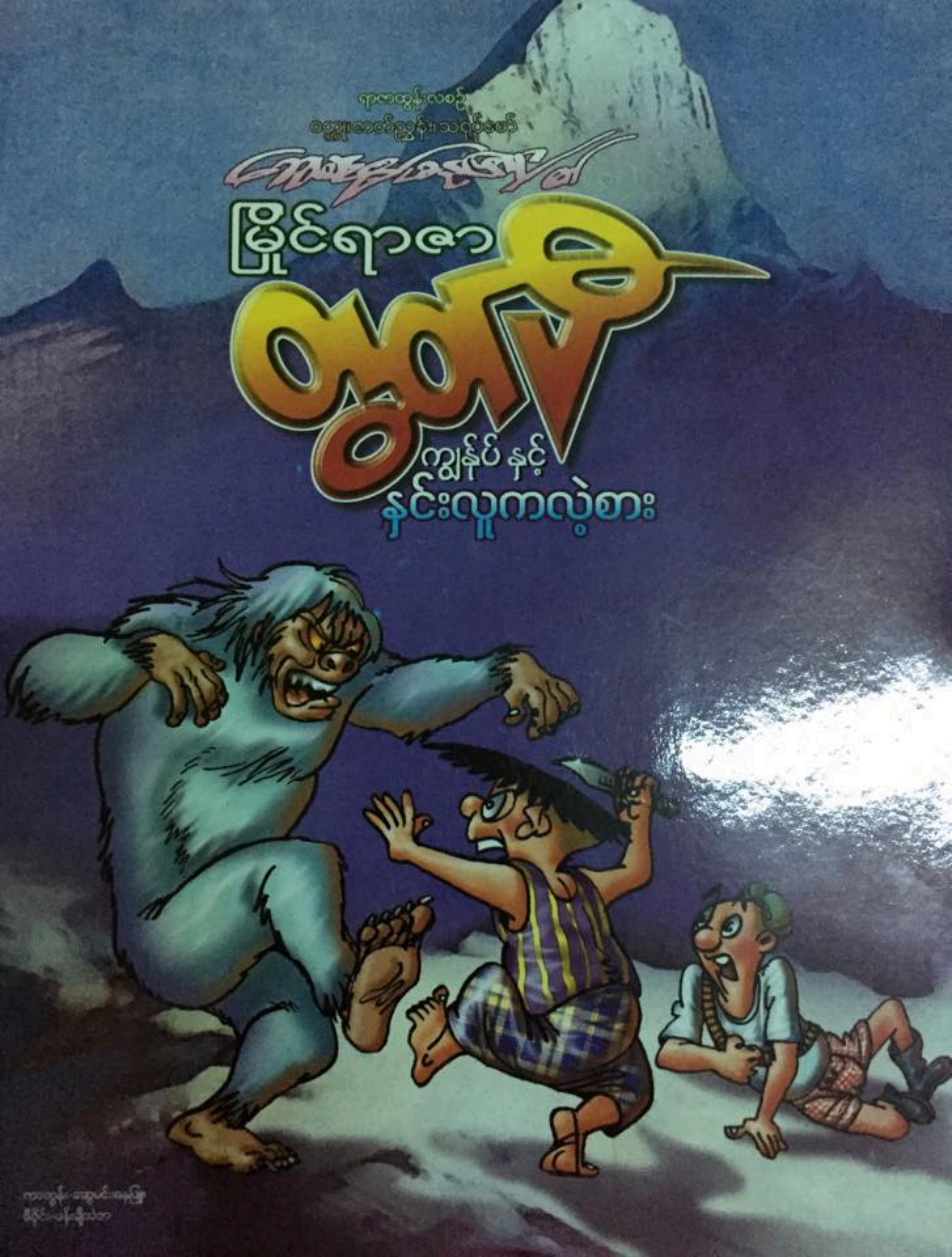
ရာဇာထွန်းလစဉ်
မြိုင်ရာဇာ
ကျွန်ုပ် နှင့်
နှင်းလူကလဲ့စား

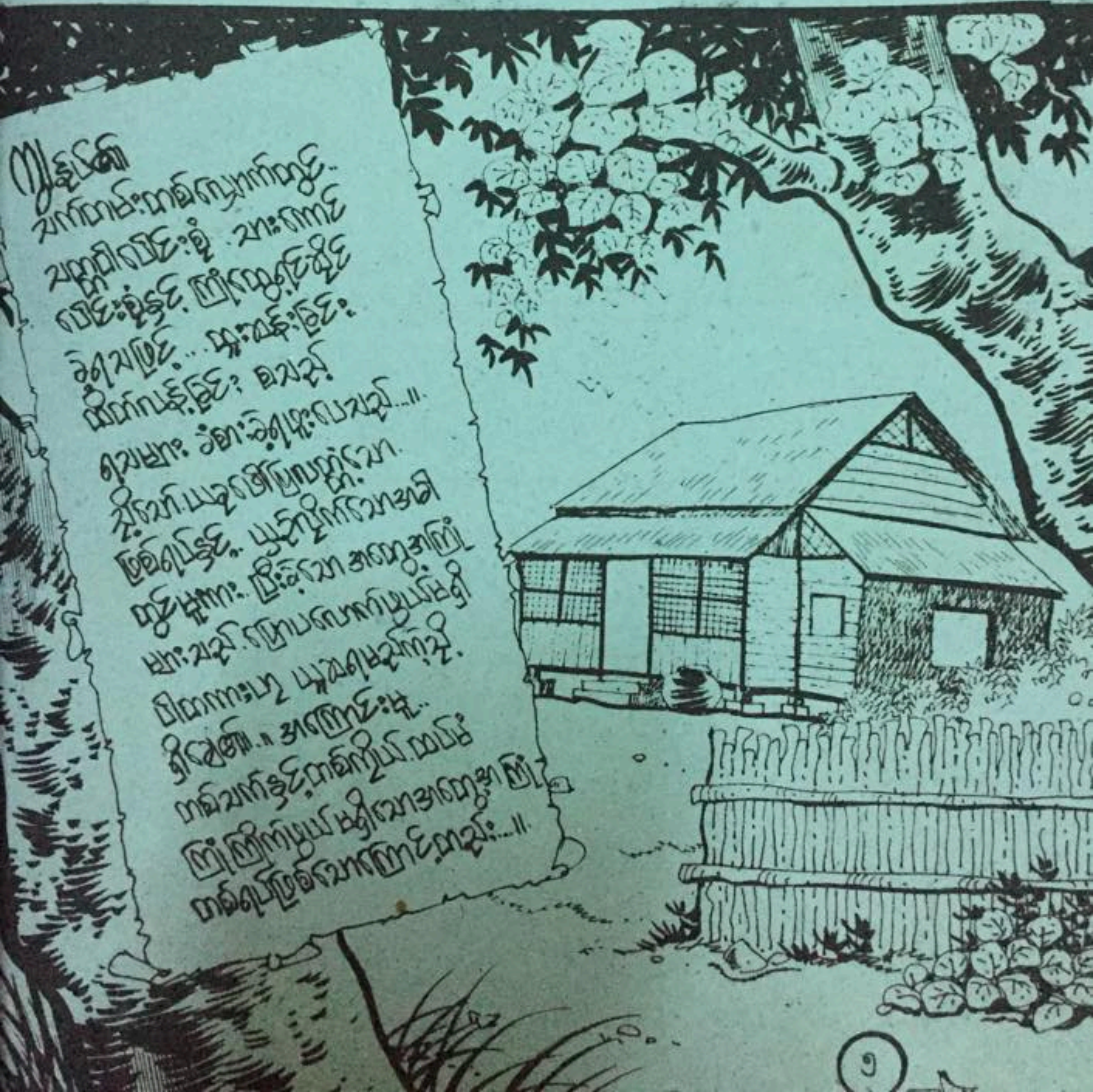
ကျွန်ုပ်တို့
သက်တမ်းတစ်လျှောက်တွင်..
သတ္တဝါပေါင်းစုံ သားကောင်
ပေါင်းစုံနှင့် ကြုံတွေ့ရဖူး
ခဲ့သမျှ... ထူးဆန်းခြင်း
ထိတ်လန့်ခြင်း၊ စသည့်
ရသများ ခံစားခဲ့ဖူးပေသည်...။
သို့သော် ယခုတင်ပြမည့်သော
ဖြစ်ရပ်နှင့်.. ယှဉ်ကြည့်သောအခါ
တွေ့ခဲ့ဖူးသော အတွေ့အကြုံ
များသည် ကြောက်ဖွယ်ကောင်းမှုမရှိ
ပါ ကလေးကစားမှု ယှဉ်ကြရသူကိုသို့
ရှိခဲ့၏..။ အကြောင်းမှု..
တစ်သက်နှင့်တစ်ကြိမ် သာမိ
ကြုံကြိုက်မယ် မရှိသောအတွေ့အကြုံ
တစ်ရပ်ဖြစ်သောကြောင့်ပါပဲ...။

ဟာ.. သူကြီး ဘခိုင်ပါလား..
ကြွကြွပါ.. ကြွကြွပါ..

ဘယ်ကို..
ဆရာကျော်ပါ..

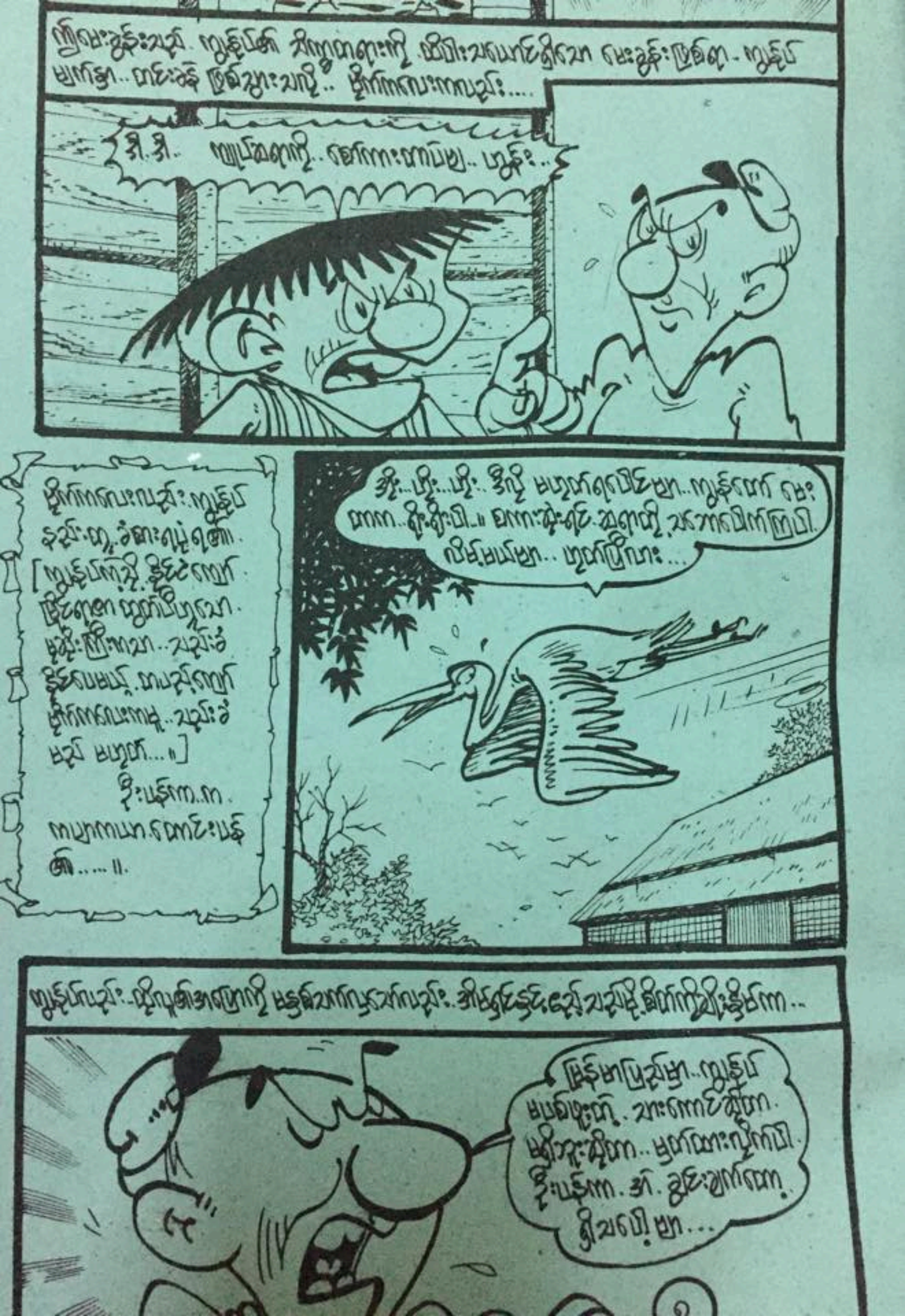

မှတ်သင်ညိုတို့.. ကင်းလိပ်ကျောတို့ရတာ.. မုဆိုးဖိုးကြီး
တစ်ယောက်အနေနဲ့.. မပြောနိုင်ဘူး ပေါ့လေ...
အို! ဆရာတွေကကော..
ဆရာတွေက.. ကရုဏာသက်.. ပြောခဲ့
တာပဲဗျာ.. ကြောင်ပြုလိုက်ရင်ပေါ့...
မညာ ပလောက်ပါဘူး
တပည့်တော်.. ယောင်ယောင်က... တ
စ်နေ့ အကောင်တစ်ကောင်... ကို...
ကင်းလိပ်ကျောတို့.. မှတ်သင်ညိုတို့..
တစ်နေ့ အကောင် ၅၀ စီလို့ ဆိုတာ..
စကားထဲ.. ထည့်ပြောရတာ
မလိမ်တော့ပါဘူး
မှန်ကဲ့. ဆရာတွေကပဲ ပြောတာ.. ကျွန်တော် သင်္ဘော
ပေါ်ကပါတယ်.. ဒါပေမယ့်.. ကျွန်တော့်ကိုမေးတဲ့ မေးခွန်းကို
ဆရာတွေ.. သင်္ဘောမပေါ်ကမေးဘူးခင်ဗျ..
ဆိုစမ်းပါဦးမှ.. ကျွန်ုပ်..ဘာ
သင်္ဘော မပေါ်ကတာလဲ...

ဘာရယ်မှ. ဘိုးကြော..
ကြားတောင် မကြားဖူးဘူး..
ဟဲ..ဟဲ..
ဟား ဟား ဟား
ဟဲ..

ကျွန်ုပ်တို့ကား... မိခင်ကြီးပေါ်ပါးသား ဖြစ်သွားကြရလေသတည်း။ ဦးပန်းကာကာ... ကျွန်ုပ်တို့ ...
စကားသံကြီး....။
ဒီ့ပြောင်းမဟုတ်ဘူး
အပြုတ်ရောင်မှာ.. အနက်စက်
ရေးရေးသာရှိတဲ့.. နှင်းကျေးသခင်တို့..
အနက်ရောင်.. အလွန်းရှည်ထွား..တို့..
မွေးဆန်းတဲ့.. ညှိကြေးတို့ကြွရှိတဲ့.
နေရာကပါ...
ကောင်းပြီလေ.. သားသားပါလော..
ဒီနေ့.. ဦးပန်းကကက.. ဘာကိစ္စရှိလို့လဲ
ပါကွဲ... ကျွန်ုပ်.. နားမလည်ဘူး...
ထိုစဉ်.. မတေးမှုန်သည်.. ရေနွေးကြမ်း.. သင်္ဘောသား ဥဩကာ မှုတ်သံသဲ့သို့ ပန်းကန်လုံး ဖြင့်.. စကားပြောင်း၍.. ပြောလာလေ၏.....။
အင်း.... မတေးမှုန်... မတေးမှုန်..
ဒီနေ့ရာမှ ရှေ့သွားသူတို့... သင်္ဘောသား ရှိကာကပါ... ဆိုသူ.
ရှေ့သွားကတဲ့.. အကျင့်ပါနေမှုကြောင့်...
သုံးဆောင်ကြပါဦး..
ဟဲ...
၁၁

ကိုကိုတွတ် ... အဟင်း..ဟင်း..ဟင်း..

ဒီကိစ္စသာ ကောင်းမြီး ကျွန်ုပ်.. ညှိကြံပစ်ဖို့ သို့ပေမဲ့ အကြံကျလာမယ်နော်..
သေချာတွက်.. ကြည့်တော့ ဟုတ်တယ်..ဗျ.. ဖေဖေကြီး ဦးပန်းကလေးပြောတဲ့ထဲမှာ ကြောက်စရာ ဘာလဲ ထူးဆန်းတဲ့ လူ့ဂိုဏ်းသို့တော..
လူ့ဂိုဏ်းသို့တော.. ကြောက်စရာမဟုတ်ပါဘူးဗျာ.. မကောင်းကောင်း လူမိုက်တွေ.. သတ္တိပါပါ..မထူးဆန်းပါဘူးဗျာ.. ကူညီပါဦး..
ကပါလေ. ထားပါတော့.. အကြီးကြီး ..ရှင်းပြပါဦး.
ကျွန်ုပ်ပါသည်. မိမိအား.. အားကိုးတကြီးနှင့် အကူအညီ တောင်းသူကို ...ပေးရလေပြီ...။
သူ၏ လိုအင်ကို ကျွန်ုပ် ... ပြီဖြစ်၍ ဦးပန်းကလေး ...။
၁၃

အို.. ငွေ ငါးသောင်း ကြီးများတောင်..

ဟဲဟဲ .. မှန်ပါတယ်ရှင် .. မှန်ပါတယ်
အိုနို .. ကျုပ်ပြောတို့ .. ဘယ်ကို
သွားရမယ်ဆိုတာ .. မသိရသေးဘူး
နော် - ဦးပန်က ...

ဪ... သိရှိပါတယ် သိရှိပါတယ်... ကျွန်တော်တို့ အားလုံးက.. နီပေါနိုင်ငံ ဒိုလ်ပို (DOLPO) ပြည်နယ်ပါပဲ..
ဟာ! နိုင်ငံ ရုပ်ကြွားကြီးပါလား.. ကျွန်ုပ်က.. ရန်ကုန်နဲ့ မန္တလေးပဲ ရောက်ဖူးတာ.. ခုတော့.. ကိုယ်ဘာသာ.. ကိုယ့် လူမျိုးတွေနဲ့မတူတဲ့.. ဘာသာစကားကလည်းမသိဘူး.. ဖြစ်ပါ့ မလားဗျာ...
မပူပါနဲ့.. အရာရာကြိုက်ပြီ ဧည့်ခံပါမယ်- စကားပြန်ပါမယ်.. လက်နက်အစုံအလင်ပါမယ်- ညို့က ဘေးမရှိအောင်ခေါ်သွားပါတယ်
အင်းလေ.. ဒီပေးမယ်.. ကျွန်ုပ်တာဝန်ကို ဆိုက်ကပ်ပေးပါ. ခေါ်သွားမှ ဖြစ်မယ်နော်.. ကျွန်ုပ်တာဝန်ကို.. အရာရာ.. အားကိုးရတယ်
အဟား အဟား..

ဦးပန်းကာသည် ဖိုးကကလေးကို.. စေတနာ.. အကဲခတ်ပြီး သကာလ...
အိုး... ကျွန်တော်တို့ သတ်မှတ်ထား အထိမှာတော့.. သူမပါဘူးဗျ.. ဒါပေမယ့် ကျွန်တော်တို့ အဖွဲ့ခေါင်းဆောင်ကို ရအောင်ပြောကြည့်ပါ့မယ်.. ဒါနဲ့ သူ့အတွက် အာမခံကြေးတော့.. လေးဖို့.. ထားဦး မယူဘူး ဆိုတာ.. ခုကတည်းက ပြောပါရစေဗျာ....
နေပါဦး.. ကျွန်တော်.. မဆိုင် တော့ဘူး..
အို! မဟုတ်တာ.. နင်းအသေပါမှတော့.. နင်ပါ လိုက်မှ.. ဖြစ်မှာပေါ့.. ဖိုးကကလေးရယ်..
အေးပါဗျာ.. ဖိုးကကလေး အကြောင်း မသိလို့.. ပစ်မယ်ဆိုင်တဲ့ လူတွေ.. ထားသ ဖြစ်သွားအောင် ညှိပြီးလိုက်ရတာပေါ့.. ဗျှင်း..
၁၇
ဖိုးကကလေးကား.. ကျွဲမှီကြိုကို ထောက်တည်ကာ မကောင်းပြင်ရှာလေသည်..

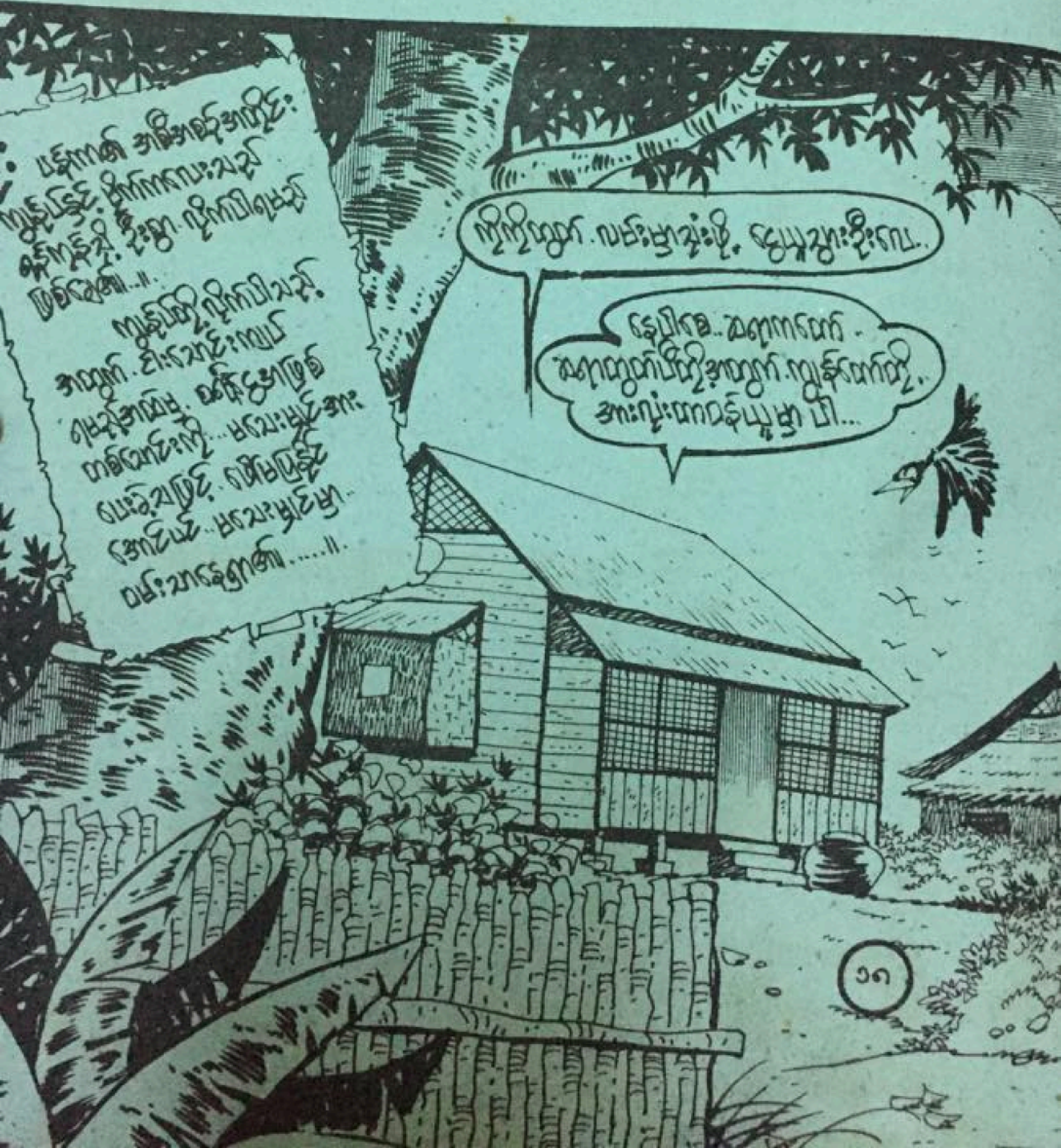
ပန်းကန်၏ အဓိကအဆင့်အကြိုင်း၊ ကျွန်းပြင်၏ ကြိုက်ကလေးသည် ရွာကျွန်း၌ ဦးမှာ ကြိုက်ကပါရှိသည် ဖြစ်လေ၏..။
ကျွန်းပြင်ကို ကြိုက်ကပါသည် အလျှက်.. ဝါးတောင်းကျော် ရေခဲ့အောင်မှ.. ဆင်ရိုင်းအဖြစ် တစ်ကောင်းကို... မှလေးမျှင်အား ပေးခဲ့သဖြင့်.. ဂုဏ်မပြည့် လောင်ဝင်.. မှလေးမျှင်မှာ.. ဝမ်းသာနေရှာ၏.....။
ကိုကိုလျှက်.. လမ်းမှာသုံးဖို့ ငွေယူသွားဦးလေ..
နေပါစေ.. သရက်ကလေး.. သရာကြက်ပိုကိုအာလျှက်.. ကျန်ဖော်ကိုး.. အားလုံးကော့ဖြန့်ယူမှာ ပါ...

ကျွန်ုပ် အဝတ်အစားလေ.. ပြည့်ပြည့်စုံစုံ
ဝတ်ပြီ.. ဗိုလ်မှူး...
ဟုတ်ကဲ့ ရှင်..
နိုင်ငံကျော် မှူးကြီး ဖိုးရောက်လာပြီ ဟူ၍ နာမည်ကျော်ကြီးနှင့်
[မည်သူတွေ အတွက်အပ ပြုပြု] ရောက်ပြီဆိုင်းကို အများသိကြပြီး
ဖြစ်ရာ.. မိမိမှူးကြီးကို ပထမဆုံးအဝတ်ကို တွေ့ချင်နေမိ
သည်မှာ... အမှန်ပင်...။
ဟာ! ရောက်လာပြီ..
ဦးဝတ်ကြော့ အဝတ်မျိုး.. ဟိုမှာ..
ဝတ်ကို မမြင်ဘူး.. ရန်ကုန်
ကျမှ ဝယ်ရမှာ ခင်ဗျ..
ဘာလဲ..
ဗိုက်!
၁၉
ကျွန်ုပ်က... ဦး
အဝတ်အစား မဝတ်ရဘူး..
ဟုတ်ကဲ့.. ဘယ် ဘယ်ကို..
ဝတ်ရဦးမှာလဲ...

၂၀

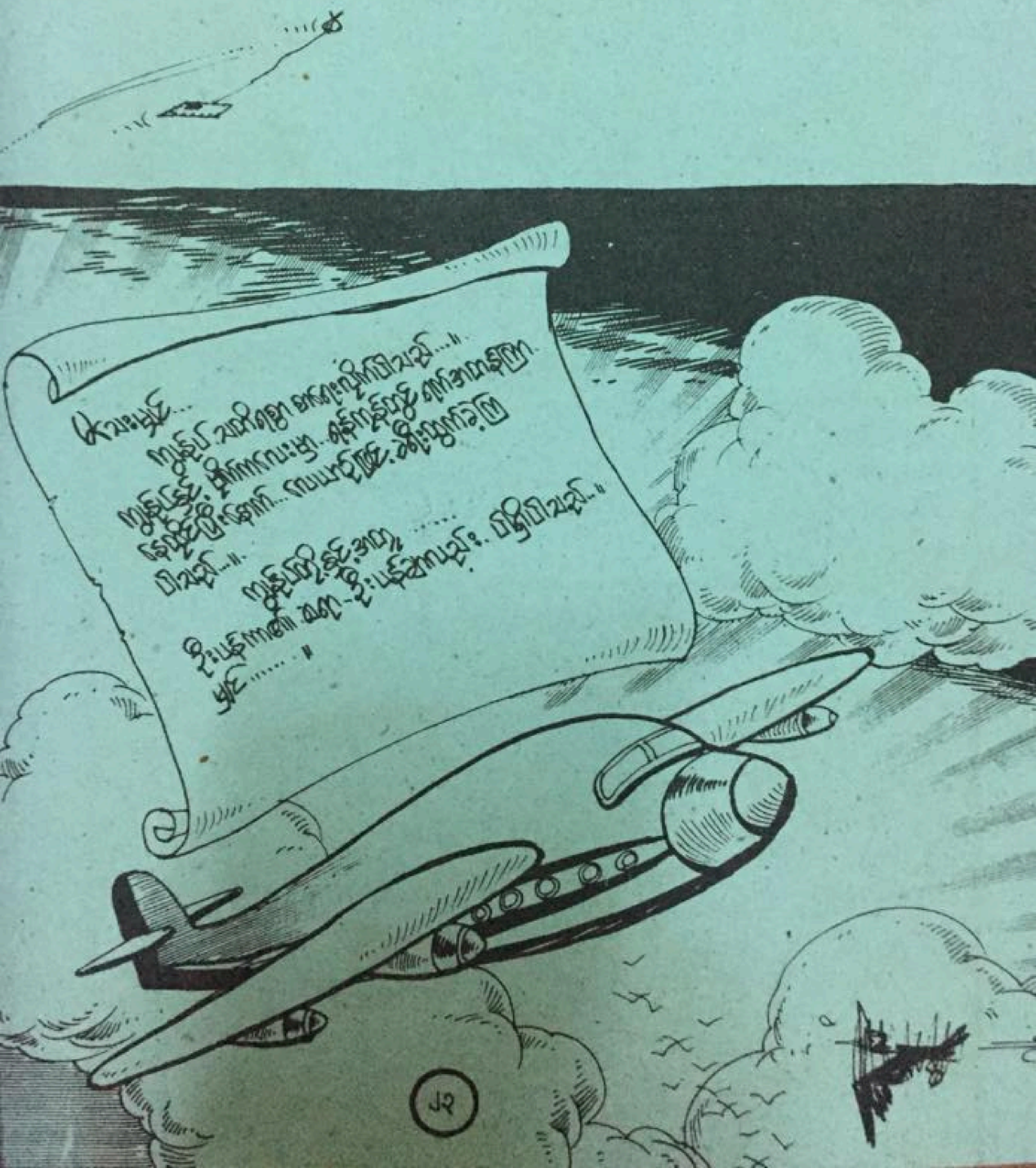
မိသားနှင့်...
ကျွန်ုပ် သမီးရှာ စာရေးလိုက်ပါသည်...။
ကျွန်ုပ်နှင့် မိတ်ကလေးမှာ.. ရန်ကုန်မြို့ ဂျက်အသင်းကြ
ဆေးရုံပြီးနောက်... ကမ္ဘာ့ဝိုင်း.. စီးထွက်ခဲ့ပြ
ပါသည်...။
ကျွန်ုပ်တို့နှင့်အတူ......
ဦးပန်းကာ၏ သူ့-ဦးပန်းဆိုင်ဘုန်း.. ပါရှိပါသည်..။
မှာ......။

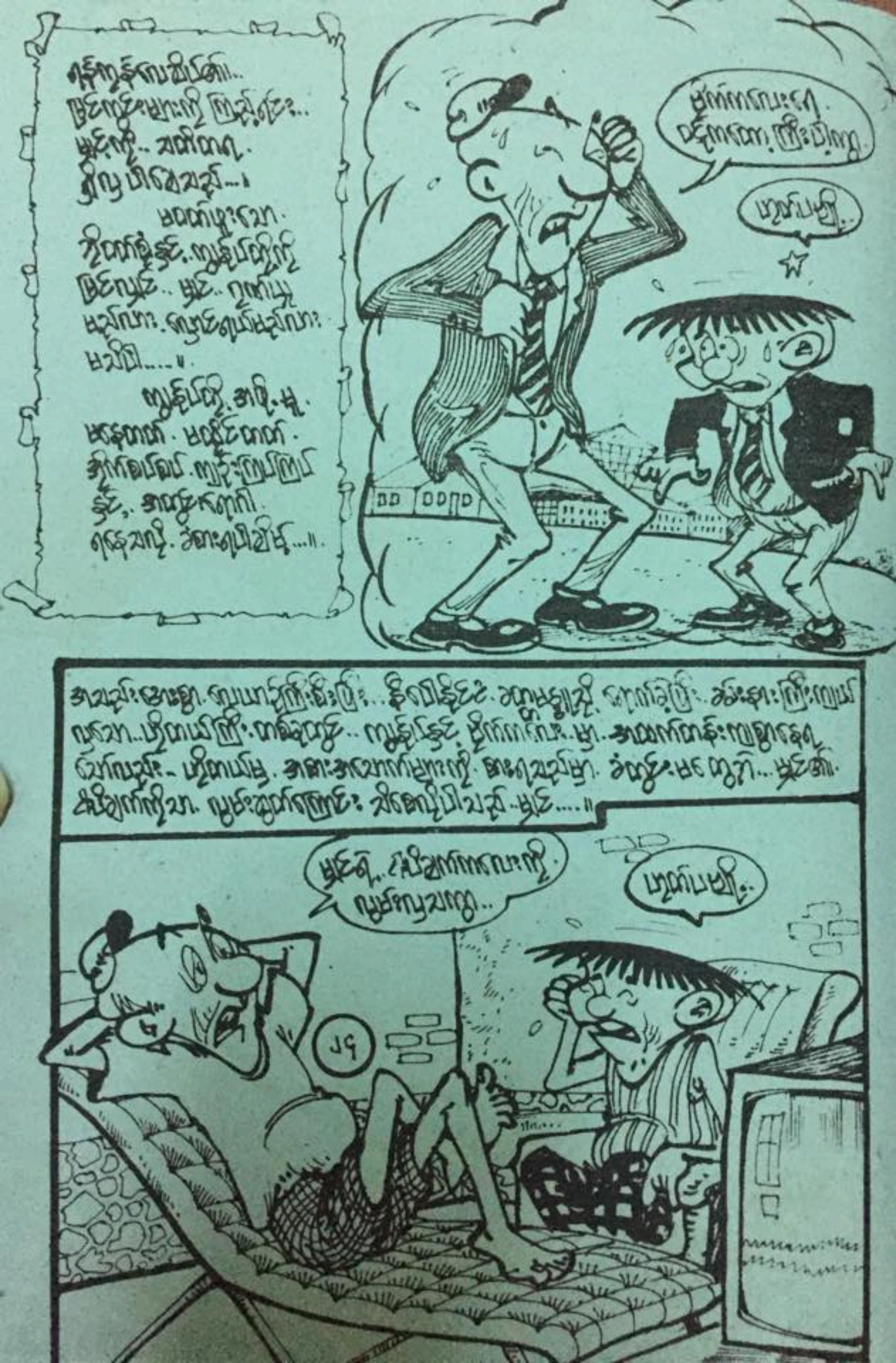
ရန်ကုန်ရောက်ပြီဆိုတော့..
မြင်ကွင်းများကို ကြည့်ရင်း...
မှုန်ကို.. သတိထားရ.
ကြိုပါသေးသည်...။
မတက်ဖူးသော.
တက္ကစီနှင့်.. ကျွန်ုပ်တို့ကို
မြင်လျှင်.. မှုန်.. ဂွက်ပျ
မသိကား. ကြောင်ရှုပ်မှုသိကား.
မသိပါ....။
ကျွန်ုပ်တို့. အဖိုး.မှ.
မနေတတ်. မထိုင်တတ်.
ကိုက်ခဲပြယ်. ကျိုးကြေပြေပြ
နှင့်.. အလှူအတွက်.
ရနေသကို. ဒီဆောင်းညီပါဦး...။
ပိုက်ဆံကလေးရာ.
ငါ့ကိုကတော့. ကြီးပါကွ.
ဟုတ်ပဗျို..
အသည်းအေးစွာ. ကျောပဲကိုကြီးဖိုးပြီး... နိုဝါရီနှင့်. ဒသကကျလှသို့. ပြောက်ခဲ့ပြီး.. အိမ်အား ကြီးကျယ် လှသော.. ဟိုတယ်ကြီး. တစ်ခုတည်း.. ကျွန်ုပ်နှင့် ဖိုက်ကကလေး.. မှာ.. အဆောက်တန်းကျွဲခုနေရ သော်လည်း.. ဟိုတယ်မှ. အစားအသောက်များကို. စားရသည်မှာ. အံ့လွှ.မပစ္စာ... မှုန်တို့. ဇိမ်ကျကျသော. ကျမ်းချက်တောင်း သိတော့ပိုပါသည်..မှုန်....။
မှုန်ရဲ့.. ငါ့ပိုက်ဆံကလေးကို.
ကုန်ကျသကွ..
ဟုတ်ပဗျို..
၂၄

သရုပ်ဆောင်ဖို့ အသင့်ဖြစ်ရင် သွားကြစို့ ဗျို့....
ဟုတ်ကဲ့ ဟုတ်ကဲ့ ခဏလေး ဗျာ...

အို.. ထမင်းသာကျွေးတာ.. သတ္တုလေးရယ်.. ဒီမှာ.. ကိုကိုတော်တို့.. ဘာမှမသိ ရှိန်မပါ-လျှို့ရာမီး ရောက်နေပြီ လေ..နော်...
ဟုတ်ပါတယ်.. မမမှုံ.. သတ္တုတော့က.. မမမှုံ.. စိတ်ပူမှာစိုးလို့ ရေးလိုက်တာ.. ဖြစ်မှာပါ..
အမ်.. ဘာမှ မရှိပါဘူး မမမှုံရဲ့.. အိုးထမ်းကာနိုး အကျင့်ရှိလို့.. ရေးလိုက်မှာနဲ့ တူပါတယ်.. ဘာဖြစ်လို့လဲ..
သတ္တုလေး.. စာနောက်ကျောဖက် လှန့်ကြည့် ကြည့်ပါဦး.. ဘာများ ထပ်ရေးထား သေးလဲလို့..
အမောင်.. ဒီလိုလေ.. သတ္တုလေးရဲ့.. ကိုကိုတော့က.. စားလို့.. အိမ်ပြန်လို့.. ပယ်ကလေးမယ် စိတ်ကူး ရှိထားတာ မဟုတ်လား.. အဲဒါ.. အခုပဲ အဖေ့ကလေး ကောင်း မပါသေးဘူး လားလို့ပါ..

ကိုကြည်နိုင်မှာ.. မလေးမှုံ ရှင်မြူးနေသလောက်.. ရှိုးပြင်းဖြစ်ဟန်မတူ..။ တစ်ခုံတစ်ခုကို... လေးလေးနက်နက်.. စဉ်းစားနေပုံရ...။
ကျွန်တော် တစ်ခု.. စဉ်းစားမိတယ်.. မမှုံ...
ဟုတ်ကဲ့.. ပြောပါဦး.. ဘာများ.. ထပ်မှာဖို့.. ကောင်းမလဲ..
အာ.. ပစ္စည်းမှာဖို့ မဟုတ်ပါဘူးဗျ.. မြန်မာပြည်မှာ.. တခြားမှုံ့ဆိုးကျော်ကြော်ပစ္စည်းရှိရက်နဲ့.. ဘာဖြစ်လို့.. သရက်တစ်ရွက်ကိုမှ.. ရွေးချယ် ပေါ်သွားရပါလဲလို့.. ဆိုးသားမှုမှ ရှိရဲ့လားလို့.. စဉ်းစားမိတာဗျ...
သရက်ပေးနှယ်.. ကျောင်းသရက်ပိပိ.. အတွေးပေါ်ရင်နေက... ကိုကိုတွက်က.. ပိုလော်.. ပိုတတ်လို့ နေမှာပေါ့လော်.. ဟင်း.. ဟင်း..
အား အား အား
မလေးမှုံကား - နွားကြီးမျက်နှာ ကြောင့်.. ဇာတ်သဘော ဖုံးခဲ့ကာ.. အနှစ်တစ်ကို မမြင်ခဲ့ကြောင်း.. [နောင်.. ကျွန်ုပ်နှင့်.. ကိုကြည်နိုင် တို့တော့မှ..] သိခဲ့ရပေသည်.....။
၂၇

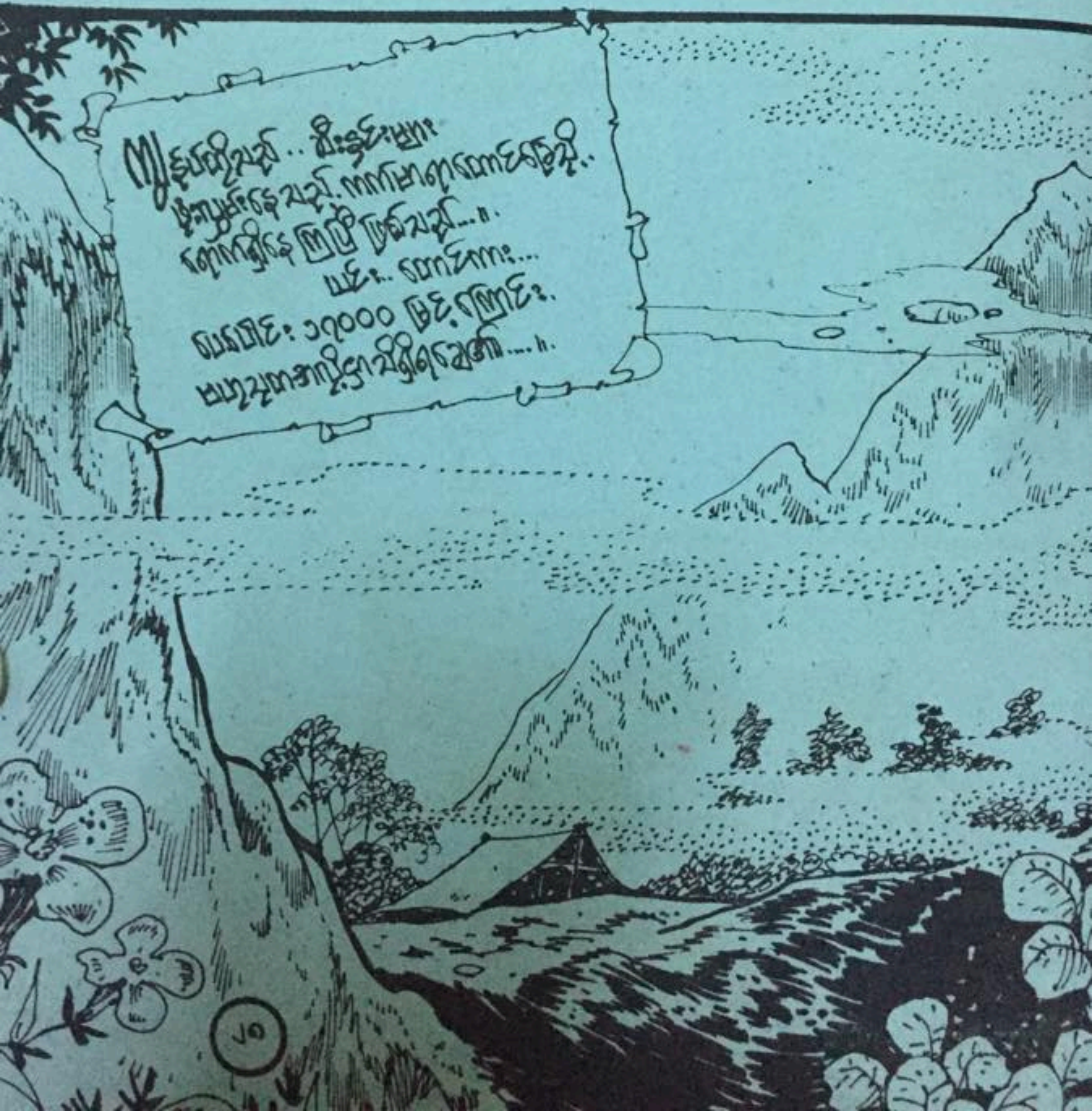
ကျွန်ုပ်တို့သည်..
ရောက်ရှိနေ ကြပြီ ဖြစ်သည်...။
ပေပေါင်း ၁၇၀၀၀

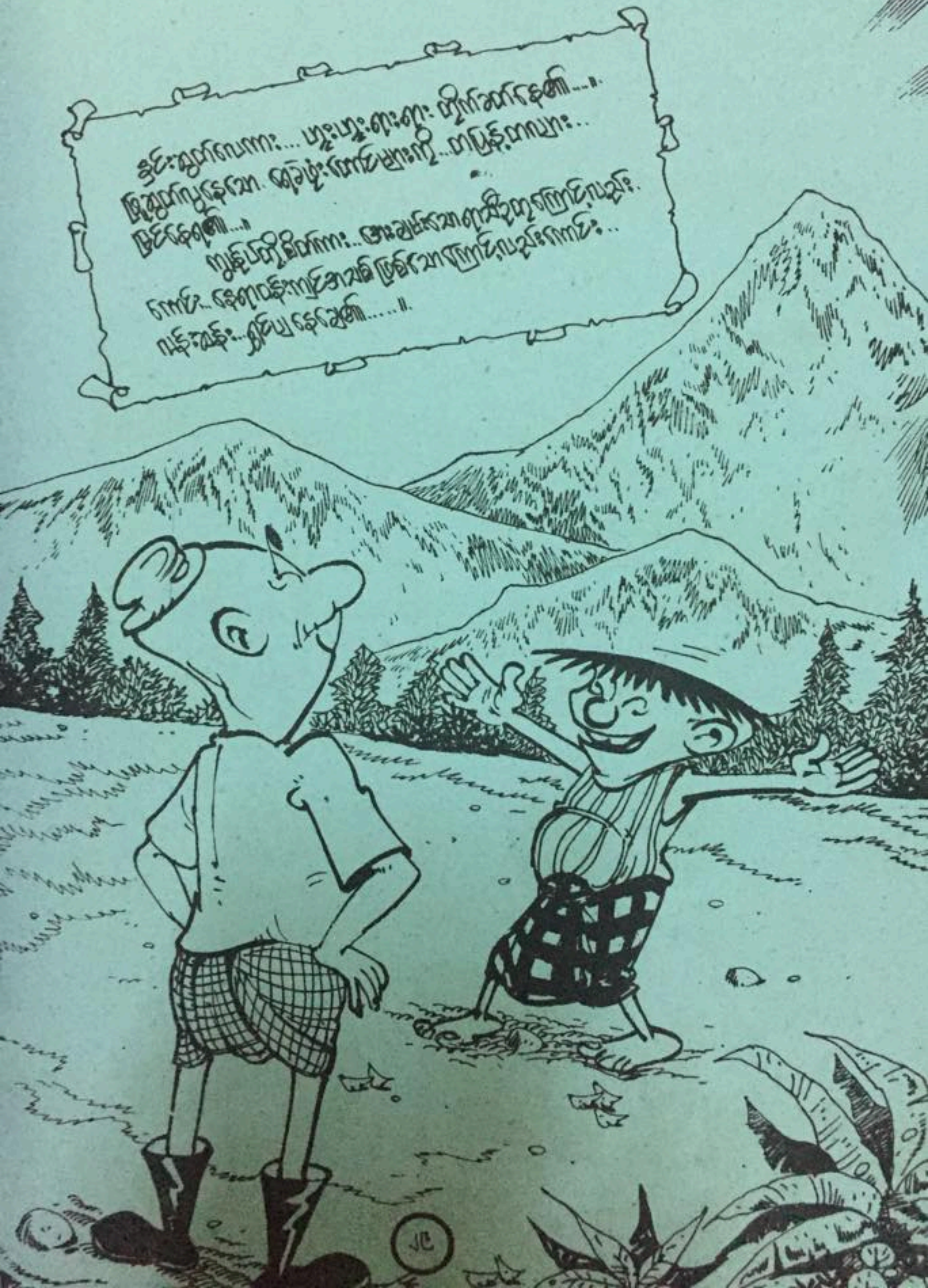
နှင်းဆွတ်လေကြား.... ဟွှေးဟွှေး ရားရား တိုက်ခတ်နေတဲ့....။
ရေခဲဖုံး တောင်များကို...
မြင်နေရတဲ့....။
အေးချမ်းသော ရာသီဥတု...
နေရာဒေသ... ဖြစ်သော...
လန်းဆန်း... ရှိပါ နေတော့တဲ့.....။

မကြာမီ - ဦးသန်းက - ကျွန်ုပ်တို့ထံ ရောက်လာပြီး...
၂၀

ကျွန်ုပ်တို့... မိုးသောက်ခဲ့ကြပြီ. ။
ကျွန်ုပ်တို့ ၆ ဦး သည် - ဆီးနှင်းပြင်
အဖြူကြီးထဲက - အမည်းစက်ကလေးများနှယ်.
ဖြတ်နေကြပါတော့၏.....။

နှင်းကျားသစ် ဟုတ်ကဲ့ - ဆိုတော့ သစ်ပင်တွေပေါ် မရှိဘူး - ဗျာ..
ဟင်း..

ဦးနန္ဒကာဏ်း လေပျော့လေသိမ်းက . ကျွန်ုပ်တို့ သိက္ခာကို ထိပါးသည့် ပြစ်နေသေးတာ..။
ကျွန်ုပ် တွက်ပါတို့. ရှာဖွေမှာ. ကြောက်သေးတာ. ကောင်းပါတို့. သားကောင်းမျိုးမှ. ဟက်ကြေ့တွေ့ကြမည့်ဟာ မှတ်ထားပါ..ဦးနန္ဒကာ....
ဟက်ကြေ့. ကြေးရတာ. ဖွဲကြေ့.ကြေးရတာ. ရှုနေပြီ ထင်တယ်..ဟွန့်..
ဟုတ်ပါပြီလေ.. ဟုတ်ပါပြီ..ကဲ. အန္တရာယ်ကို ကြောက်ရွံ့နိုင်မှ.. ကျွန်ုပ်တို့. ကြမ်းခိုးရှုသီလ သေနတ်ကိုင်ယူထားပါ.. ကိုယ်ဘာ့ကို. ကျက်ဦးမှ အရေးကြီးတာပါနော်..
ကျွန်ုပ် နှစ်ချက်လုံးပြူး...ယူမှာဟုတ်ဘာ. နောက်မှာ... အဲဒီသေနတ်က.. သိပ်ကြောင့်ဘာ..
ပစ်ကွဲ. ရှောင်မြီ နှစ်ချက်လုံးပြူးမှာ ဟွန်း

သူတို့ စကားတွေ... ဦးပန်ကာ... နားလည်ပါ့မလား...
နောက်ဆုံးက. ဦးပန်ဆာနဲ့ ကျုပ်က. ပါကာကိုပဲ ပြောတတ်တယ် ပြီးတော့ - သူက ဘာသာခြား ငါးဘာသာလောက် တတ်တယ်....
ဦးပန်ဆာကား မြန်မာပြည်၌ မရှိ...။ တစ်ခါလေးမျှ ကျွန်ုပ်တို့အား စကား တစ်ခွန်းမျှ ပြောခြင်း မရှိပေ..။ ဦးပန်ကာနှင့်သာ စကား ပြောလေ့ရှိသဖြင့်... တောတောင်ဘဝမှ မြို့သူလူဟု ကျွန်ုပ် ခန့်မှန်းနေမိသည်..။
ဪ... ဒါနဲ့ သူက မြန်မာစကားရော တတ်ပါလား....
မတတ်ဘူးဗျ. သူက ဒီနိုင်ငံ သားပါ... သူ ခေါ်လာလို့ ကျွန်တော်တို့လည်း ဒီတောင်တန်းကြီး ရောက်ခဲ့တာ. နောက်တော့ အေးအေး ဆေးဆေး ပြောပြပါ့မယ်

အခန်း ‹၅› လူလော..ဘိလူးလော..

အသင်းပါလာသော သံချွန်များဖြင့်.. ကျောက်ဆောင်သားပေါ် ချိတ်သွင်းပြီးသည်.. ပြီး.. လေးဘက်
လေးတန်း သံတိုင်များကို.. ရွက်ဖျင်ကြီးများ ချည်နှောင်ကာ.. အလယ်မှ.. အိမ်ကသံတိုင်ရှည်
နှစ်ချောင်းကို [ကြိုးတိုင်ကဲ့သို့] ထောက်ထိုးထားဖြင့်.. လေးထောင့် အိမ်သာရော..တဲ.. ဖြစ်သွား
တော့၏.....။
အဲဒီတဲကို.. လေမုန်တိုင်းကျိုက်.. ရွှံ့မှာတွေ ရလိမ့်မယ်..
မပူပါနဲ့. အသင်းကြီးပါလား.. ဒီကြိုးက အအေးလုံ ပါ မလား..
ကျွန်ုပ်တို့ပါလာသည်.. မဟောဗျာထက်ဝဲ.. ညွှန့်သော ကြိုးနှင့်ကာ ပြောသည့်အတိုင်း.. လေမုန်တိုင်း ပါကမှ.. လေမုန်တိုင်းကျိုက်သောအခါ.. ရွှံ့မှာတွေ ကြီး ဖြစ်သွားတော့၏.....။
ရွှေးသန်းပါဒေ.. သခင်...
၃၇

ကျွန်တော်တို့ နက်ဖြန် စောစောထွက်ကြမယ်.
ကောင်းပါပြီ

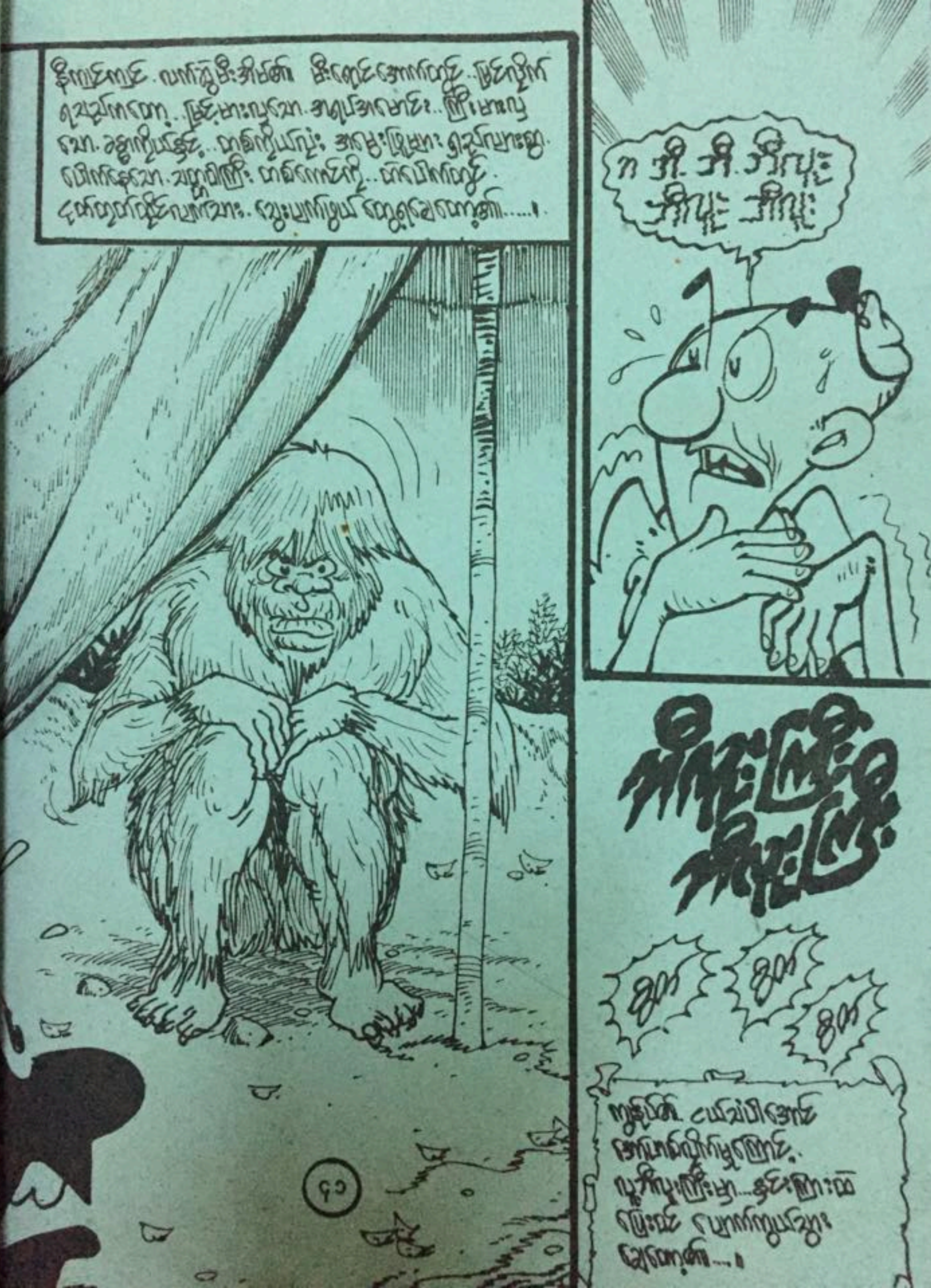
ဂ ဘီ..ဘီ..ဘီလူး
ဘီလူး ဘီလူး
ဒိတ်
ဒိတ်
ဒိတ်

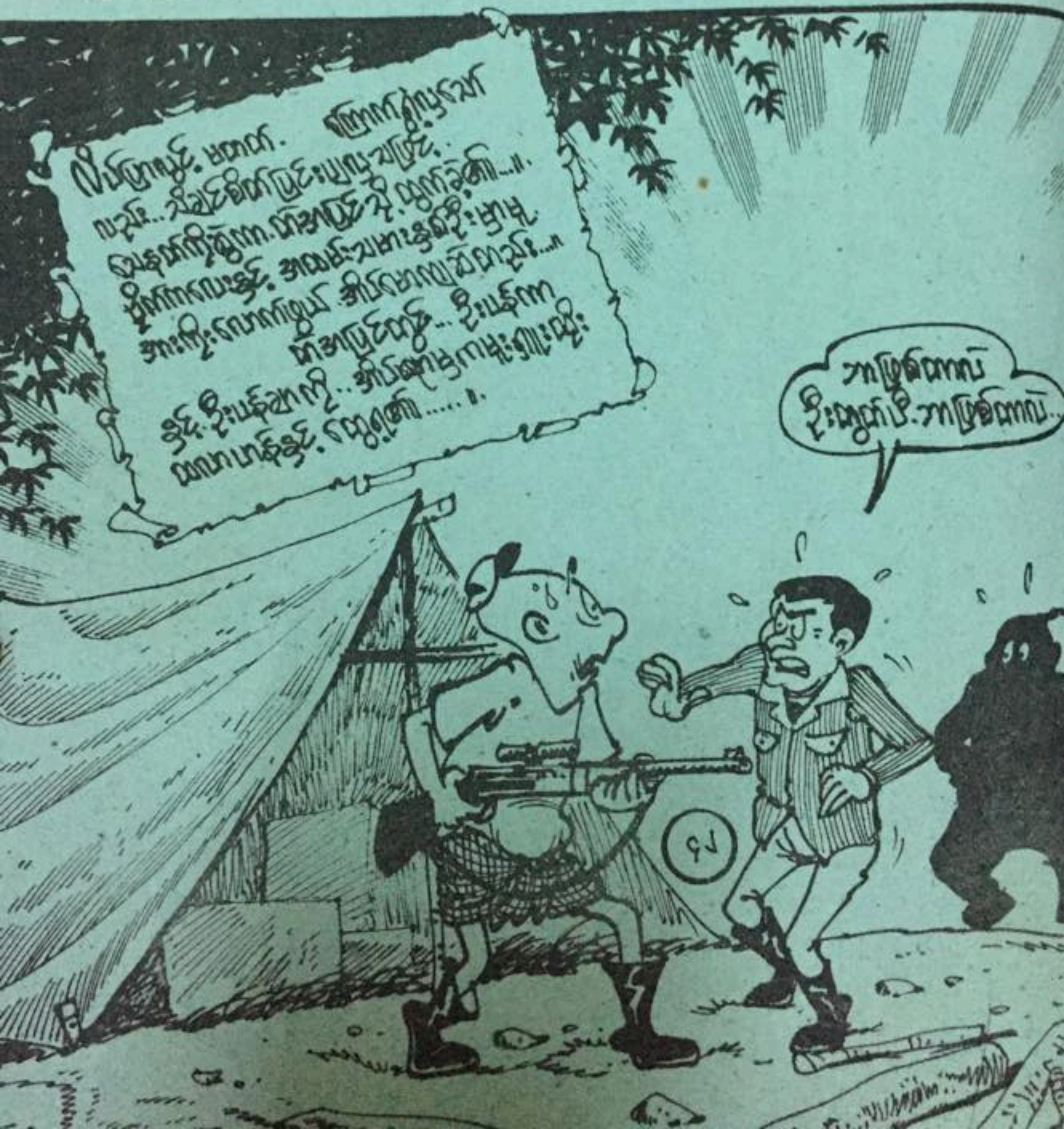
ဘာဖြစ်တာလဲ
ဦးထွတ်ပီ.ဘာဖြစ်တာလဲ..

ဟာ!
ဦးဘထွန်းပြီ..အဒီကောင်ကြီးရဲ့ ပုံပန်းသဏ္ဌာန်ကို မြင်လိုက်ရသလောက်...ပြောပြစမ်းပါ..

ကျွန်ုပ်တို့ စကားပြောကြရင်း... ဦးပန်ဒါကတော့ မျက်စိမှေး၍ ... ဦးပန်ဒါအား ကျွန်ုပ်တို့ နားမလည်နိုင်သော စကားဖြင့် ပြောနေတော့၏... ပြီးမှ..
အဲဒီ.. နှင်းလူမှာ.. ... နှင်းလူ.. ဟား ဟား ဟား..
ဗျာ.. နှင်းလူ.. ဟုတ်လား... နှင်းလူဆိုတာ.. ဘာလဲ.. ကျွန်ုပ်တို့ကို.. ပြောပါလား...

ဦးပန်ကာကား... ကျွန်ုပ်အမေကို မကျွေးမွေးဘဲ.. တောင်ကြီး ရှူးသွပ်သွားသူမှာ.. တစ်ကြိမ်တည်း?
ရေ ရှာနေကြောင်း.....
ဟုတ်ပါတယ်.. နှင်းကျူပါပဲ.. နှင်းကျူ.. နှင်းကျူ.. နှင်းကျူ..
ဦးပန်ကာ...ကျွန်ုပ် မေးခွင့် ပါရစေဦး....
ဟာ.. ဘာ.. မေးပါ.. မေးပါ.. ဦးတွက်ပြီ..
ဒီပန်းကုန်းမှာနေတဲ့ လူတွေဟာ.. ဒီလိုပဲ.. ရွှေးရွှေးကျင်းကျင်း..နဲ့ အရှုံး များကြတာပါလား....
ဟားဟားဟား.. ဦးတွက်ပြီကတော့..လူပြိန်းမှာ..ဒီကောင်တွေက..ရွာမရှိသူမျှ.. လူ့အမျိုးအနွယ်တော့ မှန်တယ်.. ဒါပေမယ့် ဦးနှောက်ဖွံ့ဖြိုးမှုအားနည်းတဲ့ ရှေးဦး..လူရိုင်း..တစ်မျိုးပေါ့ဗျာ.....
၄၂

ကျွန်ုပ်သည်· အားမာန်ကြီးမားပုံရသည့်· နှင်းကျူကို· မြင်ယောင်နေမိ၏...။
သူတို့.. ဘာတွေ· စားကြ·· ဒီလောက်ကြီးများ နေကြတာကလဲ... ကျွန်ုပ်တို့.. လူသားများ စားကြ သဘက်·ဦးမနေ့က.
ကျွန်တော် မသိဘူး.. ဦးကျွတ်ပြီ .. ဒါပေမယ့်.. လူသားစားမယ့်ပုံတော့ မပေါ်ဘူး.. သူတို့ လူကို ကြောက်ကြတယ်ဗျ.. ဒီကောင်မျိုး တစ်ကောင်လောက် ရှိရင်·ကျွန်တော်တို့.. ခရီးဆုံးပြီလို့ မှတ်လေတော့...
ဗျာ.. ဘယ်လို
မဆုံးသေးဘူး· ဦးကျွတ်ပြီ...ကျွန်တော်တို့· အခုက လိုချင်တာ· နှင်းကျူပါ· အသီးအာဟာရစားတဲ့ ရအောင်ယူရမယ်..ဒါ·မရနိုင် ရင်တော့·တစ်ကောင်တော့ အရှင်ရအောင်ဖမ်းယူရမယ်

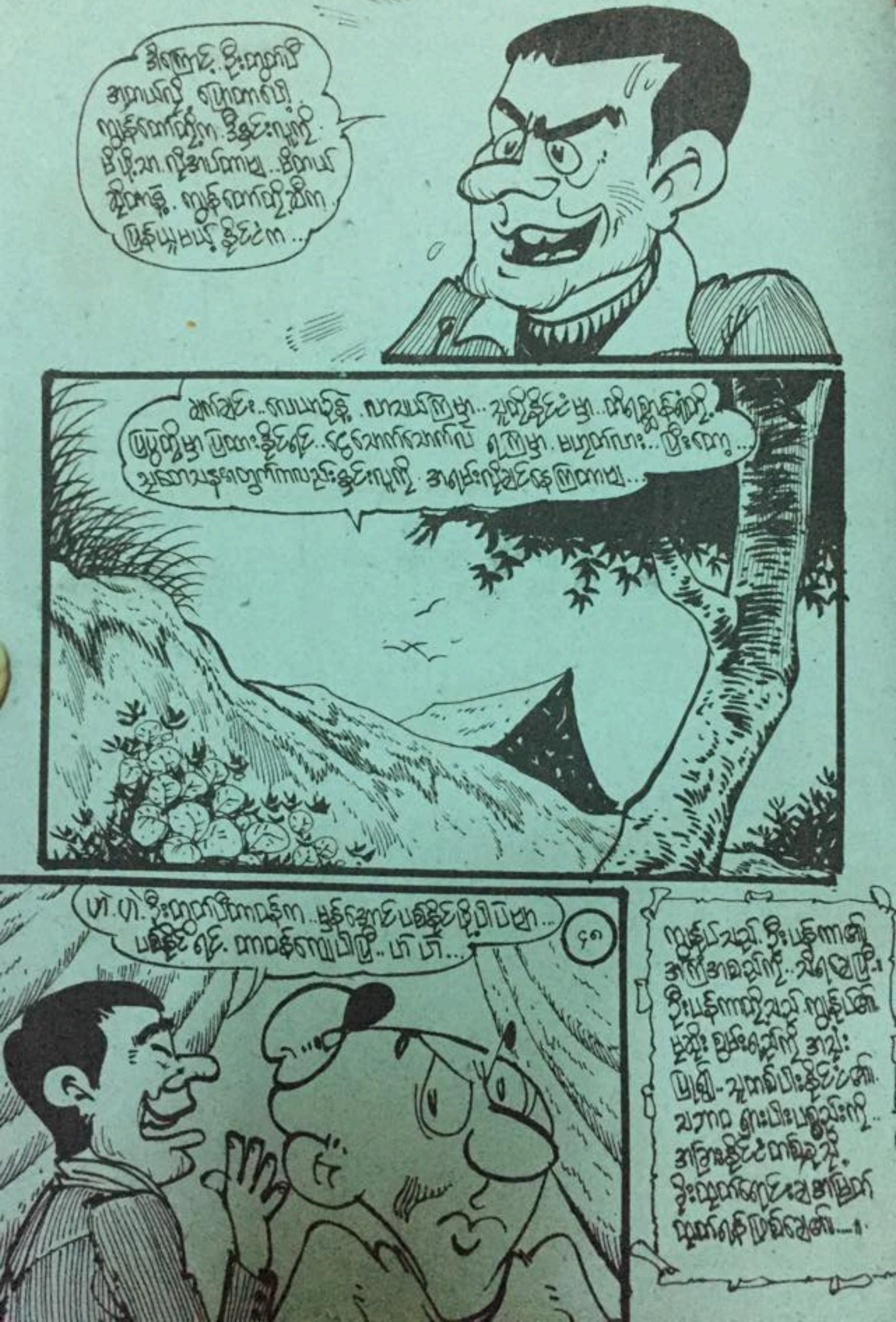
ဒီတော့ကွာ.. ဦးဘတော်ပြီ အဘာမကြည့် ပြောတာပေါ့ ကျွန်တော်တို့က.. ဒီနွားကို ဗိုလ်ဖိုးသာ.. လိုအပ်တာမျ.. ဗိုလ်တာယ် ညီကလေး.. ကျွန်တော်တို့ဆီက ပြန်ယူမယ် နိုင်ငံက...
ဆက်ပြီး.. တပေပကိုနဲ့.. လေးသားကြိမ်မှာ.. သူတို့နိုင်ငံမှာ.. ထိရွှေ့နိုင်တဲ့ကို. ပြည်တွင်းမှာ ပြဿနာ နိုင်ရင်.. ငွေသောက်သောက်ပေး ရကြမ်မှာ.. မဟုတ်ဘူး.. ပြီးတော့... သူ့သာသနာ တော်ကောင်းနွားကို.. အရမ်းလိုချင်နေကြတာမျ...
ဟဲ.ဟဲ.. ဦးဘော်ပြီကောင်နဲ့က.. မှန်အောင်ပစ်နိုင်ဖို့ပါပဲဗျာ... ပစ်နိုင်ရင်. ထာဝရ် ကျေပါပြီ.. ဟဲဟဲ...
၄၁
ကျွန်ုပ်သည်. ဦးပန်ကာ၏ အကြံအစည်ကို.. သိရှိပြီ.. ဦးပန်ကာသည် ကျွန်ုပ်၏ မူပိုး ဉာဏ်ရည်ကို အသုံး ပြု၍- သူတာဝန်ပေးနိုင်ငံ၏ သဘာဝ ရှားပါးပစ္စည်းကို.. အခြားနိုင်ငံတစ်ခုသို့ ခိုးထုတ်ရောင်းချမြောက် ထုတ်ဖော်ပြစ်တော့...။

ကျွန်ုပ်၏ မေးခွန်းသည် အချိန်ပေါ် သကာကဏှာပင်းထားခြင်ကာ.
ဦးပန်ကာ၏ မျက်နှာကို.. ချက်ချင်း ဆက်ဆန်သွားစေ၏..
ဘာကြောင့်လဲ.. ကျွန်ုပ် မလုပ်နိုင်ဘူးလို့ထင်ရလဲ.
ဘာပြောတာလဲဗျ.. ဦးတုတ်ပီ.
ခင်ဗျား.. ဆိုလားကြိမ်. ခင်ဗျား မစမ်းနိုင်ဘူးဆိုတာ မရှိတော့ဘူး.. ဦးတုတ်ပီ.. နင်းလေ.. မချောင်း ခင်ဗျားကို ပြန်လုပ်ပေးမယ်. ထင် လိုက်ပါး.. ဟင်း..
ဦးပန်ကာ၏ စကားကြောင့်.. ကျွန်ုပ်ရင်ထဲ ဒေါသခိုးဖြစ်သွားစေ၏..
ကျွန်ုပ်ကို. ခြိမ်းခြောက်နေတာလား.. ခင်ဗျား ခင်ဗျား.. မှားသွားပြီမှတ် ဦးပန်ကာ. မြို့စုံတော်ပေါက်ပိုက်ကို.. သူ့သခင်မပါဘဲ ဘာမျှမျှ ကျွန်ုပ် အစိုးရနိုင်.. မလွဲဘူးဆိုတာ.. မျက်ဝါးလုပ်ကြည့်. ဦးပန်ကာ...

ခင်ဗျား.. မြန်မာပြည်ကို ကျုပ်တို့ပေးလိုက် ပြန်ကြည့်ရမယ်ထင်သလား.. ဒီတော့ ကျုပ်တို့ဆီမှာ.. ခင်ဗျား ဗိုလ်နေမကို ကျုပ်ပေးခဲ့တဲ့ စစ်ကြောရေးဝါဒများကို.. ခင်ဗျား အခု ပြန်အပ်နိုင်မလား.. ဟင်း..ဟင်း....
ခင်ဗျားတို့ ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးပါ.. ကလေးဆော့ကစားကို ဖျက်မလို့လား.. ဟိုမှာ ဦးနုကို.. အောင်မြင်ရေး.. ဗိုလ်နေအား ပြန်အပ်ဖို့ ငြင်းဆန်ကြသူတွေ.. ပြန်ပေးပါဆိုတော့အောင်. ဟိုမှာ.. အသက်ရှည်ပါစေဗျာ.. ဟဲ ဟဲ ဟဲ ဟဲ
၁၀

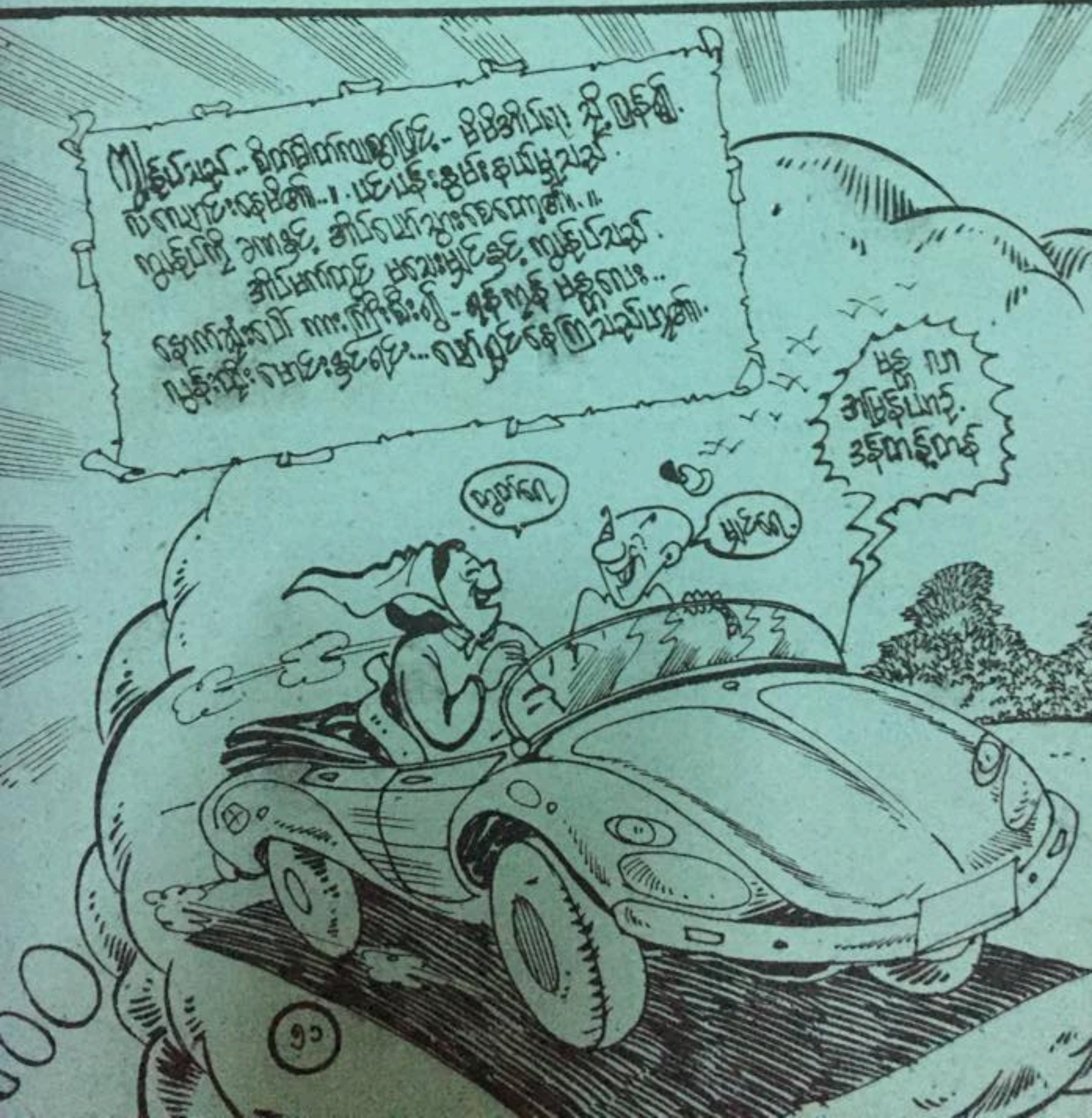

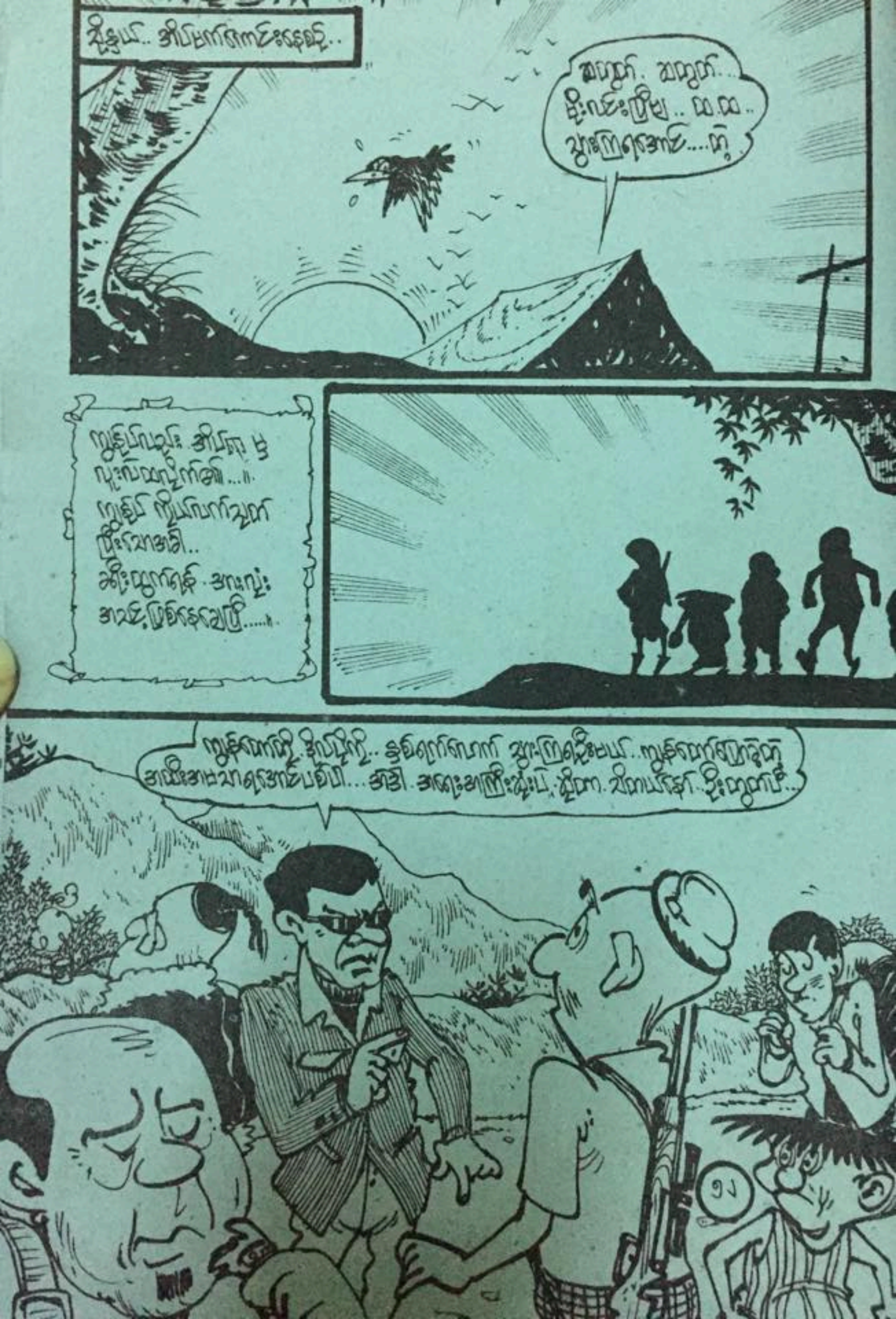

သို့နှယ်.. အိပ်မက်ကောင်းနေစဉ်..
အဟွက်.. အဟွက်... ဦးလေးကြီး.. ထ.ထ.. သွားကြရအောင်....ကွ..
ကျွန်ုပ်လည်း အိပ်ရာ မှ လူးလဲထလိုက်ကာ...။ ကျွန်ုပ် ကိုယ်လက်သုတ်သင် ပြီးသွားသော်.. ခိုးထွက်ရန် အားလုံး အသင့်ဖြစ်နေကြပြီ.....။
ကျွန်တော်တို့ ဦးပိန်ကို.. နှစ်ရက်လောက် သွားကြရဦးမယ်.. ကျွန်တော်တော့ဗျာ ခွဲကို အထိုးအခံသာရအောင်ပါပဲ... အဲဒါ အရေးအကြီးဆုံးပဲ.. ဆိုတာ.. သိထားပါနော်.. ဦးဘကျော်..

ဒါပေါ့ကွ....ဒါပေါ့..
ဟီ..ဟီ..

ဒီလိုကာလမှာ..သူက..ကျွန်ုပ်နှင့် နှင်းကျွဲကို.. ဦးပန်းကာနှင့်.. ဖကားအကြောင်းအရာများပြောသည်ကိုရှုကို..လုံးဝ သိရှိသည် မဟုတ်သဖြင့်.. သူ့မိတ်ကျွေးနှင့်သူ..ဖြူးတူးနေ၏...။ ကျွန်ုပ်မှာ..ရှုကျွင်းနှင့်နှင့် ပေါက်သကာပြီး.. အကြွေး ကျွန်ုပ်နေခဲ့ရ၏....။
အေးလေ.. သူ့ညွန်ရား..ရှိမှသိုသာကို..ငါကျွန်ုပ်တို့သုံ့ရှိ ကျွန်ုပ်ရမှာပါ... ဒါပေမယ့်.. သူ့ကာပဲ.. နစ်နာမယ်.. ကျွန်ုပ်ဖိုးလေကျ ရှာဖို့မှ...
တောင်ပေါ်ရောသည်.. သီးနှင်းများနှင့် ကာရှော ကျိုက်ကိုကြောသဖြင့်.. ကျွန်ုပ်တို့မှာ..အချိုးကြမှ မိမှုအောင်.. သပ်ကျွန်နေ ကြရ၏...။
တောင်အမိုက်အောင်. အသွယ်သွယ်ကို.. ပါက် သိရှိ.. မြတ်သန်းနေ ကြ၏.....။
၁၁

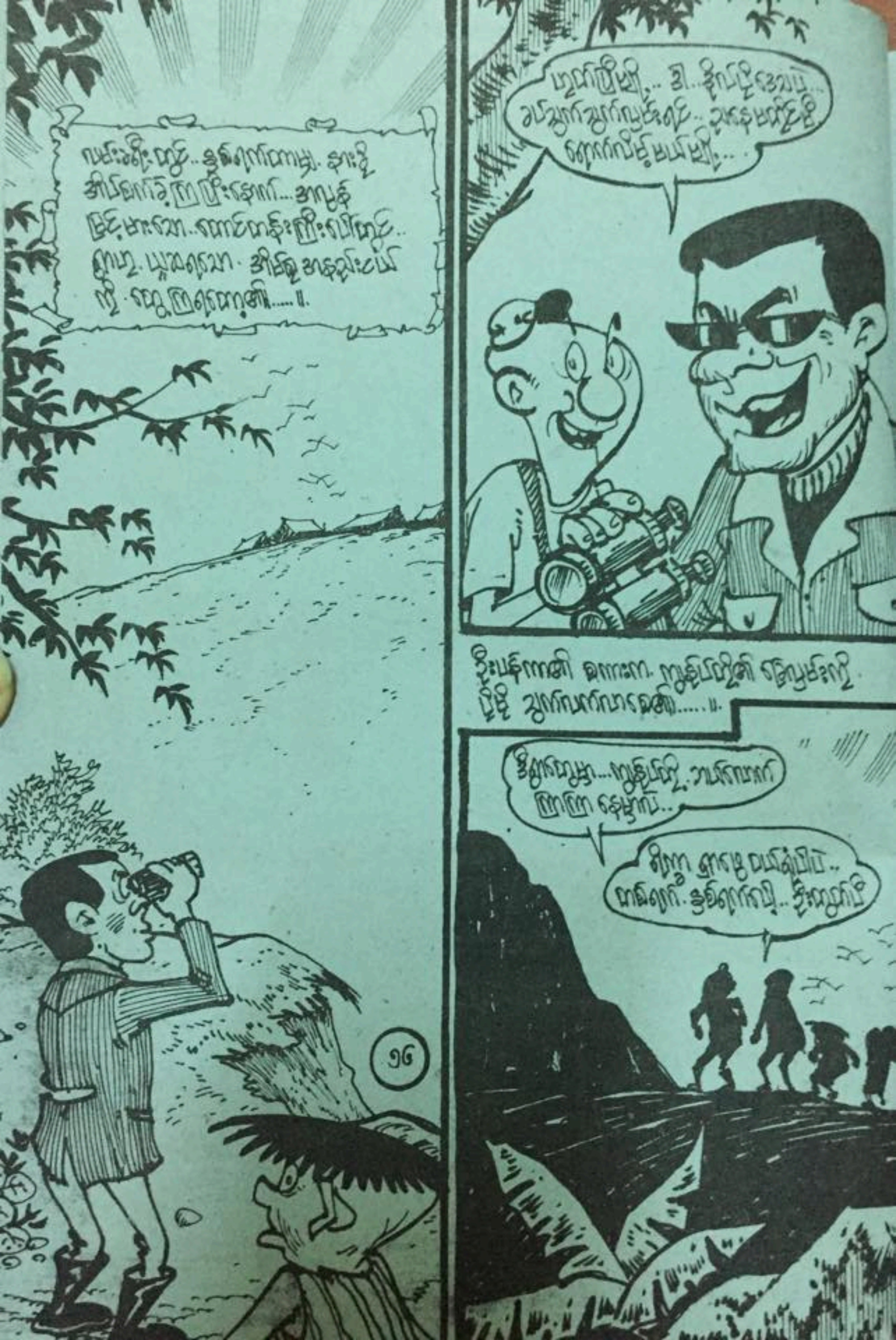

မြင့်မားသော..တောင်တန်းကြီးရပ်တွင်..
ကို..တွေ့ကြရတော့၏.....။

ဦးပန်းကာသည် ဦးပန်းအားနှင့် စကားပြောကြ၏...။ ကျွန်ုပ်တို့ နားမလည်သောဘာသာစကားနှင့်ဆိုပြီး.. ဦးပန်းအားမှ
လက်ညှိုးဖြင့်... အညမ်းသားရွာဆီသို့... ရှေ့ဆက် ခရီးဆက်ရမည့် ရွာကို လက်ညှိုးထိုး ပြနေသည်.....။
ဦးပန်းကာ...အညမ်းသားတွေကို ဘာမေးနေတာလဲဗျ..
ဟော..ဒီရွာမှာ..ဘာဝယ်လို့. ရနိုင်သလဲလို့. မေးနေတာဗျ...
ဘာပဲ ဖြစ်ဖြစ်.. ဆာပါပြီ ရှာပါတော့...ဒီလောက်ဝေးတဲ့..သူတို့က နေ့ကို မစားရသေးဘူး..ဟ..ပစ္စည်းတွေ တွေ့ပါတော့ စားစရာ ကောင်းလှတယ်ဗျ.. အဲ..ရွာထောက်မှ..ထမင်းစား ရမှာပါဗျို...

ပြောပြချက်မှ တစ်ဆင့်...
ဦးမန္တာက..ဘာသာပြန်၍..
ရှင်းလင်းပြောပြသည်.....။
ခြောက်...ခြောက်...

ဤရွာကလေးသည်... တောင်တန်းကြီးများ..
သာယာ ရှိနေ၏....။

အိမ်များမှာ..
ကျောက်တုံးများဖြင့် ပြုလုပ်ထားပြီး..

ဟား ဟား ဟား ဟား...
၆၀

ဗီဂျီ.၏. ဦးဆောင်မှုဖြင့်..ရွာလယ်ရှိ ကျောက်အိမ်ပျက်ကြီးတွင်..ကျွန်ုပ်တို့လူစု.အနားယူကြရ၏..။. ကျောက်အိမ်သည် ပြတင်းပေါက်မရှိ၍.အတန်ငယ် မှောင်နေသည်.။ ဦးပန်ခါနှင့်. ဗီဂျီတို့က. အိမ်ရှင်.ယောက်ျားနှင့် စကားပြောနေကြ၏....။
ဆေ့ခံဖလားသော ရေနွေးကြမ်းက. ရင်ကိုနွေးထွေးသွားစေ၏..။ ဦးပန်ခါက. ကျွန်ုပ်အား ကပ်ပြီး. တိုးတိုးပြောပြနေ၏....။
အမဲခြောက်ရေမပါဘူးဗျ.. ကျွန်တော်တို့.. အတော်နဲ့ ပါကြရဦးမယ်.

သူဟိုက..ငွေမသုံးတတ်ဘူးလား..
ဒီဒေသမှာက.. ဒီလိုပဲ ငွေမသုံးဘူး..
ဟဲ..ဟဲ..
၆၂

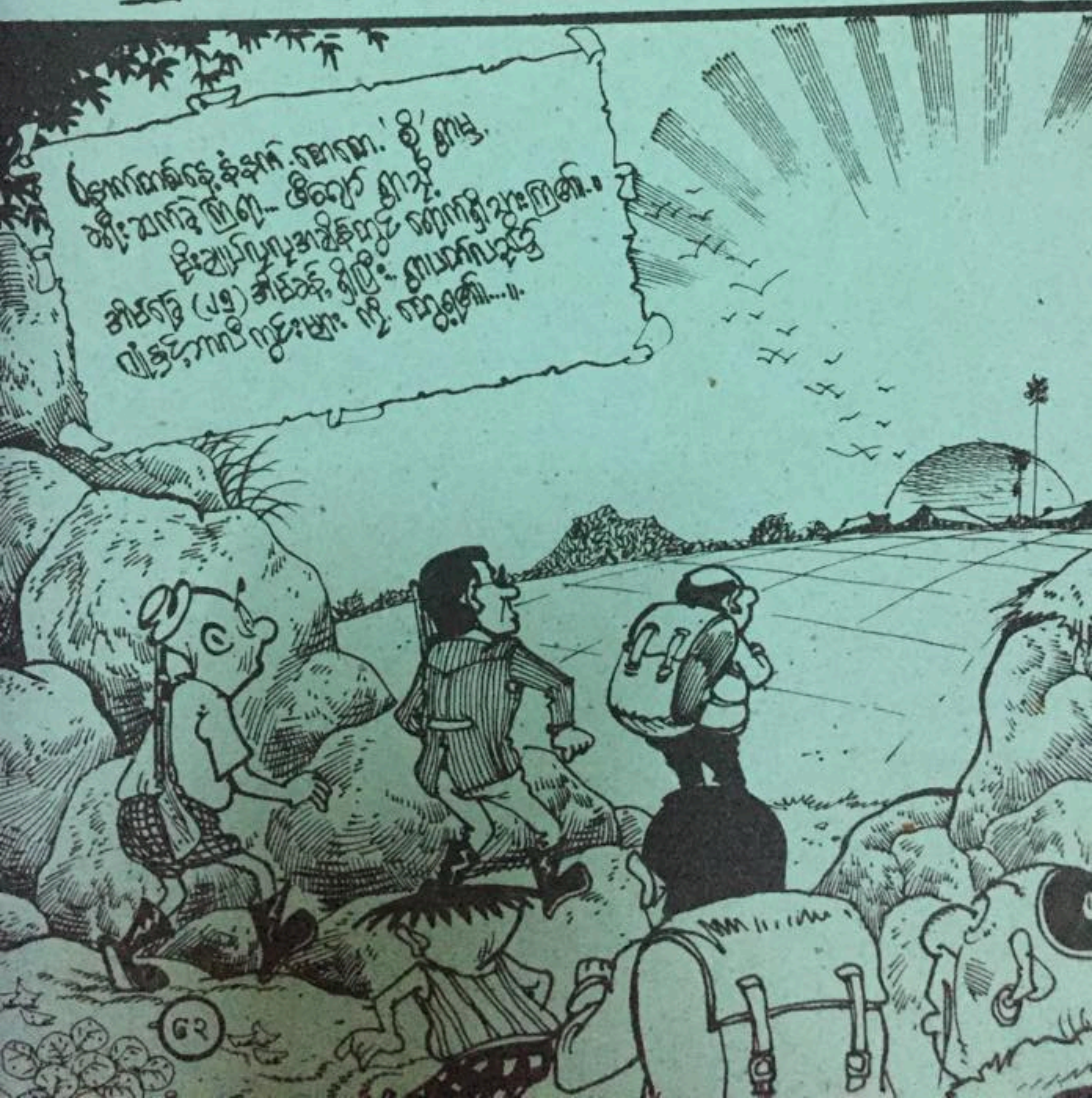
နောက်တစ်နေ့နံနက်.စောစော. 'ဗို' တို့မှာ.
အိုးသက်ခြံကြရ... မိတ်ဆွေ တို့.
မြို့ဆင်ခြေဖုံးအစွန်တွင် ရောက်ရှိသွားကြ၏။
အိမ်ခြေ (၂၅) အိမ်ခန့် ရှိပြီး... တောင်ယာလုပ်ကိုင်
ဂါနှင့်ဘာကပ် ကျေးရွာ ကို တွေ့ရ၏...။

အာ.. ကျန်းကျန်းမာမာပါနော်..အခု အသက် ဘယ်လောက် ရှိပြီလဲ...
၁၂၀ပဲ ရှိသေးသကွယ်..

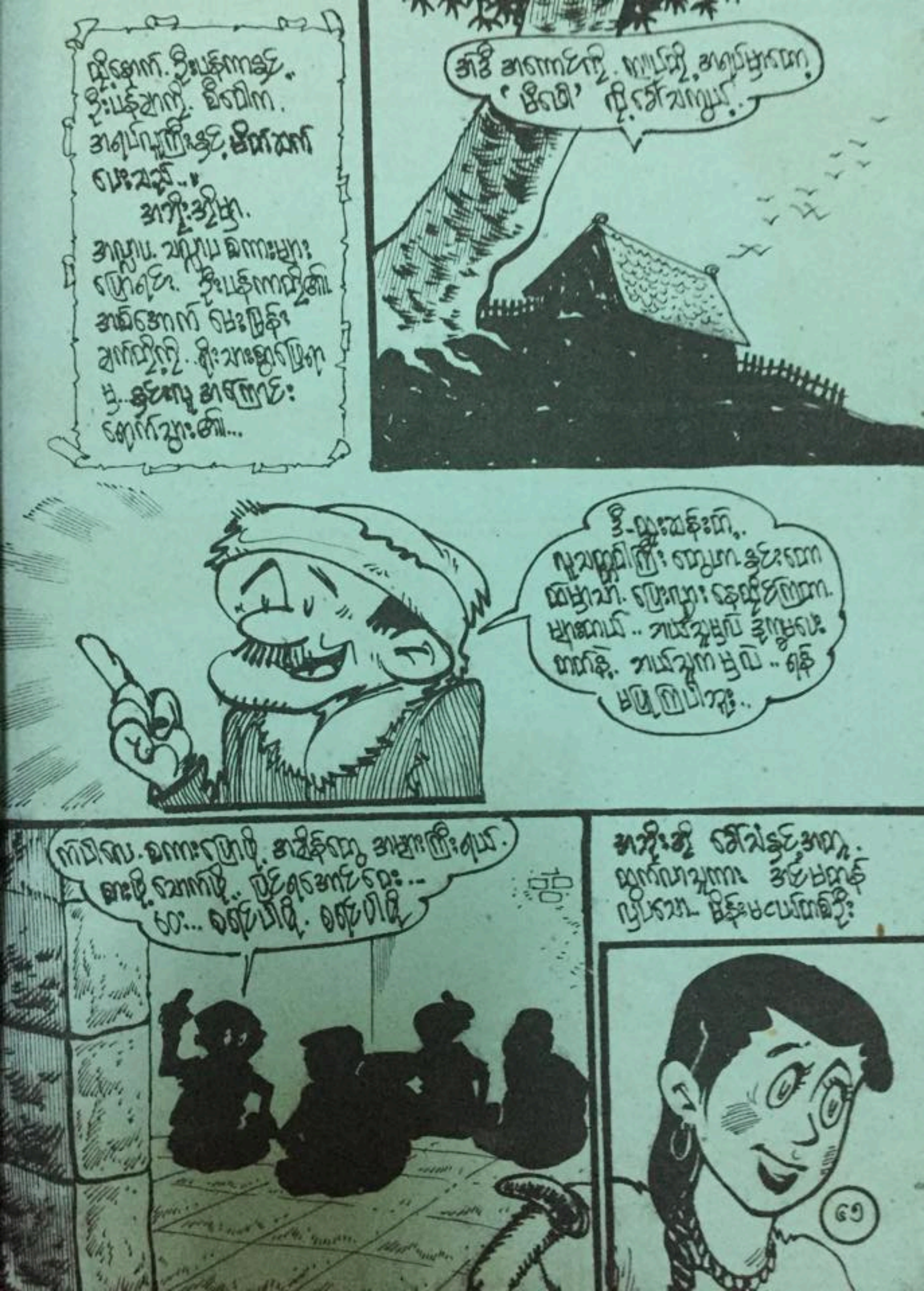

ဟီ! ဟီ! ဟီ
ဗ... ဗိုက် ဗိုက်ကလေး..
ဟုတ်..
ဟုတ်ကဲ့ . အဟ .

ဟေ!
ဟင်..

ပဒေါက်ကျားစစ်ရေးနည်း
အမြန်ပြတိုက်ခိုက်ခဲ့သည် စာပေမျိုးစုံကို
ဖိုက်ကျွမ်းကျင်သွားခဲ့ပြီး ညီအစ်ကိုသာ
လက်နက်များကိုသာ.. မှုကာမိပြီး..
နှင်းရည် အရှက်ရကာခဲ့ပြီးခါ... ။
နှင်းရည်ကို မရမချင်း..
ဒီရွာမှာပဲ. ကျုပ်တို့.. တသွေးတြဲရမယ်.
မယ်..ဗျို့...

ဟား ဟား ဟား..
ဟား ဟား ဟား ဟား..

ချုံရုံအနီးတွင်..တွေ့နေရသော.ခွေးခေါင်းများကို..ကရုဏာအောက်ကြည့်လေ..
ခွေးခေါင်းတွေက ဆိုင် မပိုင်သေးဘူးပေါ့.. ဒီသတ္တဝါတွေ.သီချင်းမှ မရှင်းသေးဘူး..အကုန် ဝင်ရှုံ့ ရတော်.
ဟာ.ဒီဆို..အမြန်ရှိကမ္ဘာ... ရော့ ဦးဘတူတာဗ်.ဒီကောင်တွေကွ-ခွေးဟောင်ကောင် ကျင့်ကိုပေး..
ဒီ.ဘာကောင်တွေလဲ..ကျွန်ုပ် မသိဘူး..အဆင်မပြေ ပြုမလား
ခင်ဗျား ခွေးကိုးကြိုး မရှိတော့ဘူး..ဘာမှ မပြောနဲ့ ကိုဘူး.. ဒီက ငါ့ကောင်း ကောင်တွေ.. နှင်းကုန်းဘွား တော်ရော..
၃၂

ကျွန်ုပ်တို့လည်း... ခြေကုန်သုတ်. ရှေ့ဆက်များအတိုင်း ခြေကုန်လိုက်ခဲ့ကြသည်...။
ဟာ. ဟိုရှေ့မှာ အဆောက်အအုံ တစ်ခုပါလားဗျို့- နှင်းလူဟာ. အဲဒီမှာ ရှိနိုင်မယ်....
ထိုအဆောက်အအုံကို သေချာကြည့်ပြီး နောက် ဦးဖိုးလ. အော်ဟစ်ပြောလိုက်သည်.

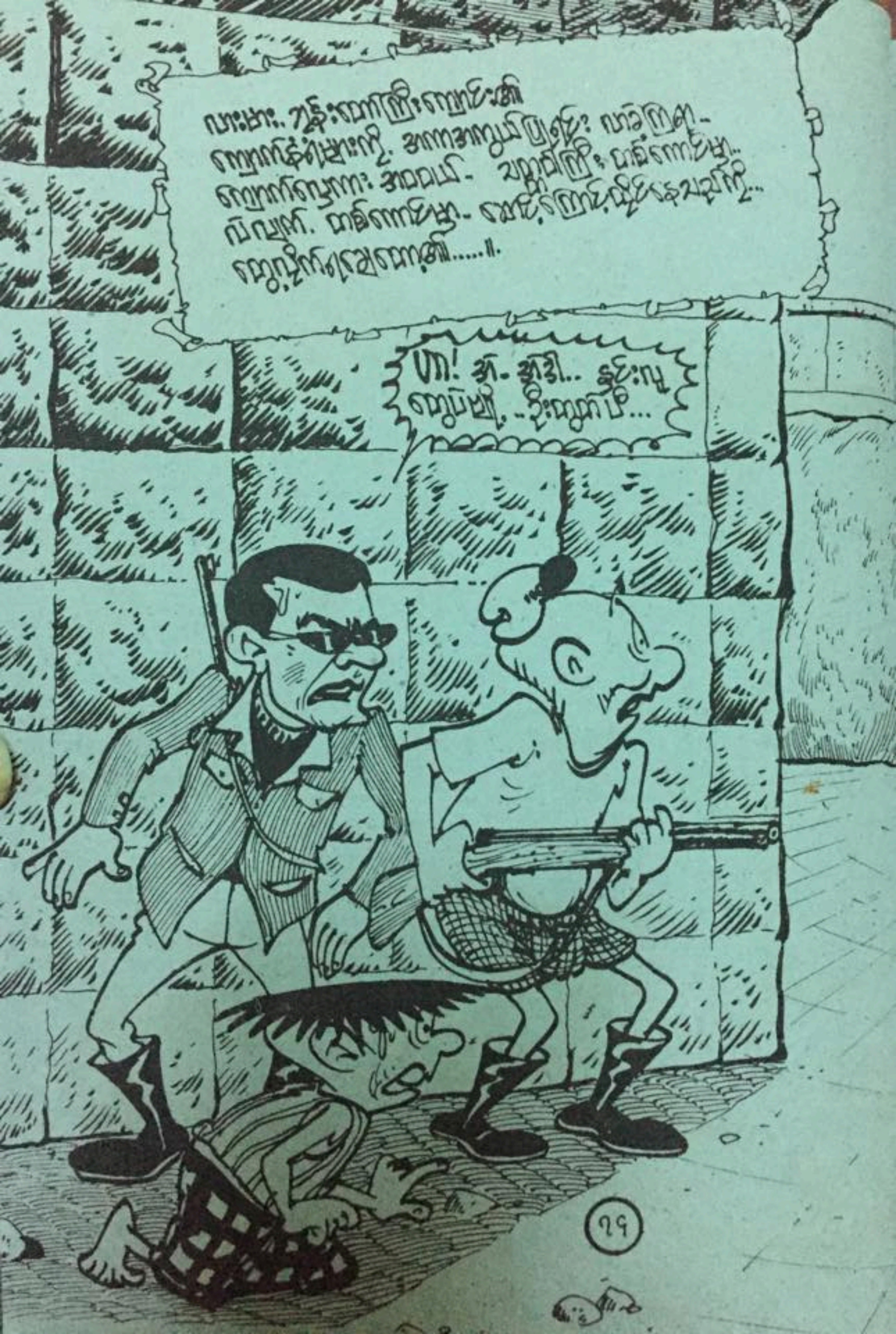
လားလား.. ဂွန်းဘောကြီးကျော်ရဲ့ဆီ
ကျောက်နံရံများကို... အကာအကွယ်ပြုပြီး ပေါ်ခဲ့ကြတဲ့-
ကျောက်ကျွန်းကား အတဝယ်- သူ့ကြီး မဆိုကောင်းမှု..
ဖိလျက်.. မဆိုကောင်းမှု- စောင့်ကြောင့်မိုးရေနွယ်ကို...
လှမ်းကြည့်နေကြလေတော့၏.....။
ဟာ! အ- အဲဒီ.. နှင်းလူ ကျော်ပါဗျို့..ဦးလူကြီးပါ...

ပထိကဦး... မြို့မြို့ကောင်းစေရန် ကျောင်းတော်၏ နံရံများကို အကာအကွယ်ပြုပြီး... နှင်းလူများ အနီးသို့... ချဉ်းကပ်ခဲ့ကြသည်....။
ထိုင်နေတဲ့ ကောင်ကြီးက. ကျောင်းတံခါးပေါက် ပိတ်ထားတာကို စောင့်နေပုံရတယ်.. အဲဒီကောင်ကြီးကို ထိအောင်.. ပစ်လိုက်ရတော့ ဦးလေးတို့ပါ..
ကျွန်ုပ်ကသည်း... ဦးပန်ကာကပြောသည့်အတိုင်း. ကျွန်ုပ်တို့အား... ကျောက်ခိုင်းထိုင်နေသော နှင်းလူအား.. ချိန်ရွယ်လိုက်သည်...။
၇၆

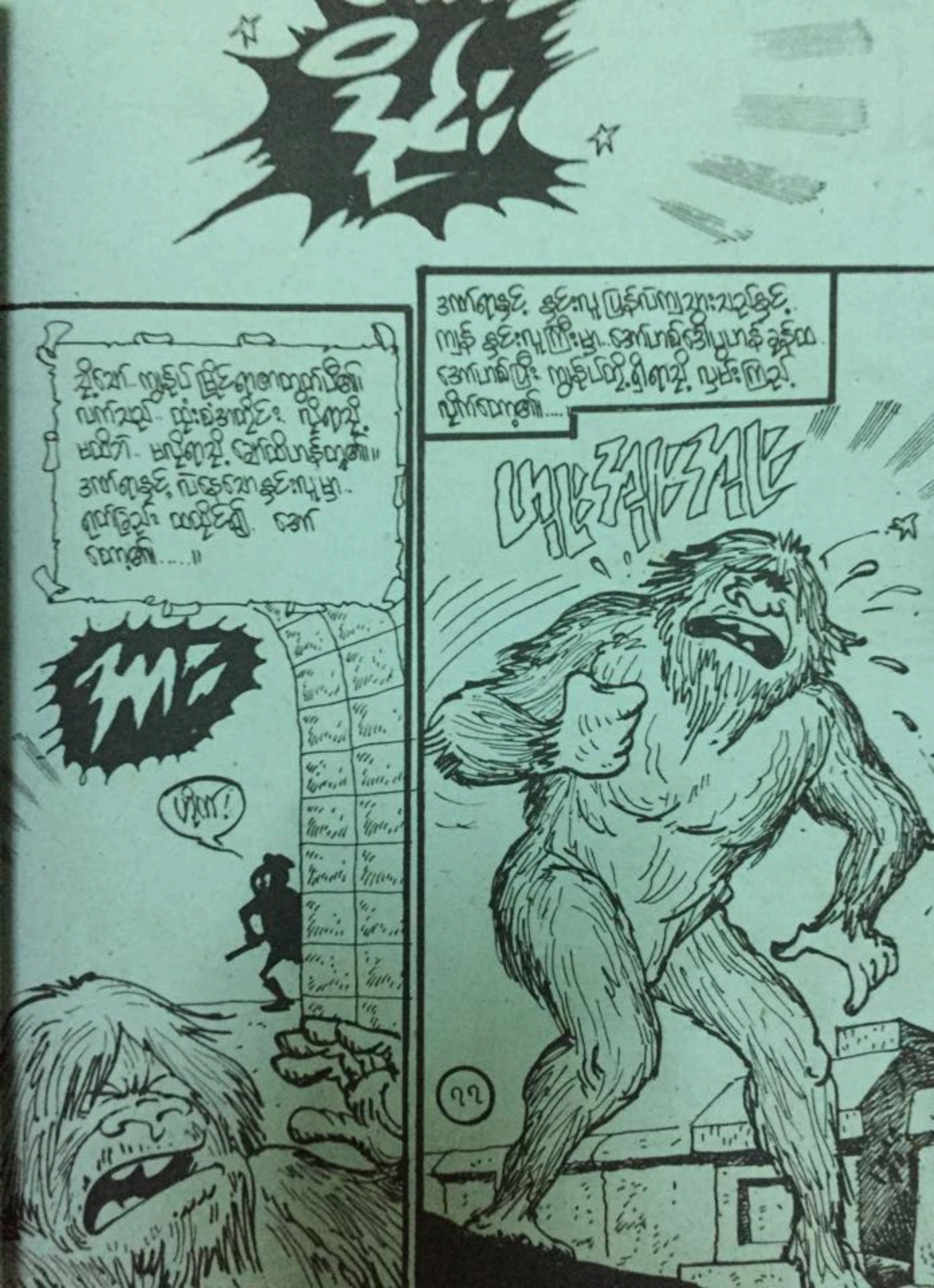
အကြံရာနှင့် နှင်းလူ ပြန်လည်ကျသွားသည်နှင့် ကျွန်ုပ် နှင်းလူကြီးမှာ..အောက်ပါဝေဒနာဖြင့် ခုန်၍ အောက်ပါကြီး ကျွန်ုပ်ပတို့ရှိရာသို့ လှမ်းကြည့် လိုက်လေတော့၏.....
ဟိုက!

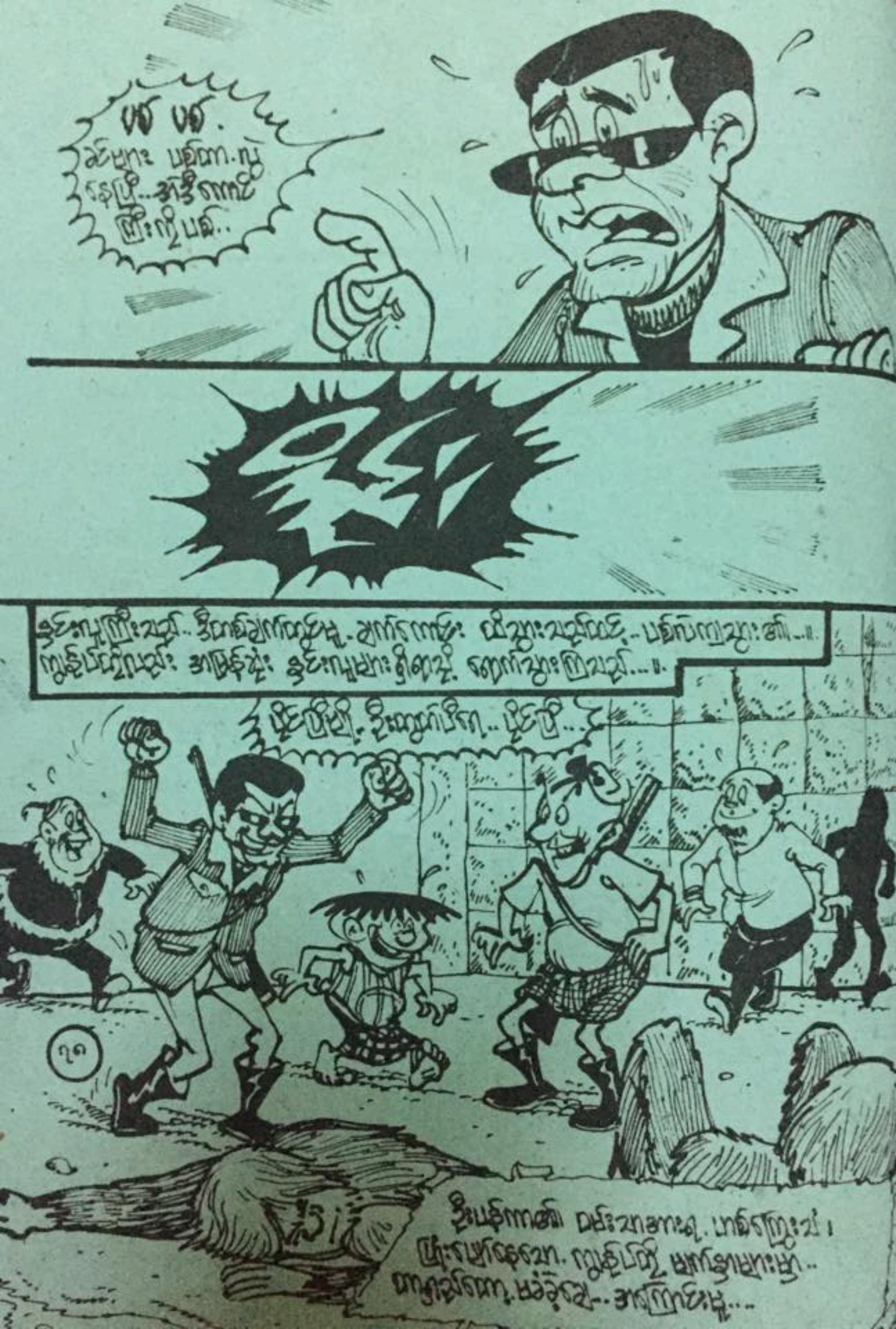
ဖင် ဖင်.
ခင်ဗျား ပြောတာ.ကျွန်
တော်နဲ့ပြီ... အဲဒီကောင်
ကြီးကို ပစ်..
နှင်းကျူကြီးသည်.. ဒီဇာဗိုလ်ချုပ်ကတ်ပြားနှင့်.. ထုတ်ကြက်စိုး ပါသွားသည်ဖြစ်၍.. ပစ်လိုက်ကြသူများ၏..။
ကျွန်ုပ်တို့သည် အမြန်ဆုံး နှင်းကျူများ ရှိရာသို့ ရောက်သွားကြသည်...။
မိုင်းပြီဟို.. ဦးဘကျော်ပိုက.. မိုင်းပြီ...
၇၁
ဦးပန်းကာလ၏ ထမ်းသာတားဖို့ ပါစေကြူးသွံ၊
ပြီးနောက်ဆွေဘ. ကျွန်ုပ်တို့ မောင်နှမများမှာ..
ဘာဖြစ်တော့. မခံခဲ့ရ.. အကြံကြောင်းမှု...

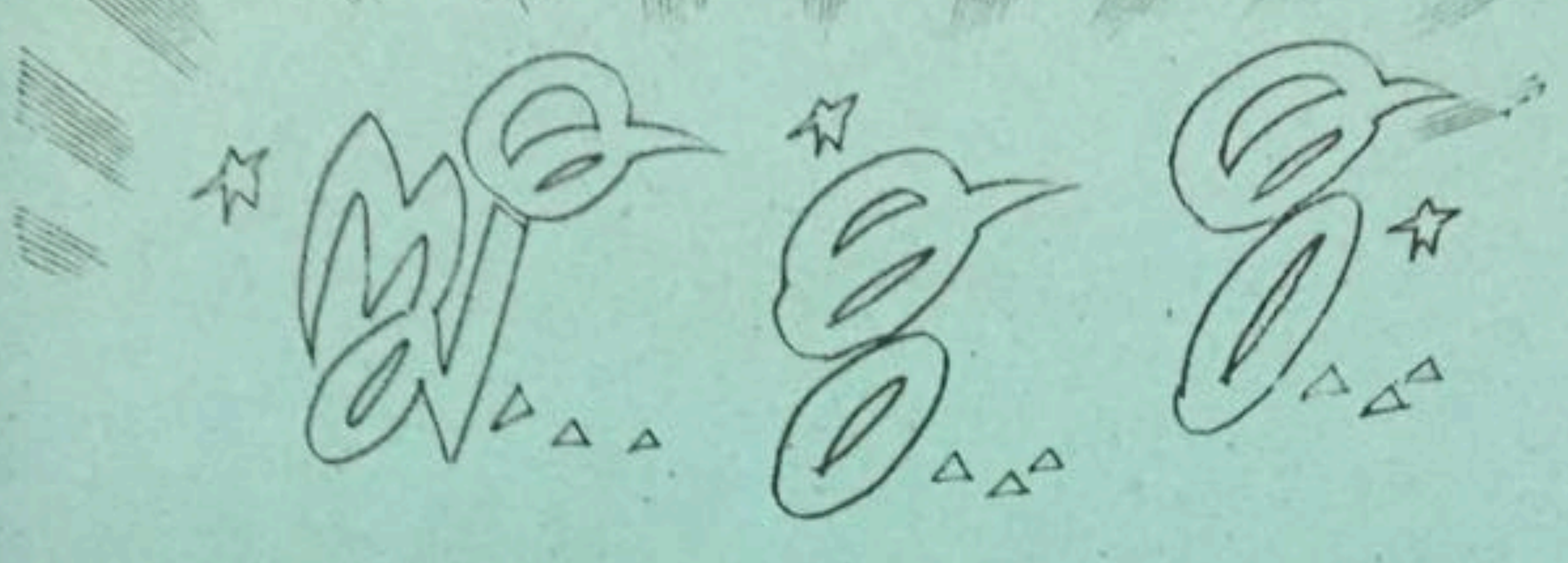

ဝါမောက် လားမား ဘုန်းတော်ကြီး၏.. ဝင်းကြီးမှာ.. ရုတ်တရက်ပျံ့လာပြီး.. ဝါမောက် ရဟန်းတော် ငါးပါး.. တန်းစီရပ်နေသောကြောင့် ဖြစ်ပေသည်...။ အလယ်မှ.. ဘုန်းတော်ကြီးမှာ.. အသက် ၈၀ ခန့် ရှိပြီး.. မျက်ခုံး.. နှုတ်ခမ်းမွေး မုတ်ဆိတ်မွေးတို့.. ဖြူဖွေးလျက်.. စူးရှထက်မြက်သော မျက်လုံးများဖြင့်.. ကျွန်ုပ်တို့အား စူးစိုက် ကြည့်နေသည်.. အခြား ၄ ပါးသော ဘုန်းကြီးများ၏ လက်ထဲတွင် ရှည်လျားသော သံတုတ်ကြီးများ ကိုင်ထားသည်ကို တွေ့ရှိလိုက်ရသည်.....။

ပြသနာတော့
ရှိပြီ ထင်တယ်ဗျို့.
ဟုတ်ကဲ့..ဟုတ်ကဲ့..
၁၀

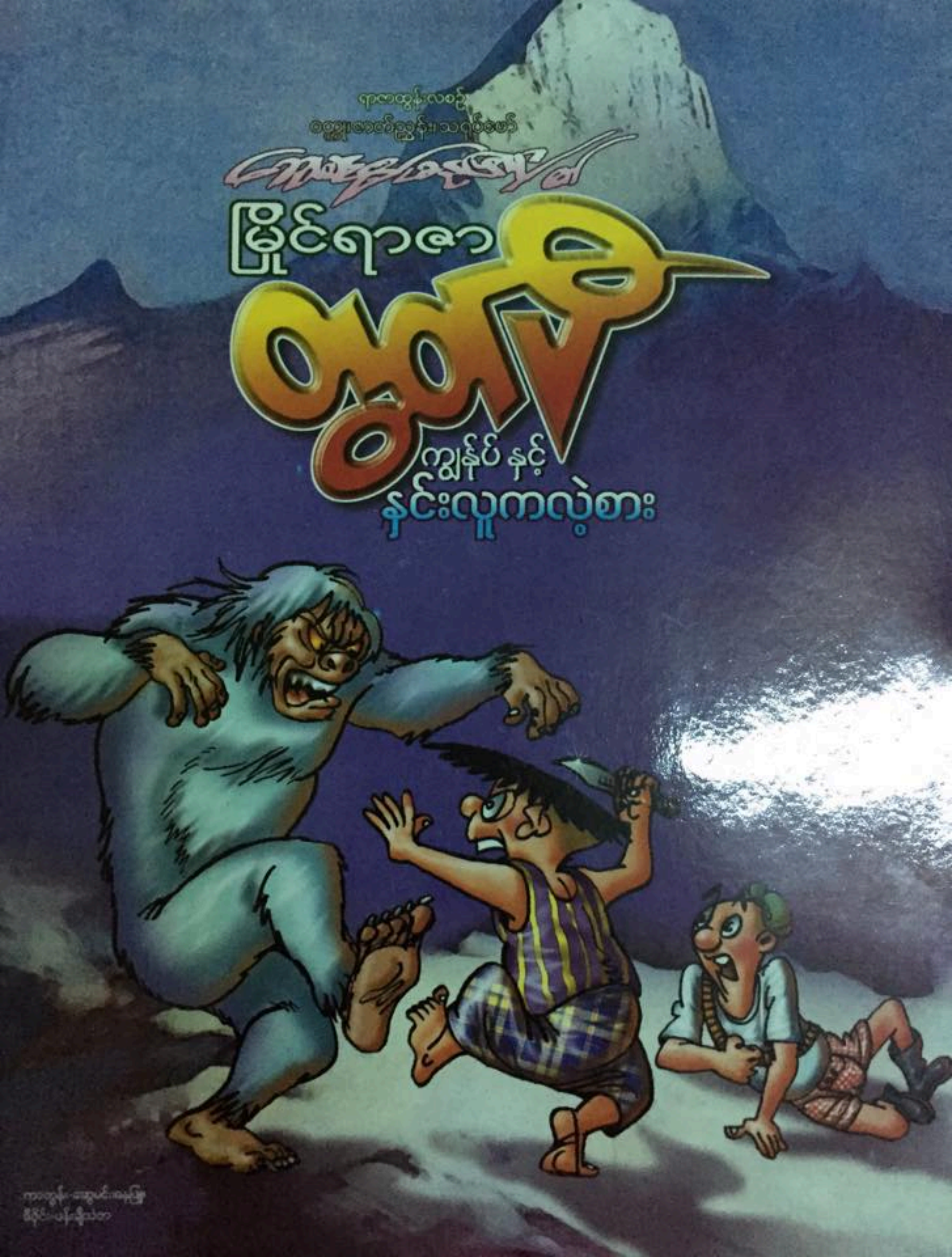

မြိုင်ရာဇာ
ကျွန်ုပ် နှင့်
နှင်းလူကလဲ့စား

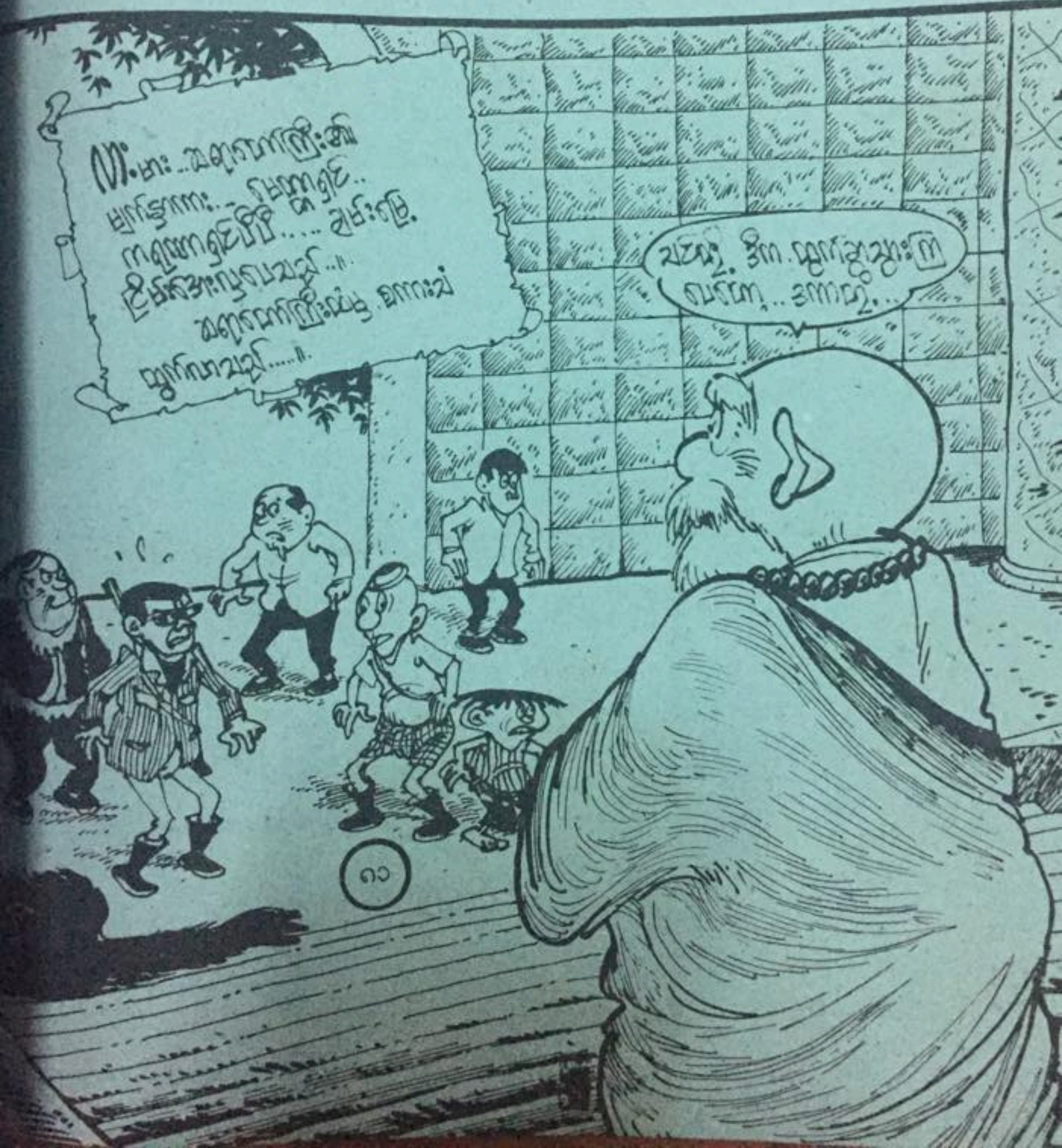

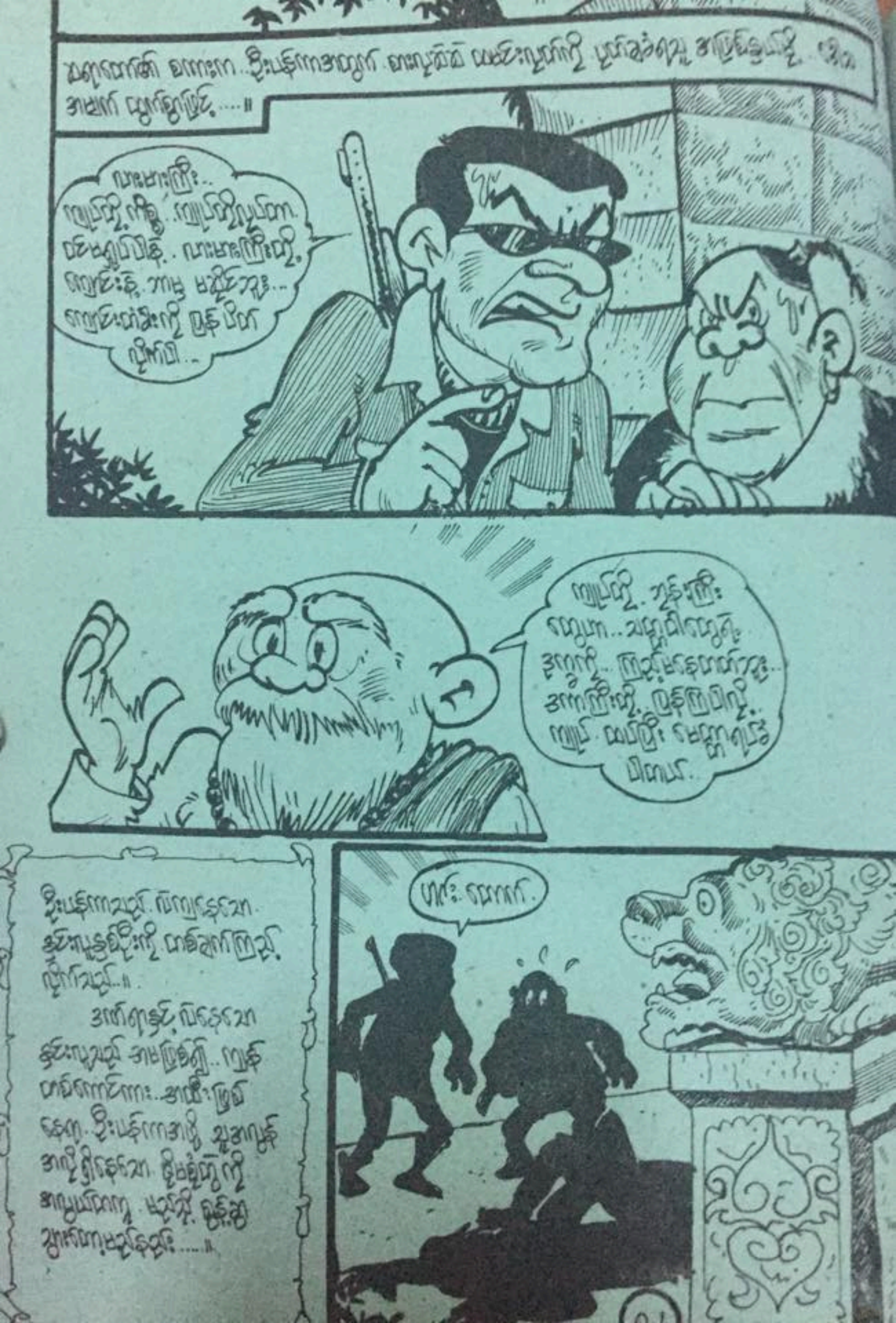

သတ္တုဘောက်ကြီး ရာကေ့က..ဦးပန်ကြကအဖွဲ့ ... အကြမ်းဖြစ်သည့်..
အမောက် ... .။
ဘေးမားကြီး.. ကျုပ်တို့ကိစ္စ.. ကျုပ်တို့ရှာပါတာ.. မပိုင်းပါနဲ့.. ဘေးမားကြီးတို့ ကျွန်းနဲ့ ဘာမှ မဆိုင်ဘူး... ကျွန်းထဲကို ပြန် ပို့ပ လိုက်ပါ..
ကျုပ်တို့.. ... ...ပါတယ်.
ဟင်း ဟောက်.
ဦးပန်ကြကသည်.. ... ... ကြည့် လိုက်သည်..။ ... ... ဦးပန်ကြကအဖွဲ့ သူအကျင့် ... ...။

မပြန်နိုင်ဘူး ဟေးမားကြီး... ဒီနွဲ့ဆောက်ကို.. ကျုပ်တို့.. သယ်ဆောင်လိုမှုမယ်.. ထမ်းရွက်လို့ကလော့ လက်ဒိုတေသနက ကြိုးစားနေမှာ.. မပျက်ဘူးနော်...
သရုပ်ဆောင်ကြီးအေး.. ဖိုးမှုံချက် ဆုံးသည်နှင့်.. ဆံထုံးကိုင် ဘုန်းကြီးလေးပါးမှာ.. လူကားသစ်များမှ.. လည်းလက်ဆွဲ အင်းလေ ကြည့်နေကျတ်။....။
သမီးတို့ အဝေးကို.. မြှုပ်ထားပါလေး.. က.. ကိုယ်နိုင်ကြည့်.. မိန်းမသုံးဖိုကို ရအောင်ယူပြီး.. ကျွန်းတောင် သွင်းခဲ့ကြ ပေတော့...
၈၃

အာ့ပါ... ဘုန်းကြီး ကျွန်တော်... ဦးပန်ကာလို့ သေနတ်နဲ့ ပစ်ရင်တောင်... မသင့်တော်ဘူး... ဘုန်းကြီး ကျွန်တော်... သိုင်းလက်နဲ့ ရိုက်ရင်တောင်... မသင့်တော်ဘူး... ဒါကြောင့် လွှတ်ပေးပါ့မယ်...
ကိုယ်တော်တို့ ရှုံးမယ့်နေ့မှာ... ကျုပ်တို့.. လူသတ်ရမှာ.. ဝန်မလေးဘူး...
အီး
ဟဲ့.. ဒီကောင်နဲ့ ဒီပ ဦးဘုတ်ပိုင်ကို.. ဆရာ့ကောင်တွေနဲ့ ပေါင်းပြီး နှိမ်းလူတွေ.. ရိုက်ကြ ကြမ်း

ဦးထွန်းကြီး.. ဒီက ဘာသဘောလဲ ..ကျုပ်စကားကို ဆန့်ကျင်တာလား..
ကျွန်ုပ်ပါက.. မူလဘဝက ဖြစ်တဲ့အတွက် သူ့ပါကို.. မဆန့်ကျင်နိုင်ဘူး ဦးပန်ကာ..
ကျွန်ုပ် စကားကြောင့်.. ဦးပန်ကာမှာ.. ယမ်းပုံ မီးကျ ဖြစ်သွားပြီ....
ဟင်း ဟင်း ဟင်း.. ခင်ဗျား..ကျုပ်အကြောင်း သိရစေမယ် သိရစေမယ်
ရှေ့မတိုးနဲ့.. ရှေ့မတိုးနဲ့..

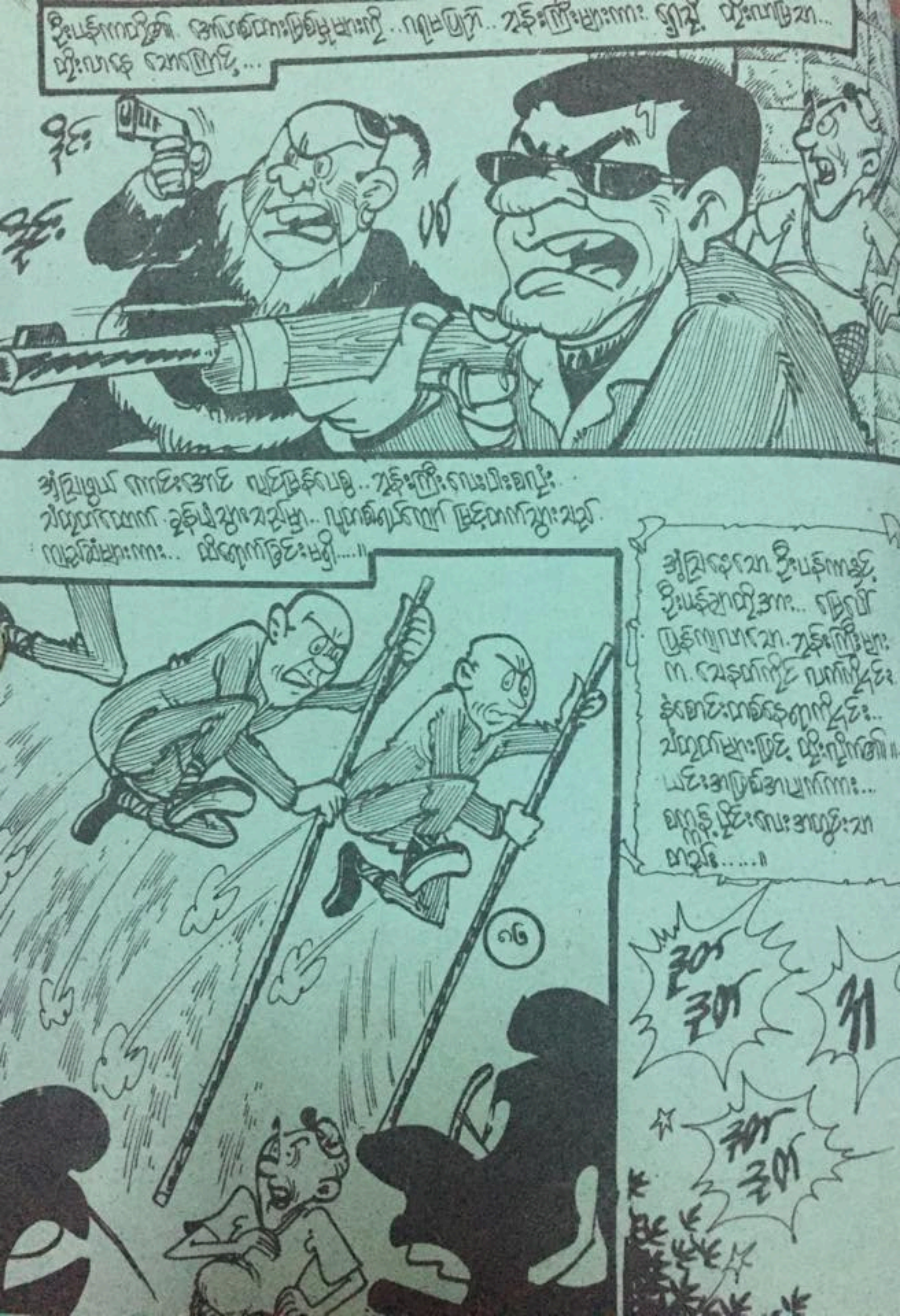
ဦးပန်းကလပ်တို့၏ အပစ်ခတ်ဟန့်တားမှုများကို..ဂရုမပြုဘဲ..ဘုန်းကြီးများကား ရှေ့သို့ တိုးလာမြဲသာ... တိုးလာနေ ကြလေတော့၏...
ဒိုင်း
ဒိုင်း
အံ့ဩဖွယ် ကောင်းအောင် လျင်မြန်လှပေစွ..ဘုန်းကြီးလေးပါးစလုံး သံတုတ်ကလေးက ခုန်ပျံသွားသည်မှာ.. လူတစ်ရပ်ကျော် မြင့်တက်သွားသည့် လူဆိုးများကား.. ထိတ်လန့်ခြင်းမရှိ....။
အံ့ဩနေသော ဦးပန်းကလပ်နှင့် ဦးပန်းဘာလီအား... ကျော်ပျံ ပြန်ကျလာသော ဘုန်းကြီးများ က. ဒေသနာကိုင် ထုကတ်ပိုင်နှင်း နှံ့စောင်းထက်နေ၍ တုတ်ကိုင်နှင်း.. သံတုတ်များဖြင့် ထိုးကျိတ်တော့၏။ မင်းအာဏာဖြစ်သောအားကား... ဖွက်နှိပ်မိုးလေးအာလွှမ်းသာ ဖြစ်၏.....။
ဒုတ်
ဒုတ်
ဒုတ်
ဒုတ်
၈၆

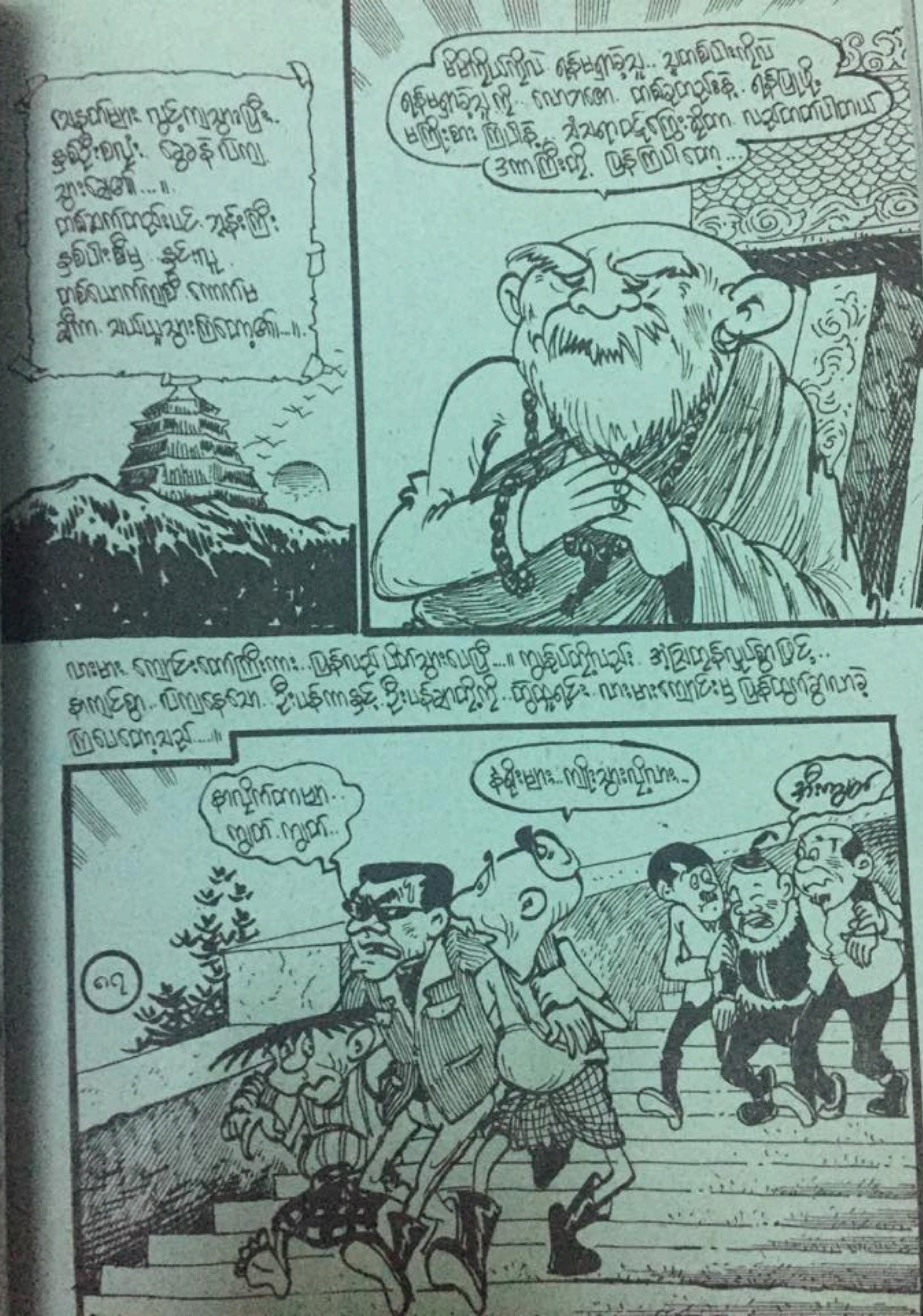

လားမား ကျောင်းတော်ကြီးကား.. ပြန်လည် ငြိမ်သက်သွားပေပြီ...။ ကျွန်ုပ်တို့သည်း အုံကြွတုန်လှုပ်မှုကြီး ဖြင့်..
နောက်ပိုင်း.. ပါကျနေသော.. ဦးပန်ကာနှင့်.. ဦးပန်ခွာတို့ကို.. တွေ့ရှိရ၍.. လားမားကျောင်းမှ ပြန်လွှတ်လိုက်ကြ
ကြပေတော့သည်...။
နံရိုးများ.. ကျိုးသွားလို့လား..
ကျွတ်.. ကျွတ်..

ခံရိုးကျိုးလို့ နာတာမဟုတ်ဘူးဗျ.. သေနတ်ပေါက်ရာကနီးမှ. ဟးမားတွေဝင်ပြီးကို.. ကျွတ်သွားတာကို..ကျုပ်အသည်းနာတာ ဦးထွတ်ပင် အသည်း နာတာ.ပေါ့ကွ.
ကယ်ဘာလေ..ကယ်ဘာလေ.. ခွေးကိုယ်ပါက. နာကျင်မှုကိုပေါင်. ဂရုမစိုက် နိုင်အောင်. ငြိမ်းနေပါပြီလား..
ဒီကြားထဲ. ခင်ဗျားတို့က. ရန်သူ့အားပေး လုပ်ပြောတယ် ခင်ဗျားတို့သာ.. ဝင်ကူရင်.. ကျုပ်တို့ရဲ့.. ဒီလိုဖြစ်မှာ မဟုတ်ဘူး.. နွားကျုံးတဲ့ပြုံ ရပြီး ကိုရှက. ပြေးပြီ..ခုတော့ အသားထဲက ကောက်ထွက်. ဒေါက်!
ကျုပ်နဲ့ သည့်ပြောင်းလုံးကိုရင်.. မရွာဆောင်းကာင်းထဲဝင်ထိုက် မှာပါ.. ခုတော့.. ဘုန်းကြီး.. ဆိုတော့...
ဟွန်း... မှတ်ထားပြီ
ဟောကောင်းမှာ..ခင်ဗျားတာဝန်က. ဘာလဲ. သတိထားစမ်းပါ.. ဒီလို..လုပ်နေလို့ကတော့..ခင်ဗျား ကြံရာပါ နွားကို.. တစ်သက်ပြန်ချမယ်. မထင်နဲ့..ဟေး...
၈၁

လာလမ်းအတိုင်း.. ပြန်ခဲ့ကြသည်...။
နှင်းများ.. ဖုံးအုပ်လျက်ရှိနေပြီဖြစ်သော..
ဘယ်ကို..
ဦးနော်ကာ..
နောက်ကြောင်းကို ပြန်လှည့်ရင်

၅၀
ကောင်းပါပြီ.

ဟာ.. ခြေရာတွေဗျို့..
ကျား... ကျား.. ကျားသစ်ကြီးဗျို့..

ကျား..သစ်ကြီးကား..
နှုတ်ခမ်း....မွေးရှိုးများ..
ဆံကျရောက.. ဝေဆုံး
နေဝေပြီတည်း.....။
ကျားသစ်၏
ရှုပက်သည်းများ
ကြားတွင် အမွှေးရှည်နှင့်
အသားစများကို...
တွေ့ရ၏.....။
ဒီကျားသစ်ဟာ.. အကောက်ရရခဲ့တဲ့ နှင်းလူနဲ့.. သတ်ပုတ်ကြပြီး..သေသွားတာ ဖြစ်ရမယ်.. နှင်းလူအမဲရဲ့ အား ဘာဆိုတယ်..ကျားသစ်ပါးစပ်ကို ဆွဲဖြဲပြီး.. သတ်ပစ်လိုက်တာ ပါပဲ.. အလောက်အားကြီးတဲ့ နှင်းလူကောင်ပါ..

ဟုတ်တယ်နော်.. ကျားသစ်ထက်ကြောက်စရာ့, လူမိုက် ဖြစ်တယ်ပုံနဲ့. နင့်အားကို.. လက်ချွန်းသက်သက်.. ပါးစပ်နဲ့ သတ်ပစ်နိုင်တယ်ဆိုတော့... နှင်းနုလေးကို သတိထားရပါ့မယ် အထွက်...
မင်း.. ကြောက်နေလား. မိုက်ကကြီး... တို့ဆီမှာ.. လက်နက်အပြည့် ရှိပါတယ်ကွ.. ဝေနေတာပါးတို့.. နှင်းနုလိုတာ မရှိသေးပါဘူးကွ.. ဟား ဟား ဟား..
ဦးပန်ကာ.. ဆိုသည့် ကာလကာသမား ကား.. နှင်းနုသာ ရမည်ဆိုပါက မည်သည့်အလုပ်ကို မဆို.. လုပ်မည့် လူဆိုး ဖြစ်ပေရာ. ကျွန်းပေါ်မှာ.. အန္တရာယ်ကို ထင်ပြုနေလည်း.. လက်မခံနိုင်း သို့ဖြင့်ပင်.. စကား လမ်းကြောင်း ကျွမ်းပစ်ရတော့.....။
ကဲ.. မိုက်ကကြီး. ကျားသစ် အရှေ့ သွားကြရအောင်ကွာ..
၉၃

အဲဒီတော့..
၉၄

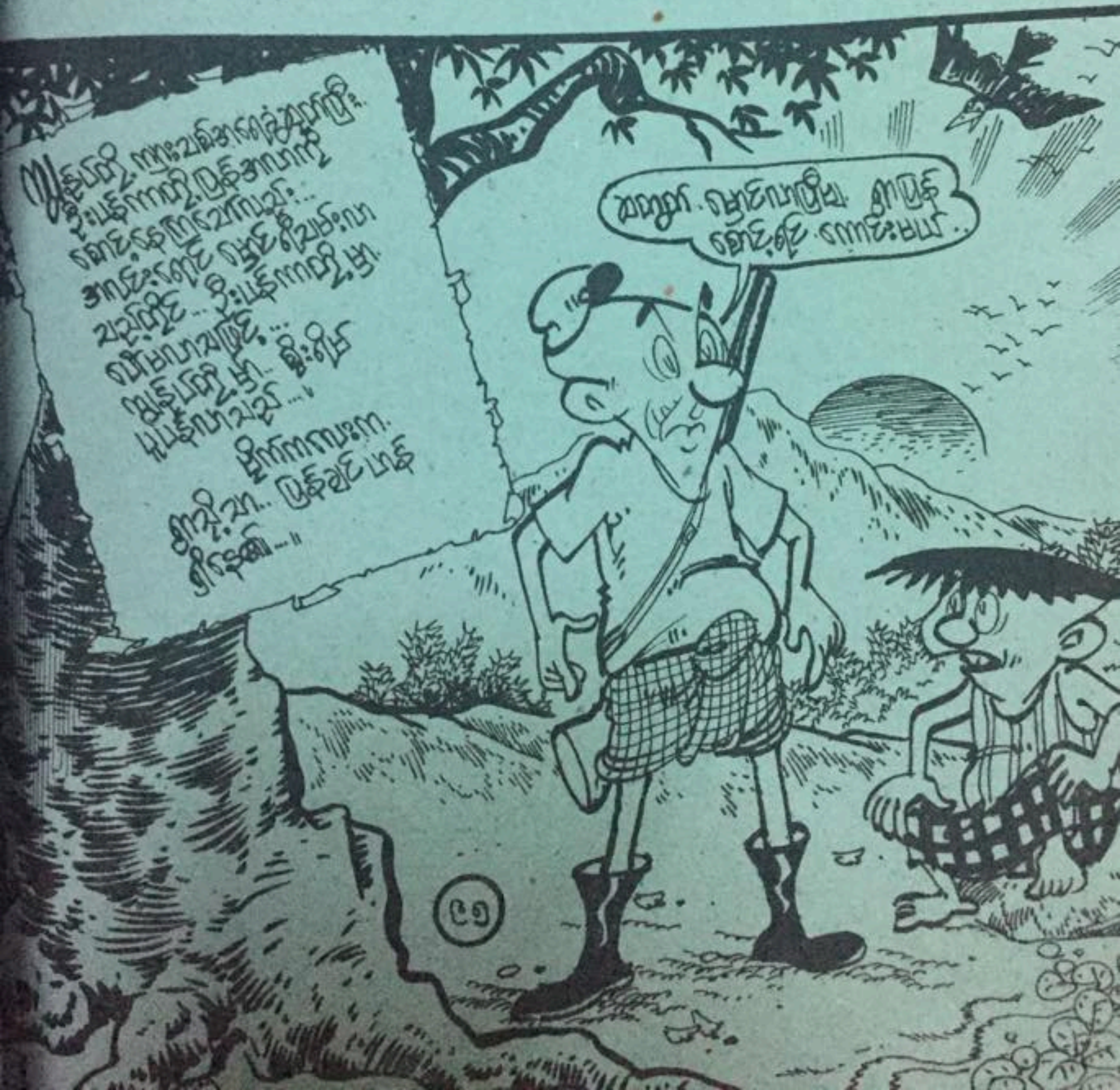
ဤနေပြည်တို့ ကျူးပေါ်အစာရောင်ခဲ့သည့်ဘုရားကြီး
ဒုံးပျံကာတို့ မြန်မာ့အာကာကို
ထောင်နေကြသော်လည်း...
အာကာသကြီး ရှင်းနှင့်ပြိုင်ခဲ့ကာ
ပျံသန်း... ဒုံးပျံကာတို့မှာ
ကမ္ဘာပြားသကဲ့သို့...
ကျွန်ုပ်တို့မှာ.. ဆိုးရိမ်
မှုန်ဝါးသည်...
ဗိုလ်ကကာမှုးကာ
ကြာလို့သာ.. မြန်မာ ဟန်
ရှိနေ၏...။
သတ္တဝါ.. ရှောင်ပြေးကြပြီ.. ဘာပြန် ထောင်းဆို.. ကောင်းမယ်..

တောင်ကြားလမ်းကလေးမှာ.. ကျဉ်းမြောင်းလှသည့်အပြင်... နှင်းရည်များ စိုစွတ်နေသဖြင့်.
ချော်မကျအောင် သတိထားပြီး သွားနေရသည်...။
ဘုရားဘုရား
ဟုတ်တယ်. ဘဘကြီ
ကျွန်တော်တို့. အပြန်ဆက်နေဦးမယ်.
မိုးလင်းဖို့... သစ်ကိုင်း သစ်ခြောက်ကလည်းရှိ
မြန်ကြပါဦးဗျာ... ဟင်း.

ကျွန်ုပ်တို့. အခြေအနေကို: သင်္ချိုင်းစောင့်ကသည်း ဦးပန်းကောတို့. ပေါက်ကွဲသည်ကို ဖြစ်နေပုံကို.. သိလိုသည့်အတွက်. အားသာချက် ရှိခဲ့သည်မို့......။
ဖြစ်ချင်ရာဖြစ်ပါ ဝေ.. မှိုက်ကလေးရာ... ဒီလို. ခဏအတွင်းမှာ.. ဒီလူတွေ ပေါက်ကွဲမှု. ထူးဆန်းလှသကွ...
ဒီ ဆီးနှင်း တောင်တန်းကြီးမှာ. အနိမ့်အမြင့် နည်းနည်း ရှိတာက လွဲလို့... ရှင်းရှင်းလင်းလင်း ကြီးကွ.. ပုန်းဖို့.. နေရာရှိတာမှ မဟုတ်တာ. အဲဒါကြောင့်...
သေချာတာ. ဆိုလိုတာက. ရန်သူတွေ. ဖမ်းသွားတယ်လို့. ထင်နေလို့လားဗျာ..
အသံအကျယ်မပြောနိုင် သေးကြိုက. ဖိတ်ရင်ထား ရှာပေါ့.. မှိုက်ကလေး... ကြားပါတယ်ကွ.. တို့.ဆက်ရှာကြစို့..
အင်း.. မှတ်ချီးတော. ခပ်ကြုံ့ကြုံ့ပါ.. ဟဲဟဲ..

မကြောက်ပါနဲ့ကွ...ကျုပ်ရဲ့ ... ရှိပါတယ်
အဲဒါ ကြောင်းကို ကြောက်နေတာ..ဗျ

အား

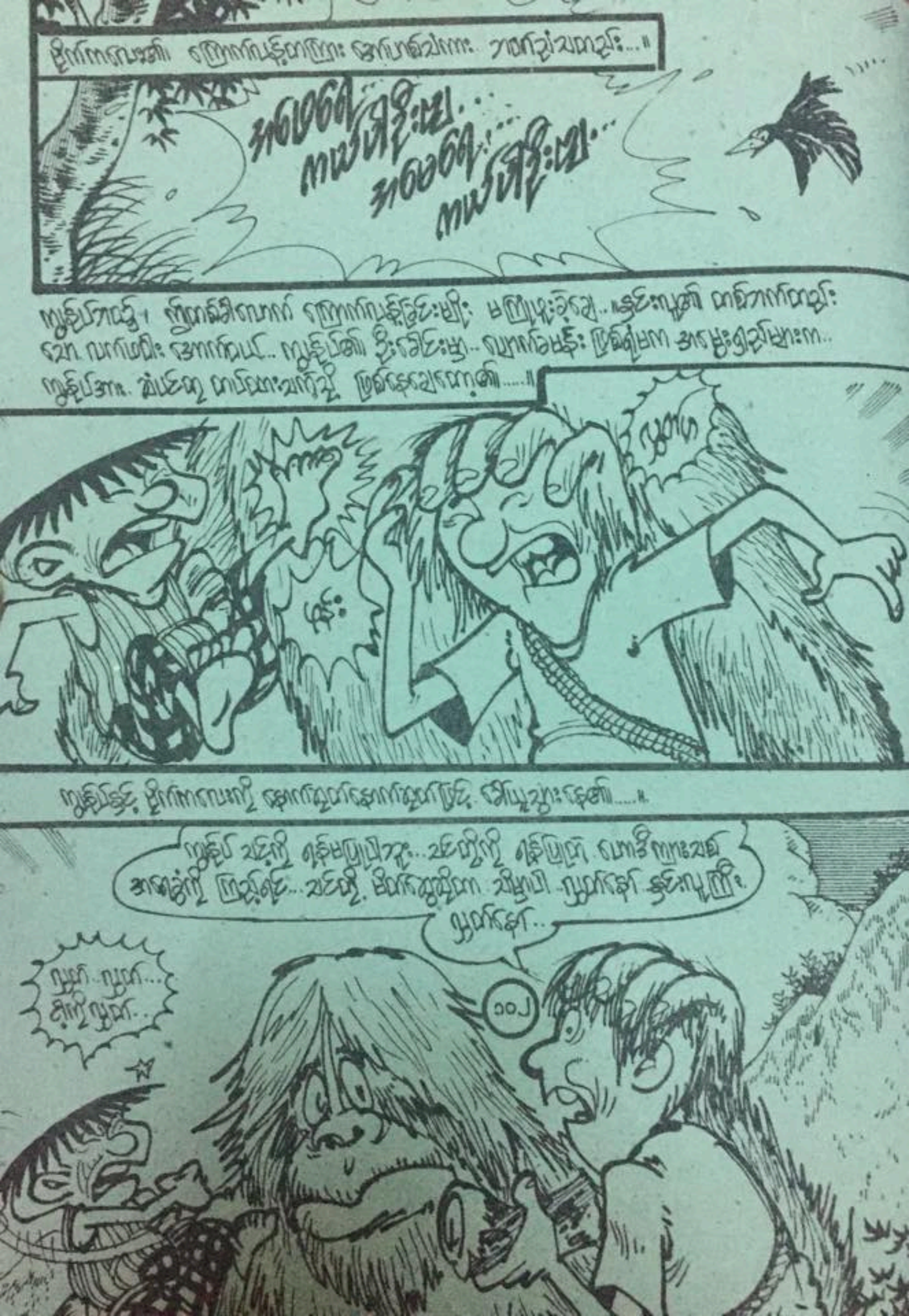
ဦးကကြီးရဲ့ ကြောက်လန့်တကြား အော်ဟစ်သံကား.. တောက်ညံသွားသည်...။
အမေရေ... ကယ်ကြပါဦးဗျ...
အမေရေ... ကယ်ကြပါဦးဗျ...
ကုလားပါသည်၊ ကြက်သီးတောက်တောက် ကြောက်လန့်ခြင်းမျိုး မကြုံဖူးခဲ့ဘူး.. နွားနှာ ထောင်ကောင်ထိုးသည်
ဝေ့ လက်မ၀ါး အောက်ထဲမှ.. ကုလားပါ၏ ဦးခေါင်းမှာ.. လက်ဖဝါးနှင့် ပြိုင်ဘို့ အမွှေးရှည်များက..
ကုလားပါအား ဆံပင်ရှည် တပါးပါးကဲ့သို့ ဖြစ်နေသောကြောင့်...။
ရှူးဂျ
ဂျာ
ဒိုး
ကုလားပါနှင့် ဦးကကြီးတို့ နောက်ဆုတ်နောက်ဆုတ်ဖြင့် ပြေးသွားနေ၏...။
ကုလားပါ သင့်ကို ရန်မပြုပါဘူး... သင့်ကိုလဲ ရန်မပြုဘဲ ဘေးကင်းစေ အကြောင်းကို ပြောရင်... သင်တို့ မိတ်ဆွေဖြစ်ကြ သိမှာပါ ရှက်နော် နှမ်းရှုပြီး ရှက်နော်..
ဂျာ.. ဂျာ... ဂျင်ကို ဂျာ..
၁၀၂

ကျွန်ုပ်သည် . ကြောက်လန့်တကြားနှင့်ပြီး .. ကျွန်ုပ်ပါးစပ်မှာ .. ရေပြာ ထိုးကာခိုင်း ဖြစ်ဝေသော ကျွန်ုပ်အား .. နှင်းလူကြီးသည် . ခေါင်းငုံ့. ရုပ်ထားနို့သွားတော့ ..။. ပြီးတော့ ကျားသစ်အရေခွံကို နမ်းရှု ကြည့်နေတော့ ...။
ပြီးတော့ . ကျွန်ုပ်နှင့် မိုက်ကလေးကို အောက်သို့ချကာ . ကျွန်ုပ်ပါလာခဲ့. ကျားသစ်ရေကို . ယူယူ လိုက်တော့ ......။
သဘောပါကွ..
နှင်းလူကြီး အကြောက်လွှားသွား တာဗျ.. ကျားသစ်ရေကို . သူ သိပ်ဝတ်ချင်လို့ပါလား .. သူ့ဒီနှင်းမကို ပေးဝတ်ချင်လို့ ပါလား .. ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် သဘောပါကွ. တော်သေးတာပေါ့ .. ဆေးအားဖြည့်. ပြောကြမယ် ကြီးမူးရေးသားသွားပြီဗျ..
၁၀၃

ဒါပေါ့ကွ.
ဒါပေါ့.

ဟ!

ဟာ

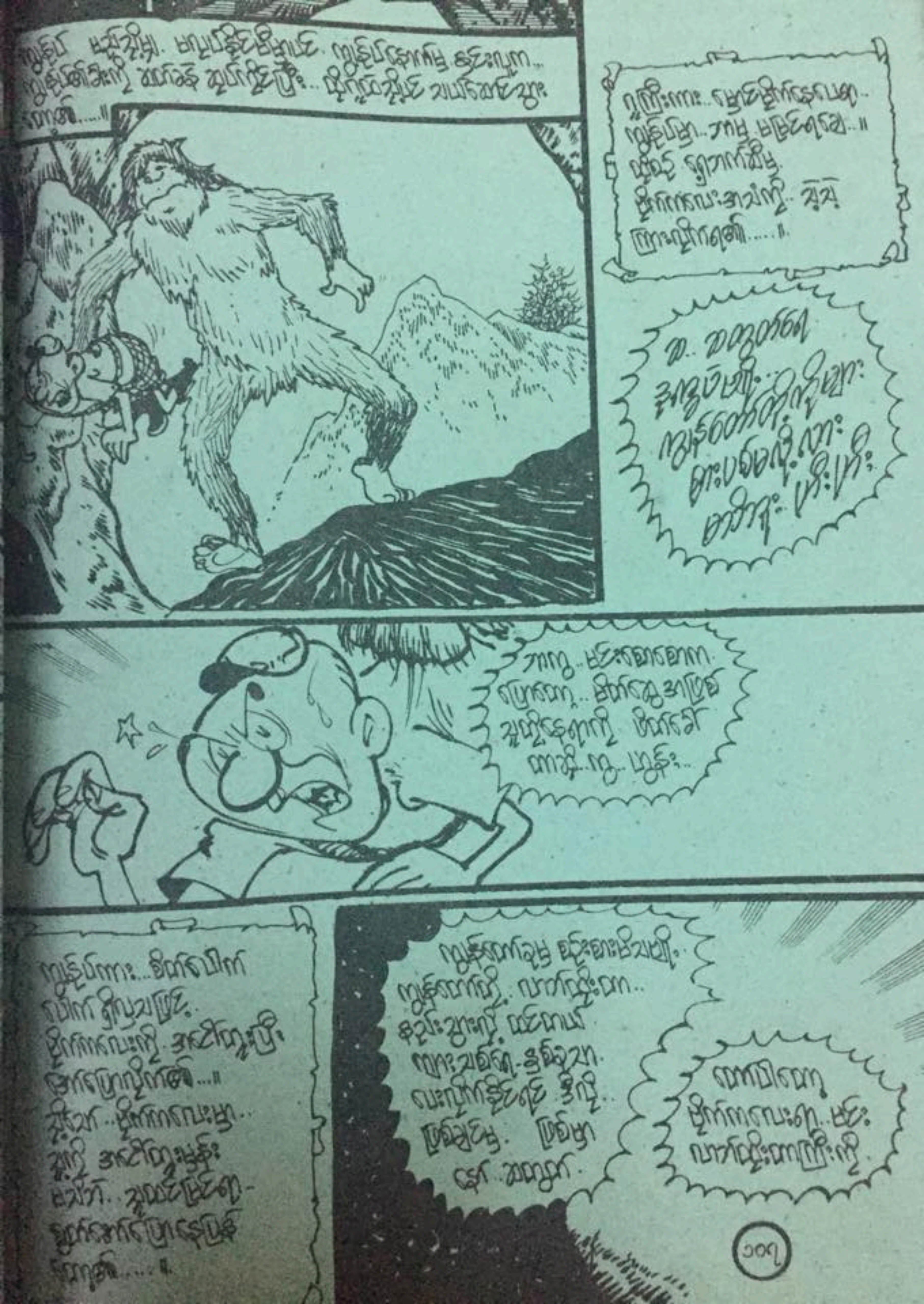
ကျွန်ုပ် မသိလိုက်မှီ.. မာလူပြီး မီးရှူးပင်.. ကျွန်ုပ်နောက်မှ ဆွဲမနေ့က.. ကျွန်ုပ်ကိုဆွဲ၍ ထမ်းလို့ သွားလိုက်ပြီး... ထိုဂူဆီသို့ သယ်ဆောင်သွား လေ၏.....။
ဂူကြီးကား.. မှောင်မိုက်နေပေ၏.. ကျွန်ုပ်မှာ.. ဘာမှ မမြင်ရချေ..။ ထို့ကြောင့် ရှာဖွေသိမ့်.. ဗိုလ်ကြီးလေးအားကို.. သိုသို ကြားလိုက်ရ၏.....။
ဘာကွ.. မင်းကလောက်ကျ ရေမှာလား.. ဖိုက်တွေ့အကြောင် သူတို့နေရာကို မိတ်ကလဲ ဘာသိ..ကွ.. ဟွန်း...
ကျွန်ုပ်ကား... ဗိုလ်ကြီးပိုက် လိုက်ရှာသဖြင့်.. ဗိုလ်ကြီးလေးကို အငိုက်ဖမ်းပြီး ဆွဲခေါ်သွားလိုက်လေ၏...။ ထို့နောက်.. ဗိုလ်ကြီးလေးမှာ.. သူ့ကို အငိုက်ဖမ်းမှုနှင့် မသိဘဲ.. သူ့ဝင်ပြိုင်ရာ- မှတ်တော်ပြောနေပါ လေ၏.....။
လာကြပါလော့ ဗိုလ်ကြီးလေးရေ.. မင်း ဟောက်ကြီးကြီးကို.

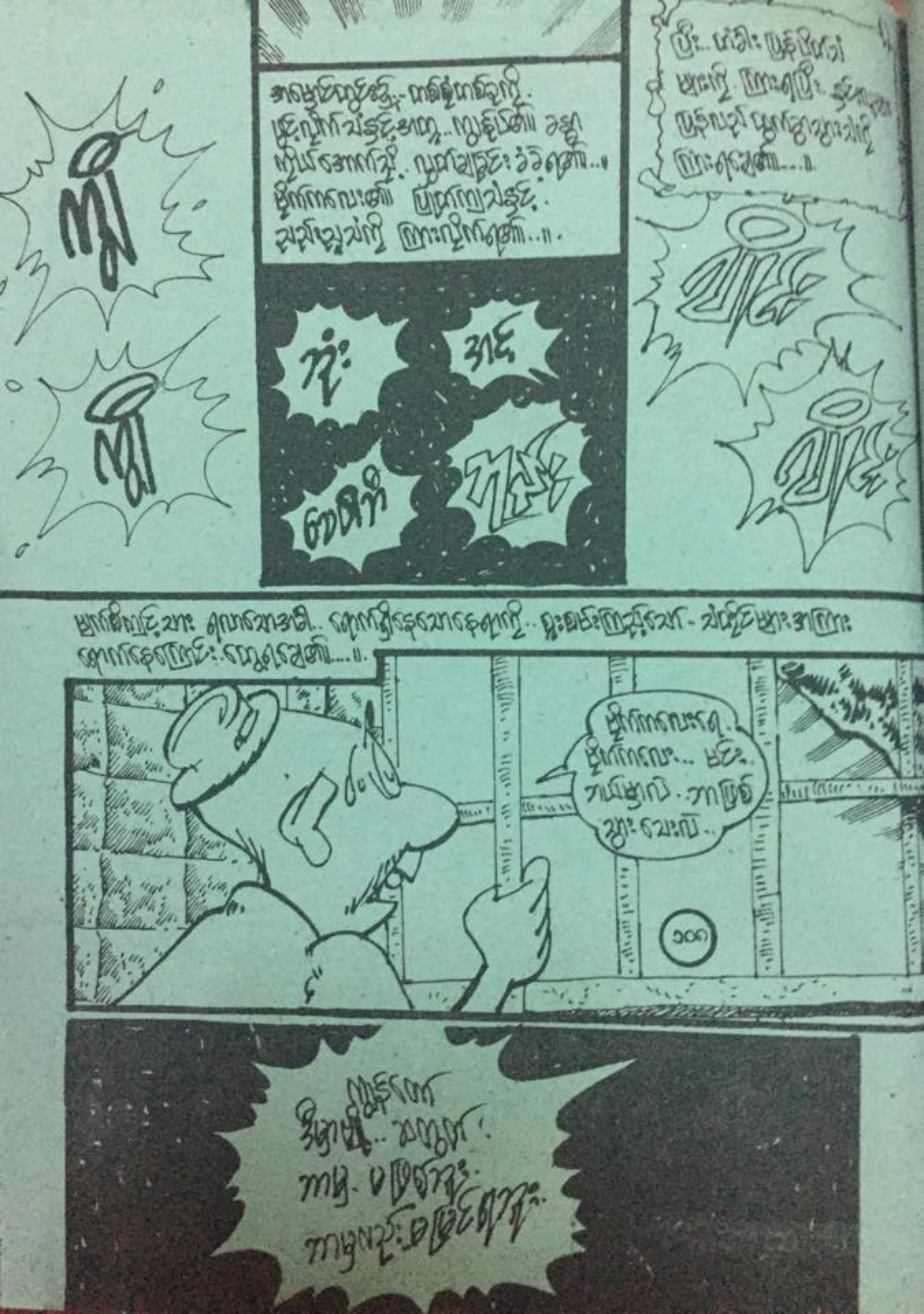

၁၀၇

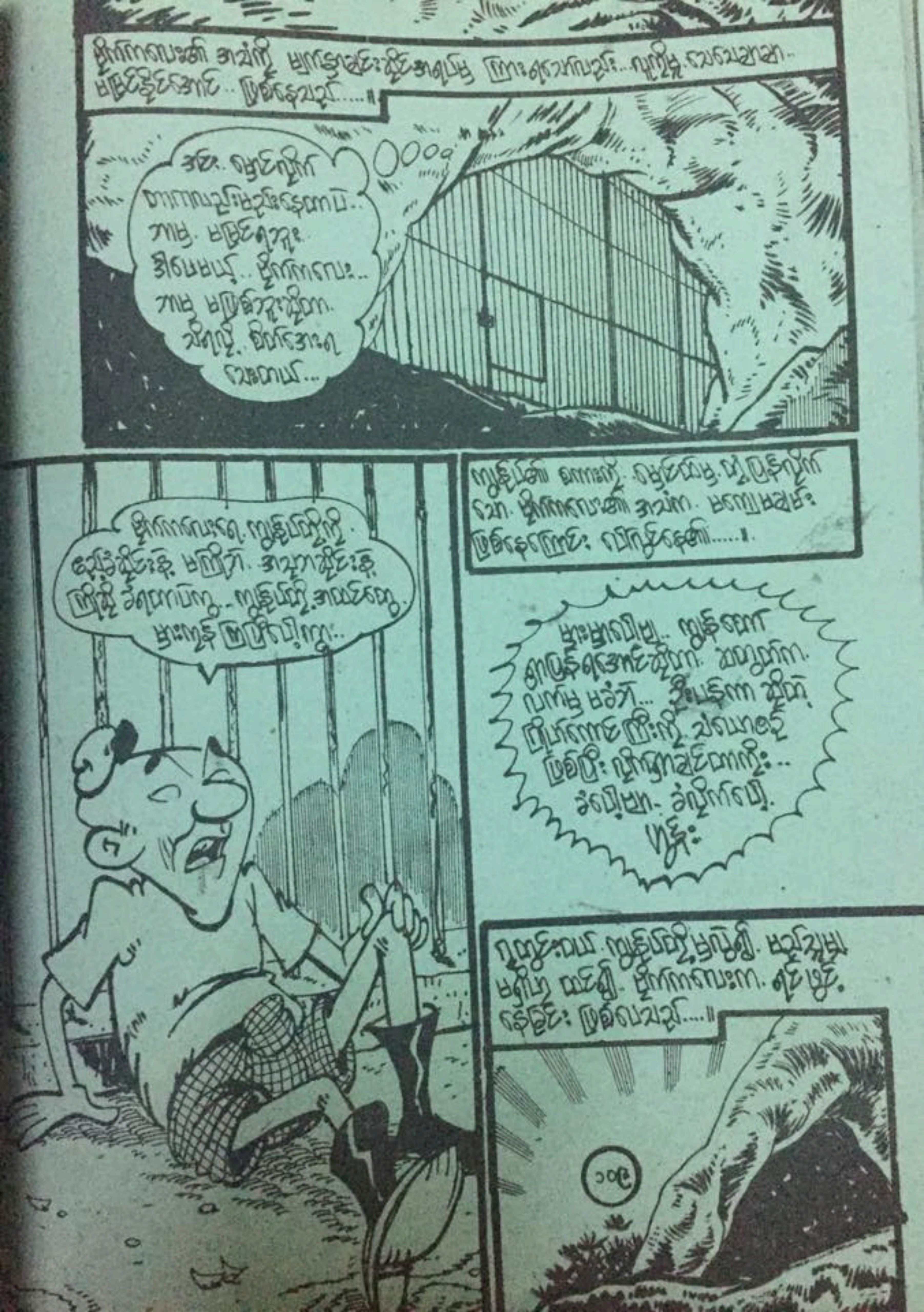
ဗိုက်ကလေး၏ အသံကို မျက်နှာချင်းဆိုင် အရပ်မှ ကြားရသော်လည်း... လှမ်းကြည့်.. သေသေချာချာ.. မမြင်နိုင်အောင်.. ဖြစ်နေသည်.....။
အင်း.. ရှေ့တင်လိုက် ဘာကောင်ကြီးမှန်းမသိနေတာပါ.. ဘာမှ. မမြင်ရဘူး ဒါပေမယ့်.. ဗိုက်ကလေး.. ဘာမှ မမြင်ရဘူးဆိုတာ. သိရပြီ.. ခိုက်အောင် လေတယ်...
ဗိုက်ကလေးရေ.. ကျွန်ုပ်တို့ကို ရှေ့ဆိုင်းနဲ့ မကြိုက်.. အနောက်ဆိုင်းနဲ့ ကြိုကို ခံရလာပါကွ.. ကျွန်ုပ်တို့ အသင်တွေ. မှုးကွန် ကြပြီပါကွ..
ကျွန်ုပ်၏ စကားကို.. ရှေ့ဆင်မှ ထိုပြန်လိုက်ရာ.. ဗိုက်ကလေး၏ အသံက.. မကြာမီ ဖြစ်နေကြောင်း ပေါ်လွင်နေ၏.....။
မှုး.. မှုလေပါဗျ.. ကျွန်တော် ဓာတ်မြန်ရအောင်ဆိုတာ.. သည်လူကိုက. လက်မှ မခံဘဲ... ဦးနန်ဒကာ ဆိုတဲ့ ကြိုက်ကောင်ကြီးကို သံလေးတစ်ခု ဖြစ်ပြီး လှိုက်ရှာနေတာကိုး.. ခံပါဗျာ.. ခံလိုက်ပေါ့ ဟွန်း
ဂူတွင်းသည် ကျွန်ုပ်တို့ မှတ်ထင်မှ.. မည်သူမျှ မရှိပဲ ထင်ရှ.. ဗိုက်ကလေးက.. ရှင်မှု နေပြီး ဖြစ်လေသည်....။

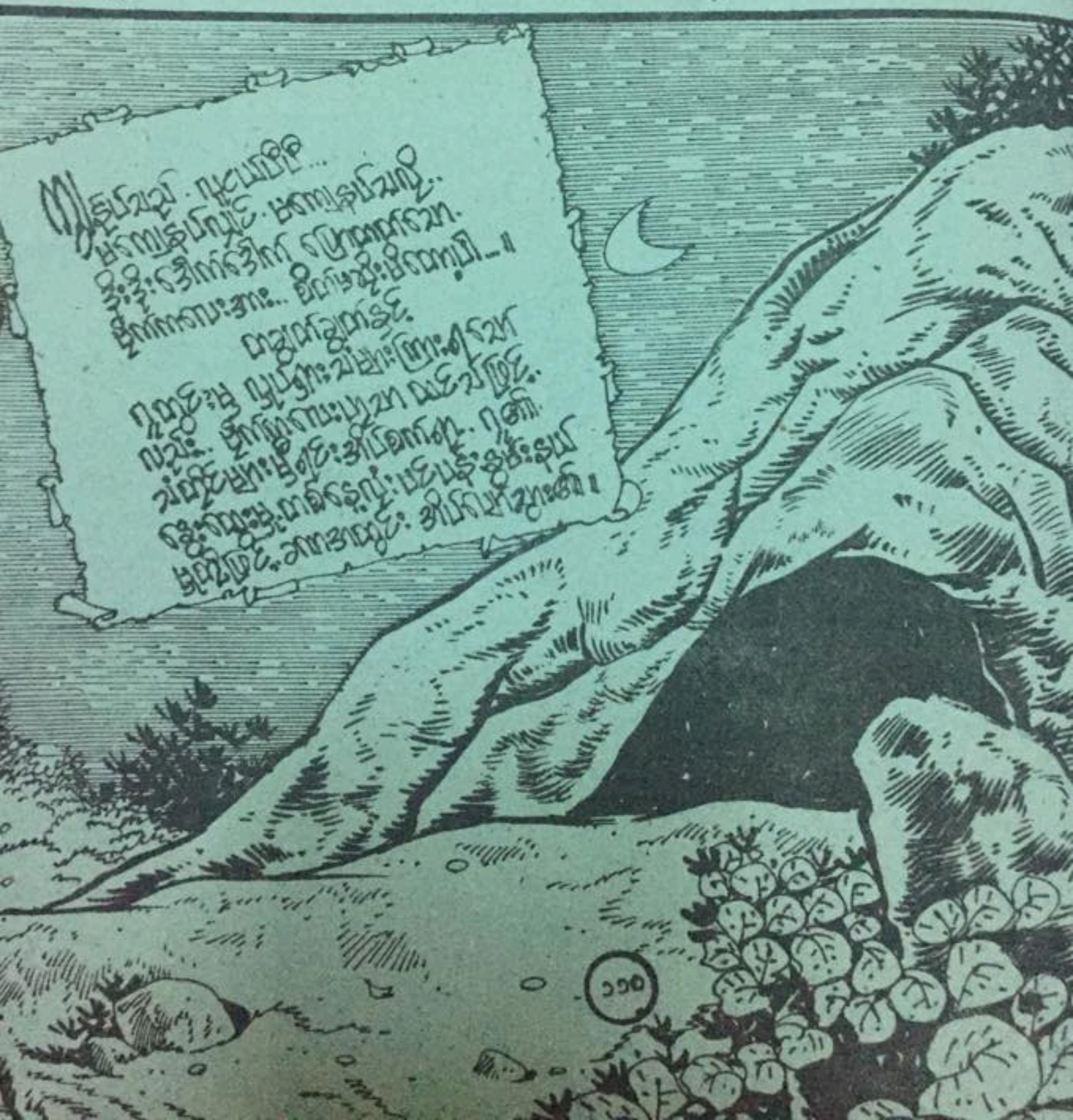

ဒိုးကွက်
ဒိုးကွက်
စူးရှသော ဝေဒနာကြောင့် ကျွန်ုပ် မျက်လုံး ဖွင့်ကြည့်လိုက်ရပါတော့ ။ ပထမဆုံး သတိပြုမိသည်က
အလင်းရောင်မဝင်၍ ပိတ်ပြီးနေသော ဂူလှိုဏ်းအချုပ်အနှောင်ခန်း.....။
အို . မိုးတောင် လင်းနေပြီပဲ
ဂူလှိုဏ်း အချုပ်အနှောင်ကို
လေ့လာလိုက်သောအခါ
ဂူလှိုဏ်းထဲ သံတိုင်
အိမ် . အခန်းများ ရှိလျှင်
ကျွန်ုပ်တို့ . အကျဉ်းသား
ကိုယ်ချင်းကို . သိုအားသည့်
ရှာ . တွေ့ရမှာပေါ့....။
ဖြိုက်ကကလေးကို . လှောင်အိမ်
တစ်ခုအတွင်း အိပ်ပြီးမှာ
ကျနေသည်ကို . တွေ့ရပြီး
ကျွန်ုပ်နှင့် မျက်စောင်းထိုး
ရှိ . လှောင်အိမ်တွင်
မူကား.....။
ဟင် . ဦးပန်ကာနဲ့ ဦးပန်ချာပါလား

မှတ်ထားယ် ဦးဘတုတ်ပိန်ရေ... ကျုပ်တို့ ... နိုင်းလုံးကျော့ အဖမ်းခံရ တာကြာပြီမှာ.. ခင်ဗျားတို့ ကကက...
ကျုပ်နှိပ်ထိုက်ပဲ ခင်ဗျားတို့ကို ဖိတ်မခေါ်ဘဲ ကိုယ့်ရှာရင်း... ဖမ်းမိသွား တာပဲဗျို့.
ဒီနှ.. ဦးဘတုတ်ပိန်ရဲ့.. ပေါ့လေး သေနတ်ကကက..
အဖမ်းခံရ ကတည်းက.. ကျုပ်ကျ နှစ်ရှစ် ဝိဇ္ဇာပေမဲ့.. ဒီ.. ခင်ဗျားမှာ.. ပြောင်းရှင် တစ်ခုက ပါသွားသေးတယ် မဟုတ်လား...ခု ဘယ်မှာလဲ..

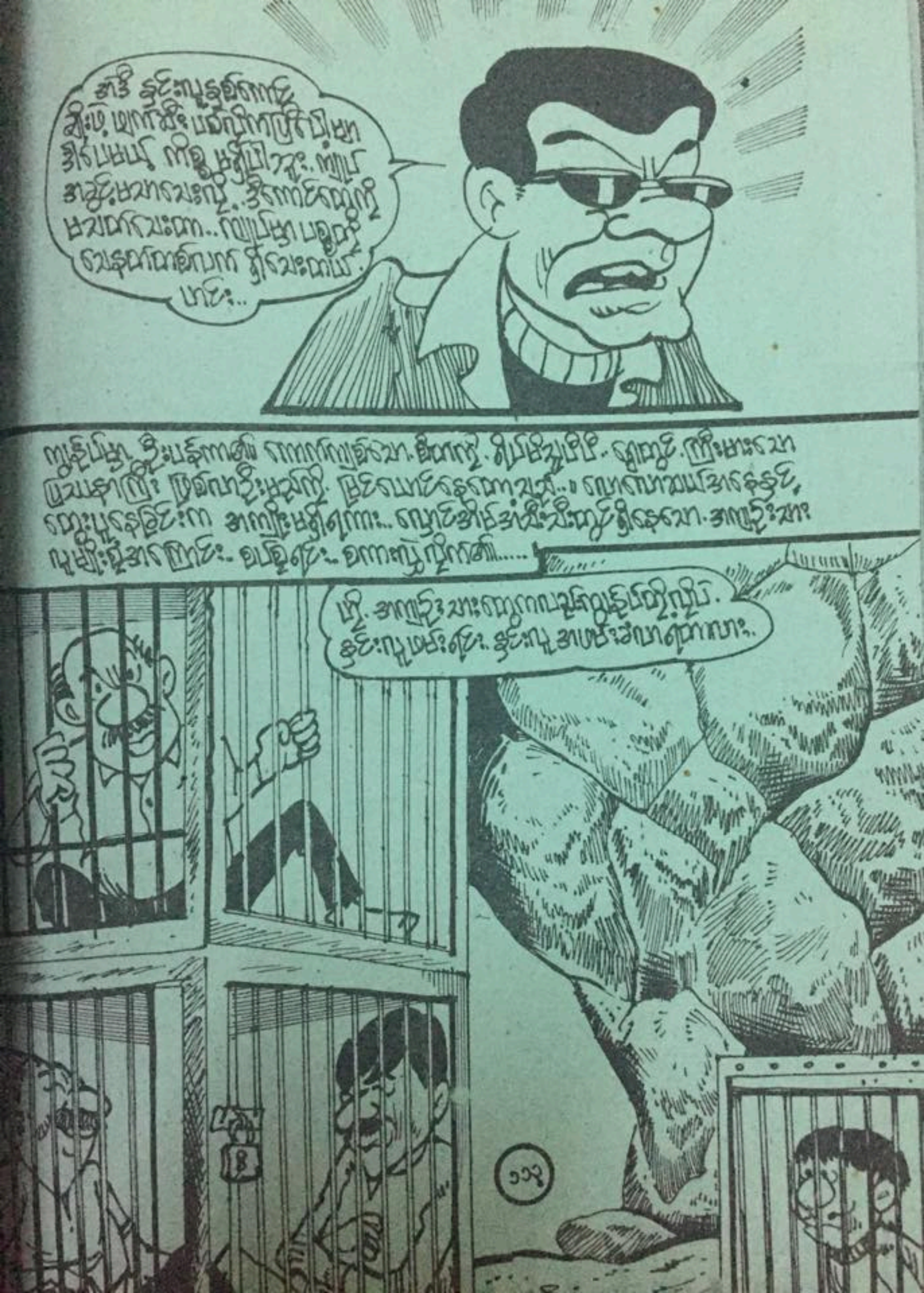

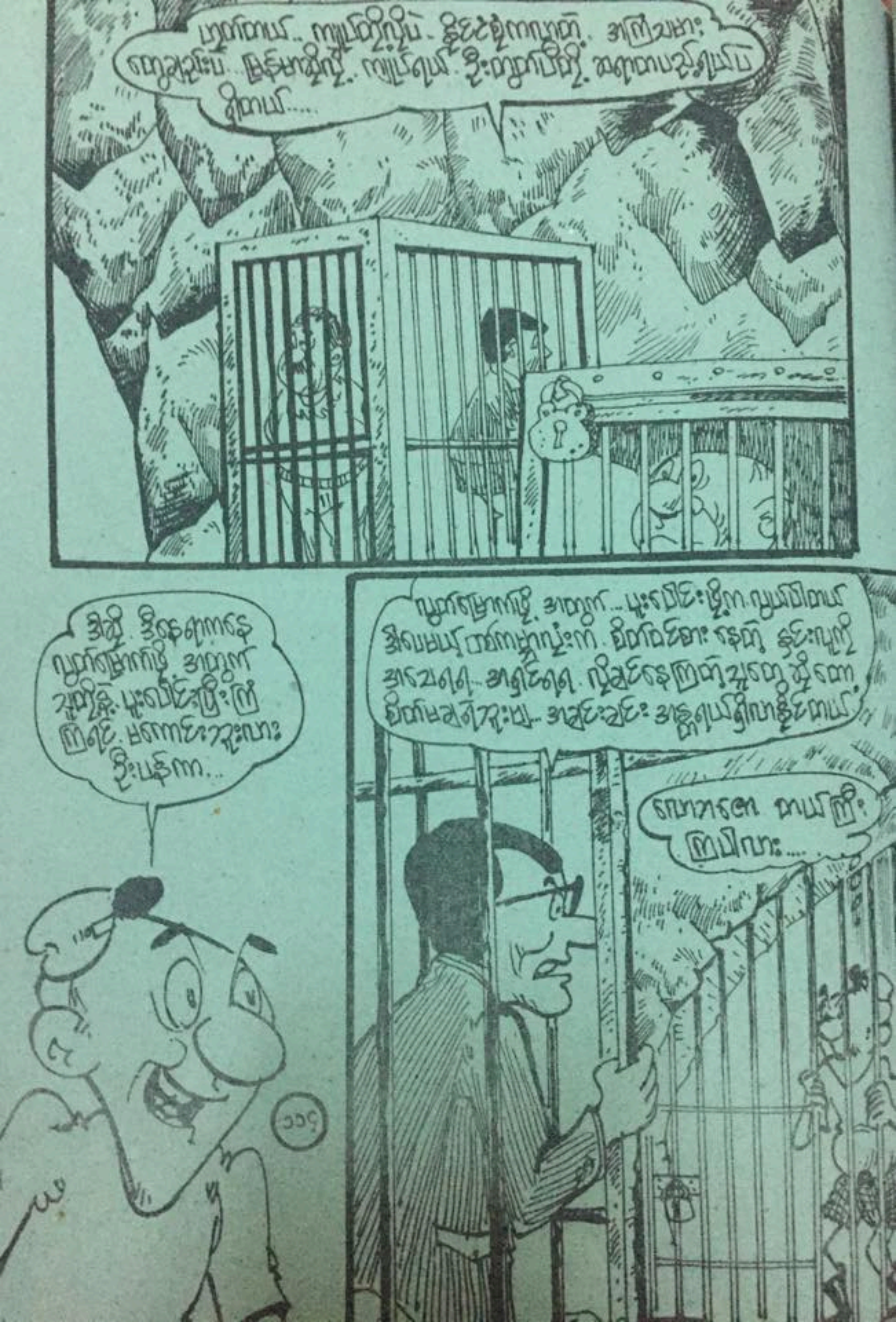
ဟုတ်တယ်.. ကျုပ်တို့ရဲ့.. နိုင်ငံ့ခုကာလတော့.. အကြံသမား
တွေနည်းပါး.. မြန်မာအိုးကို.. ကျုပ်ရယ်.. ဦးဘလွန်ပါတို့ ဆရာတပည့်ရှိပါပြီ
ရှိတယ်....
ဒီလို ဒီနေရာကနေ ညွှတ်တရောကကြီး အဘွား သူတို့.. မူးလေးပြီးကြ ကြရင်.. မကောင်းဘူးလား ဦးပန်းက...
ညွှတ်တရောကကြီး.. အဘွား... မူးရပါင်းဖို့က.. ညွှန်ပါတယ်
ဒီပေးမယ့် ဘတ်ကမ္ဘာလုံးကို.. စိတ်ဝင်စားနေကြ.. နိုင်းညဲကို
အသေရေး.. အရှင်ရေး.. လိုချင်နေကြတဲ့ သူတွေ ဖို့တော့
စိတ်မဆိုးနဲ့ဘူး.. အချင်းချင်း အကွဲရယ်ရှိလာနိုင်တယ်
ဘယ်သူတော့ တယ်ကြီး ကြပါလား....

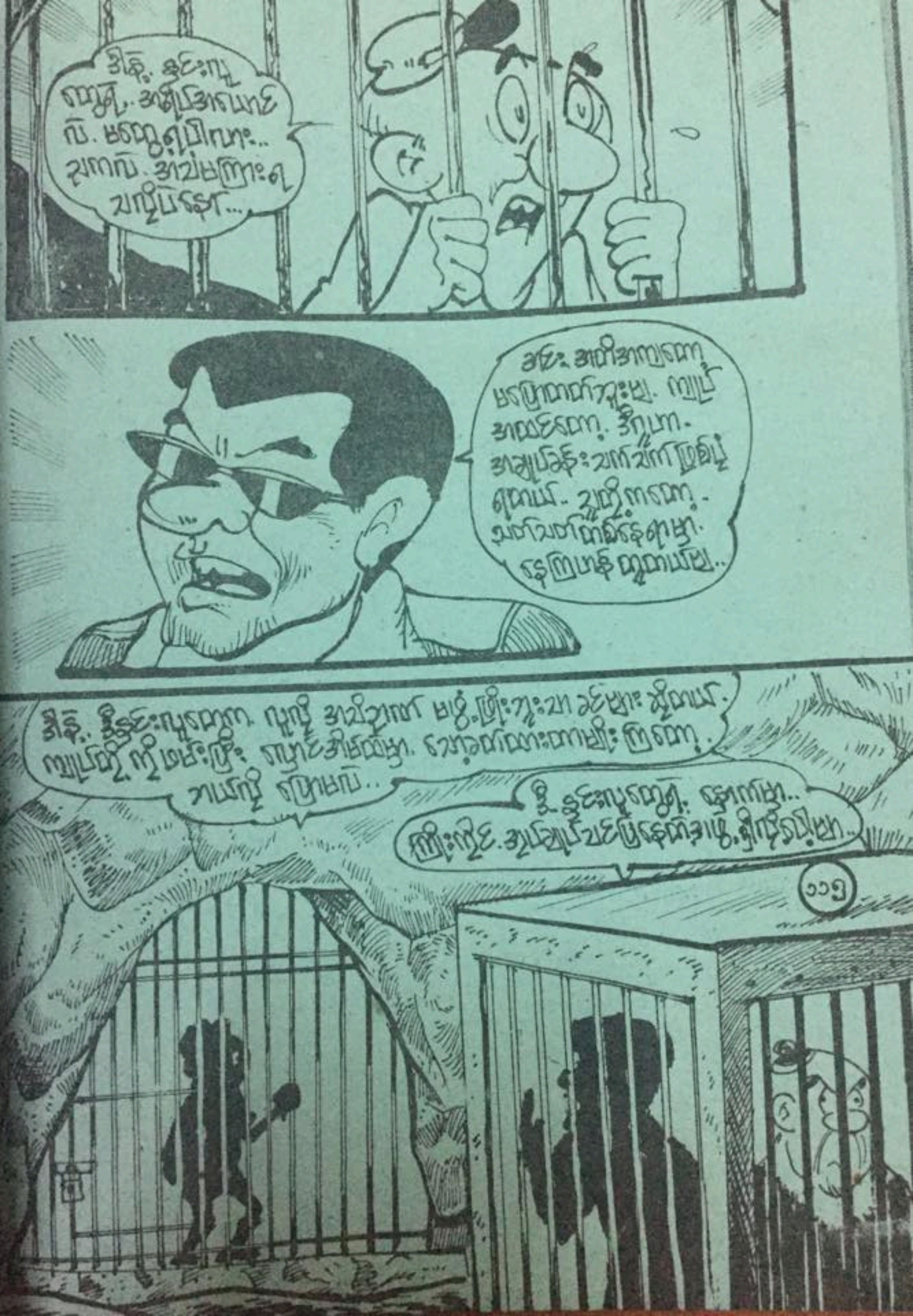

၁၁၃

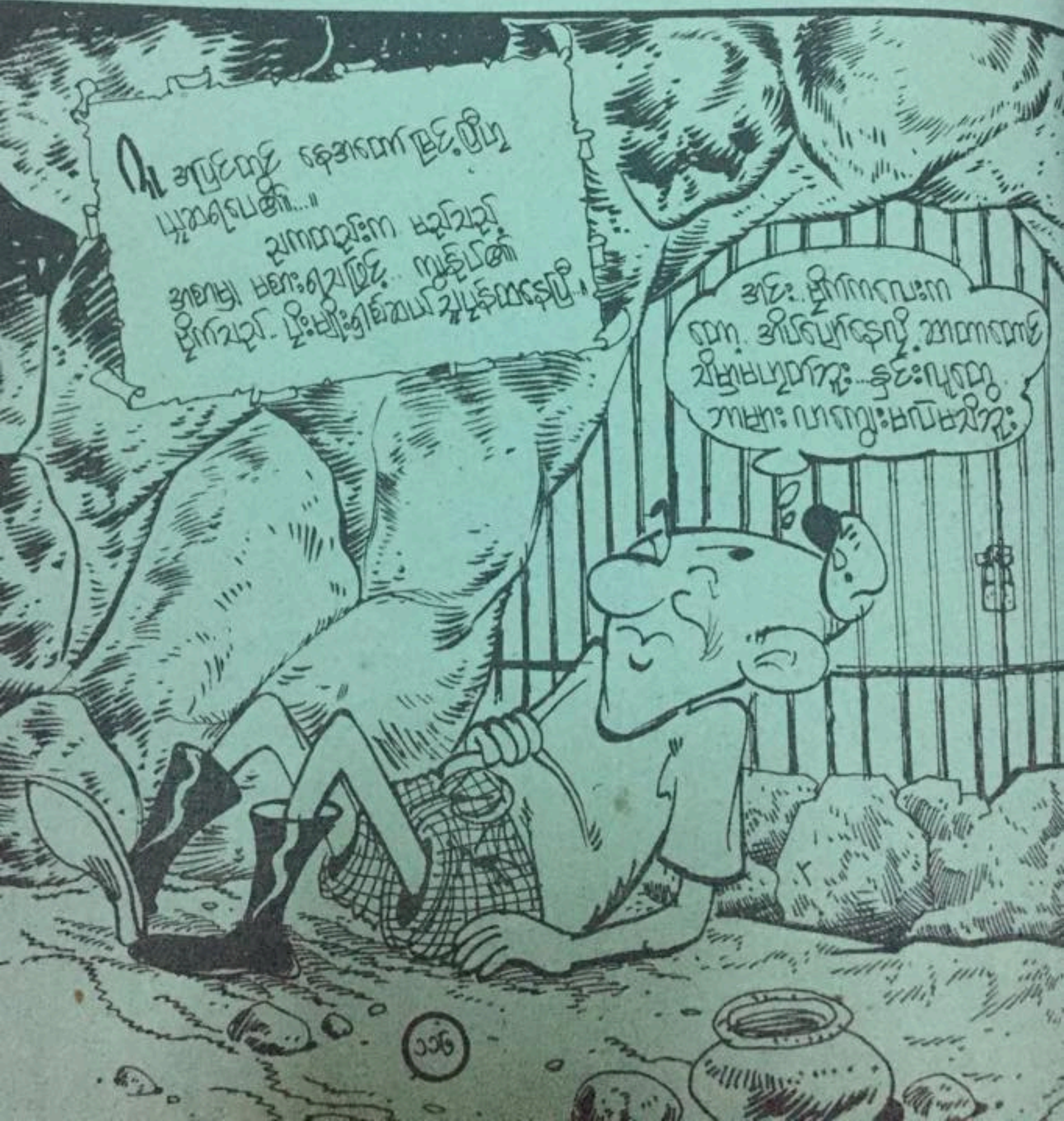
“ဤ အပြင်တွင် နေအကောင်ဖြင့်ပြီး
မှုမရှိပေ၏...။
သူကကသိုင်းက ဆုံသည့်
အစာမှု မစားရသဖြင့်... ကျွန်ုပ်၏
ဗိုက်သည်.. မှိုးမျိုးဖြစ်အပေါ် သွန်နေရပြီ..။
အင်း.. ဗိုက်ကကလေးက
တော့.. အိပြေချက်နေလို့ အာကကကောင်း
သိမှာမဟုတ်ဘူး...နှင်းကုတ္တ
ဘာမှား ဖာကျွေးမဖိမသိဘူး

အားဟား
အားဟား
၁၁၅

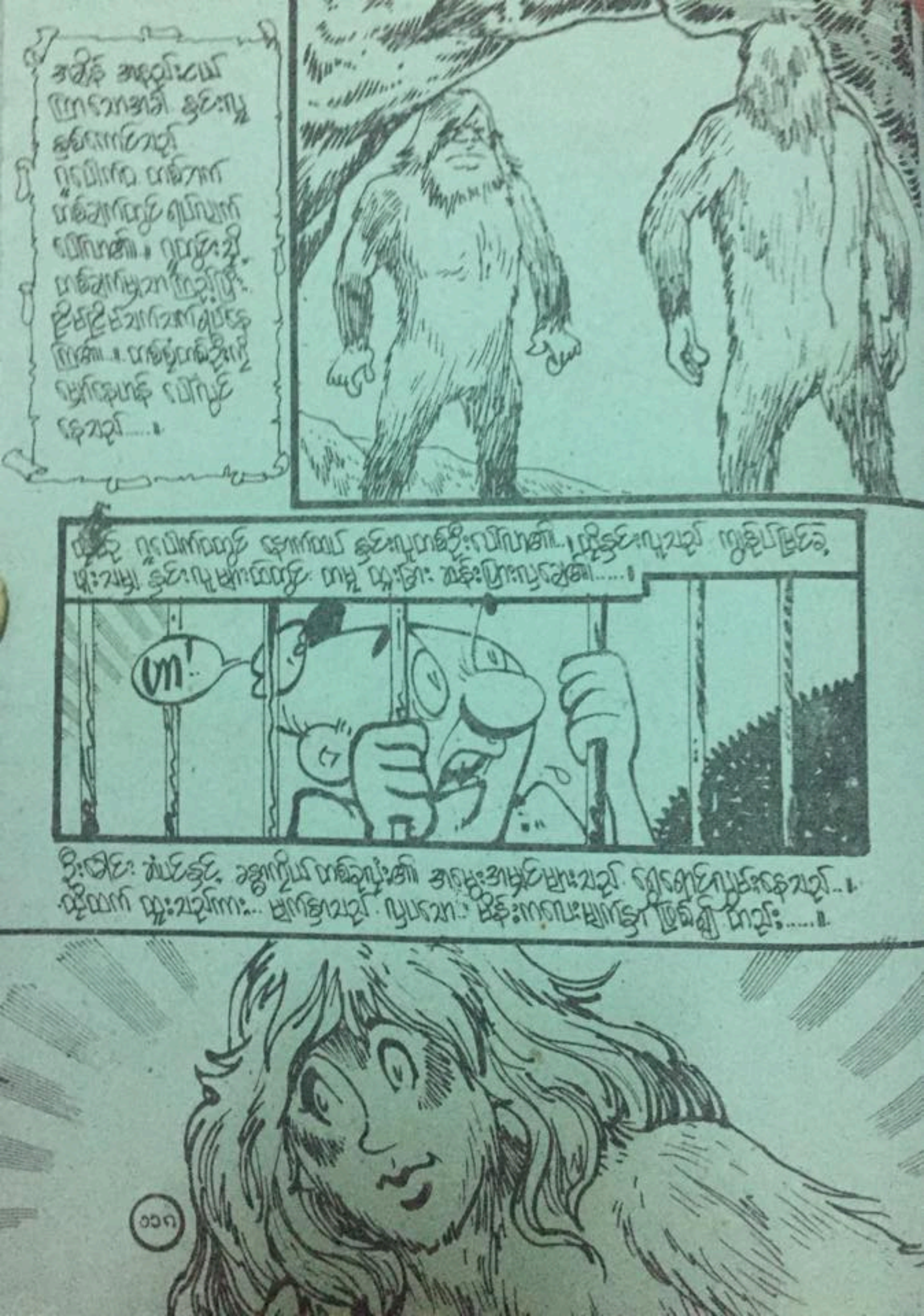

ဟာ!

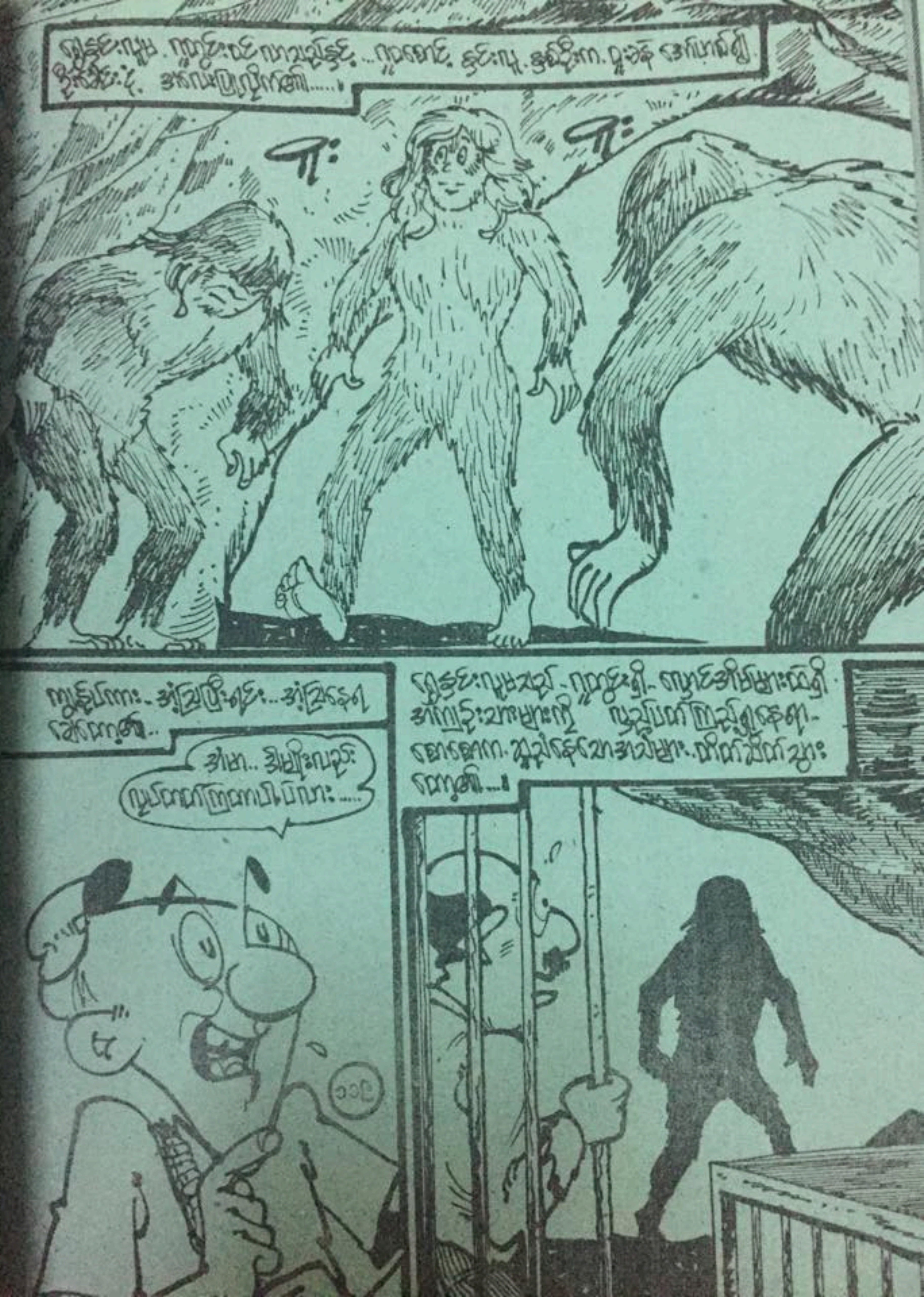

ကျွန်ုပ်ကား.. အံ့ဩပြီးရင်း...အံ့ဩနေရ
တော့သည်..

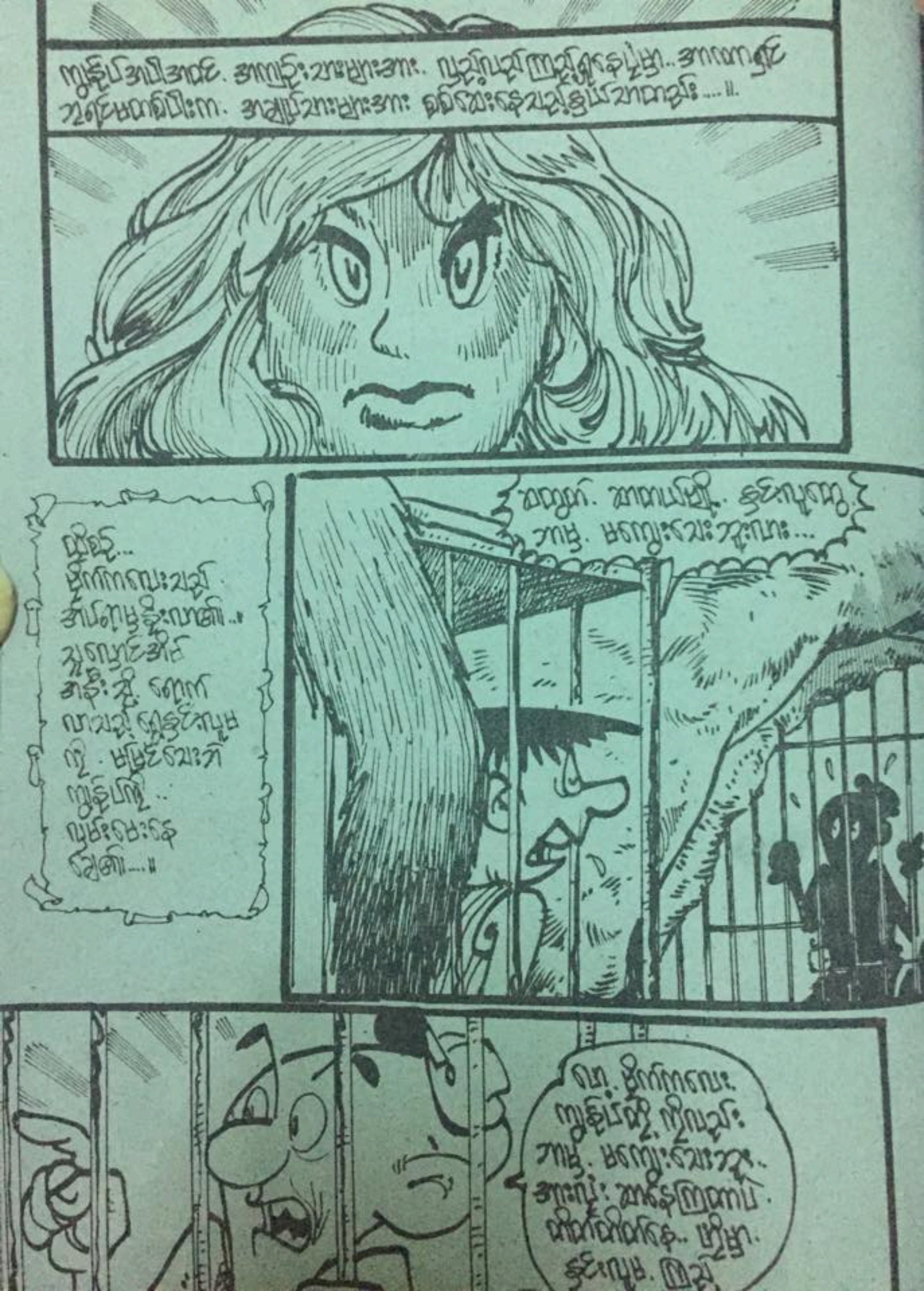
ကျွန်ုပ်အပါအဝင်. အကျဉ်းသားများအား.. လူသိုက်ကြည့်ရှုနေပုံမှာ.. အကယ်၍
သူတို့မသတိပြုမိပါက. အကျဉ်းသားများအား ရှုစားနေသည့်ပွဲသာလျှင်....။
ကိုယ်ချင်း...
ဗိုလ်ကကြေးသည်
အပ်ကဲ့မှုနိုင်းလှချေ...
သူ့ချုပ်အိုင်
အနီးသို့ လျှောက်
လာသည့် ရှေ့နှင်းဂါမူဇ
ကို. မမြင်ရသေးဘဲ
ကျွန်ုပ်ကို..
လှမ်းမေးနေ
လေသည်....။
သူငယ်ချင်း. သာထားမြို့.. နှင်းဂါမူဇ
ဘာမှ. မကြေးဇာဘူးလား....
ဟေ့. ဗိုလ်ကကြေး
ကျွန်ုပ်တို့ ကိုယ်လည်း
ဘာမှ. မကြေးဇာဘူး..
အားလုံး သာနေကြတယ်.
ဝါတိတ်ဝိတ်နေ.. ဟိုမှာ.
နှင်းဂါမူဇ. ကြည့်

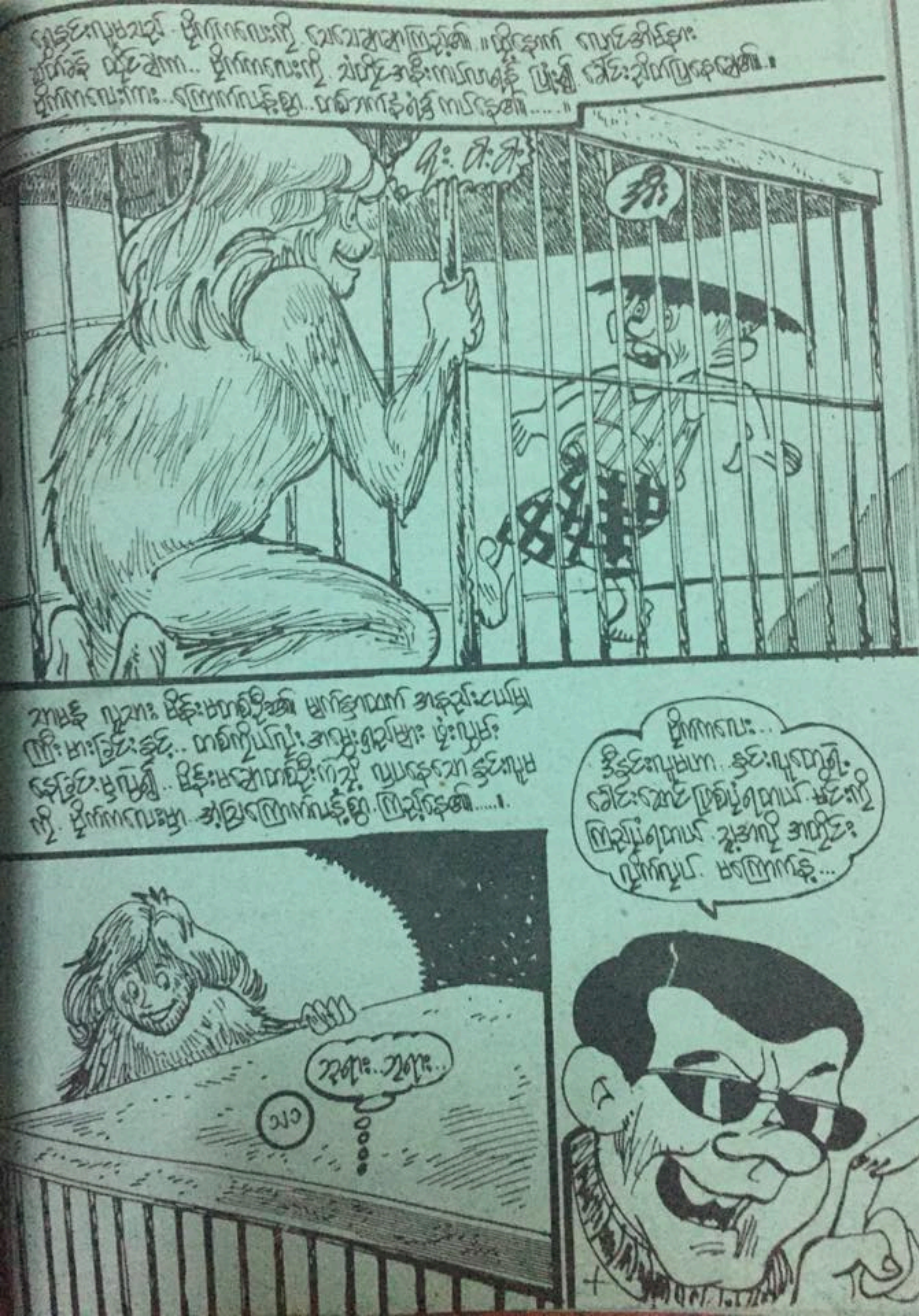

မျောက်ကလေး...
ဘုရား..ဘုရား..

ထွက်သွားကြလေတော့၏.....။
ဟီး ဟီး ဟီး

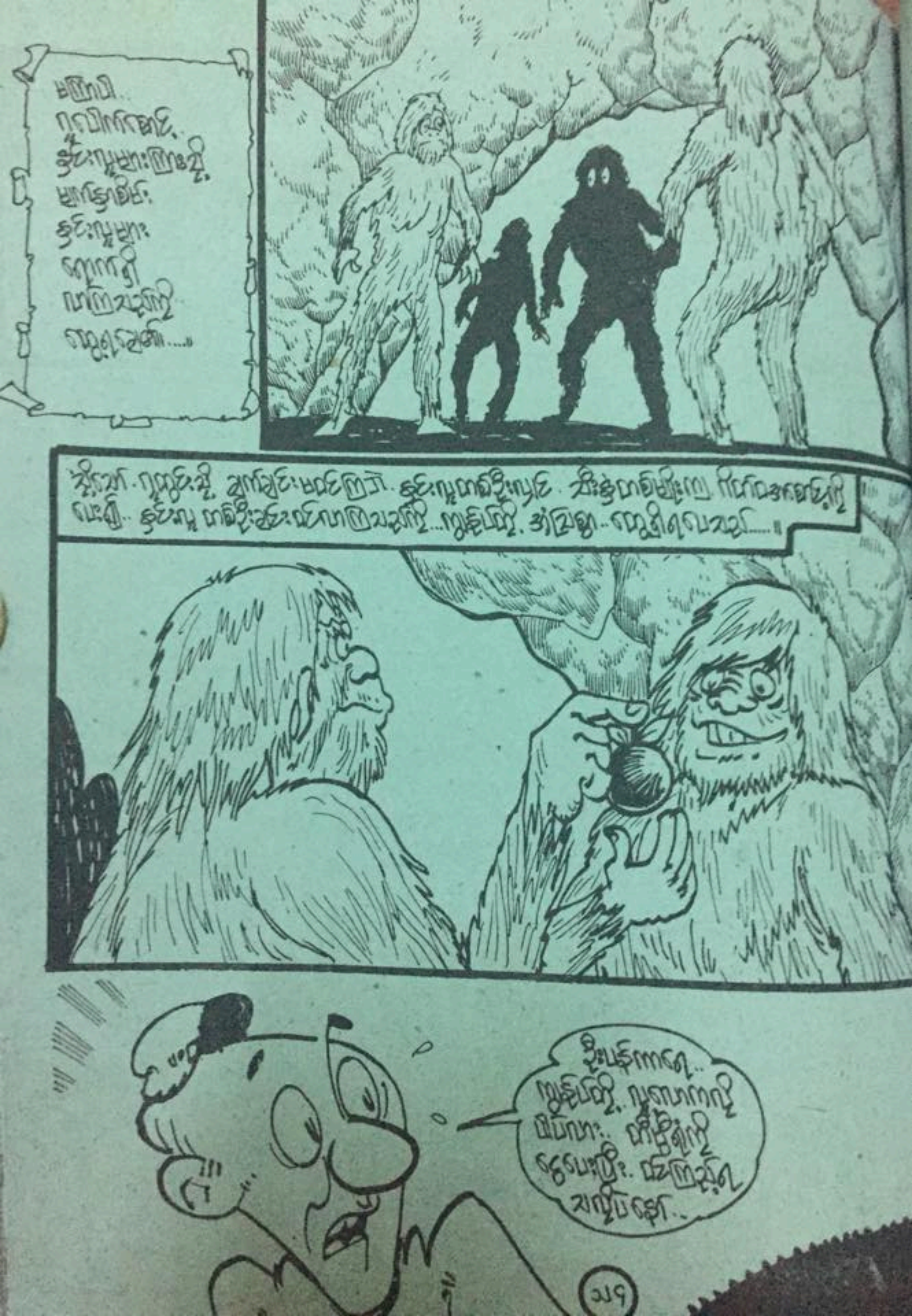

မကြာပါ..
ဂူပေါက်ဝဆီ၌..
နှင်းလူများကြားသို့
မျက်နှာစိမ်း
နှင်းလူများ
ရောက်ရှိ
လာကြသည်ကို
တွေ့ရတော့၏....။
သို့သော်..ဂူတွင်းသို့ လျှောက်လှမ်းမဝင်ကြဘဲ..နှင်းလူတစ်ဦးလျှင်..သီးနှံတစ်မျိုးစီ ကိုယ်ပါလာသောအသီးများကို ပေး၍.. နှင်းလူ တစ်ဦးချင်းနှုတ်ဆက်ကြသည်ကို...ကျွန်ုပ်တို့..အံ့သြစွာ..တွေ့ရှိရပေသည်.....။
ဦးပန်ကာရေ..
ကျွန်ုပ်တို့..ဈေးတွေမှာကလို
ပါပဲကား.. တစ်ခုခုကို
ငွေပေးပြီး.. ဝယ်ကြသည့်
သဘောပဲနော်..

ဟား ဟား ဟား
ဟား
ကယ်ပါ! ကယ်ပါ!

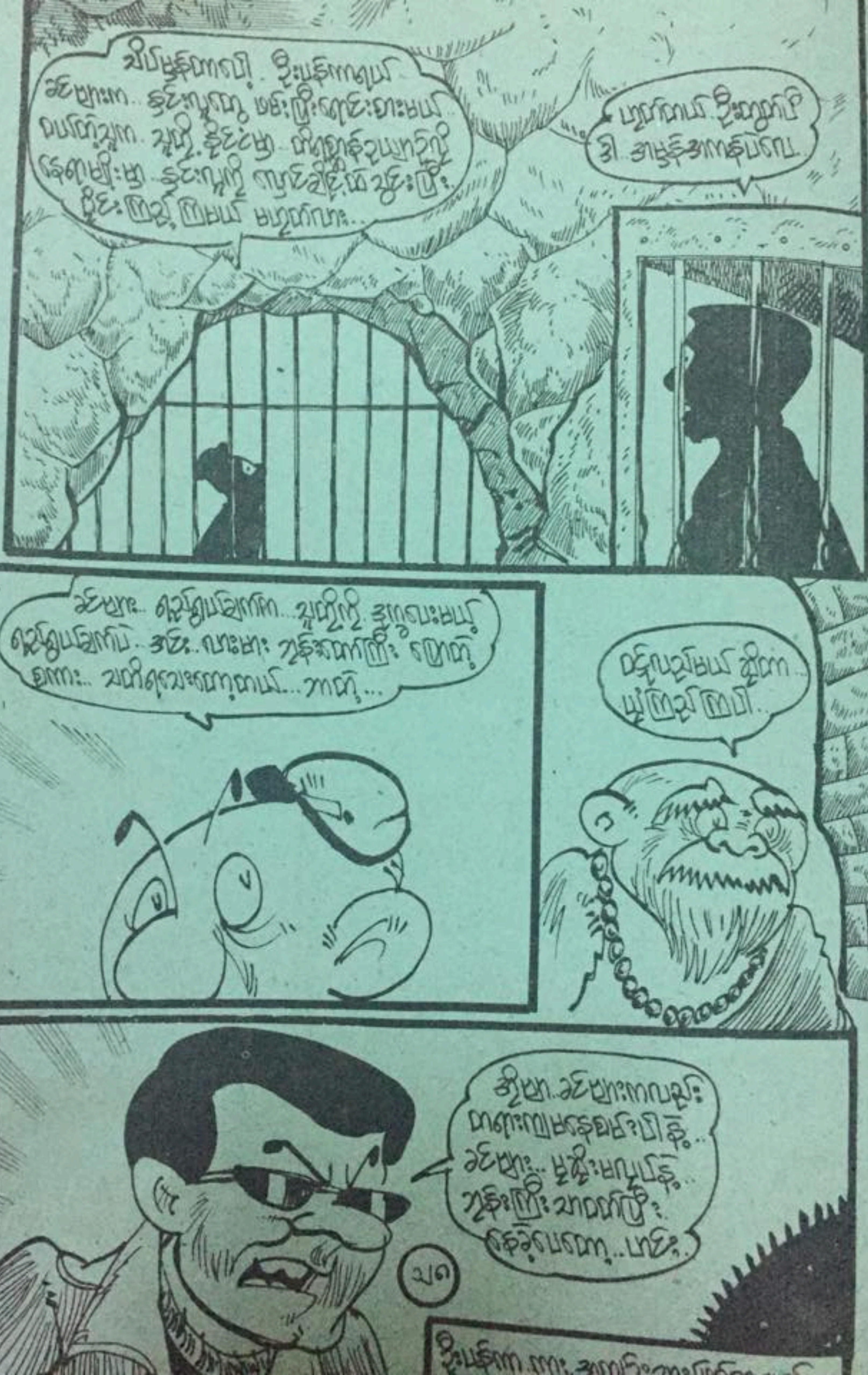
သိပ်မှန်တာပေါ့.. ဦးပန်းကာရှယ် ခင်ဗျားက.. နှင်းပွင့်လေး မင်းကြီးရေးတားမယ် ပုပ်ကိုသူက.. သူ့ကို နိုင်ငံမှာ.. ဆက်ရှင်သန်ခွင့်ကို နေရာမျိုးမှာ.. နှင်းပွင့်ကို ကျွန်ုပ်တို့ထံ သွင်းပြီး ဦးစီး ကြည့် ကြမယ် မဟုတ်လား..
ဟုတ်တာပေါ့.. ဦးအတွက်ပါ ဒါ.. အမှန်အကန်ပါလေ..
ခင်ဗျား.. ရည်မှန်းချက်က... သူတို့ကို ဒုက္ခပေးမယ့် ရည်မှန်းချက်ပါ.. အဲ.. လားမား ဂျွန်ဆလက်ကြီး ပြောတဲ့ စကား.. သတိရသွားတော့တယ်... ဘာတဲ့...
ဝဋ်လည်မယ် ဆိုတာ.. ယုံကြည်ကြပါ..
အိုဗျာ.. ခင်ဗျားကလည်း တရားကျမနေစမ်းပါနဲ့.. ခင်ဗျား.. မှူးမိုးမလုပ်နဲ့.. ဂျွန်းကြီး သာလက်ကြီး နေခဲ့ပေတော့.. ဟင်း.

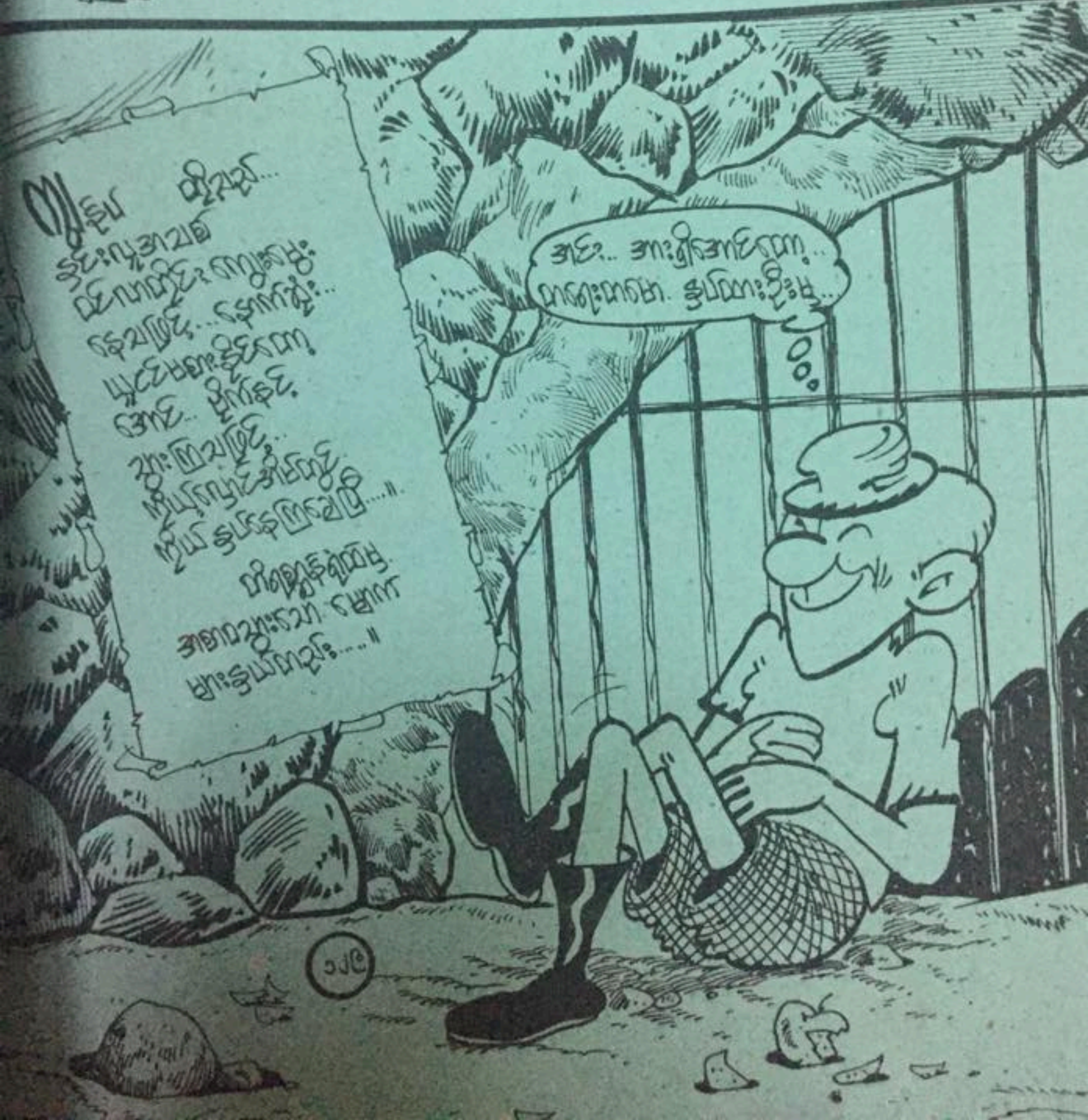
ကျွန်ုပ် ဗိုလ်ညွှန့်...
နေသဖြင့်... နောက်ဆုံး...
အင်း... အားရှိအောင်စားကွာ...

နိုင်ငံခြားပြန်သရေတွတ်ပီနှင့်
မိုက်ကာဝလေးအဘားကြိုဆိုပါ၏။

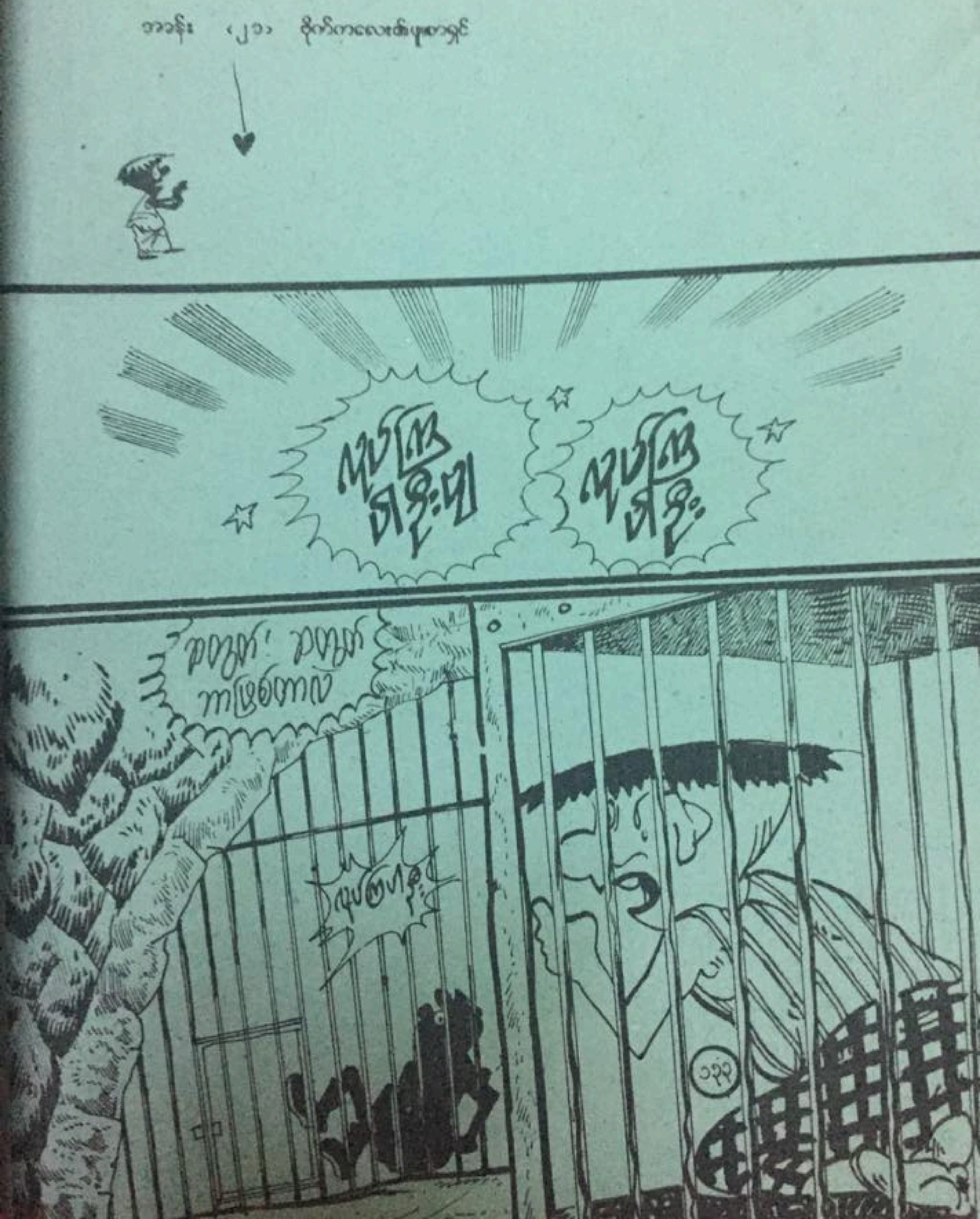

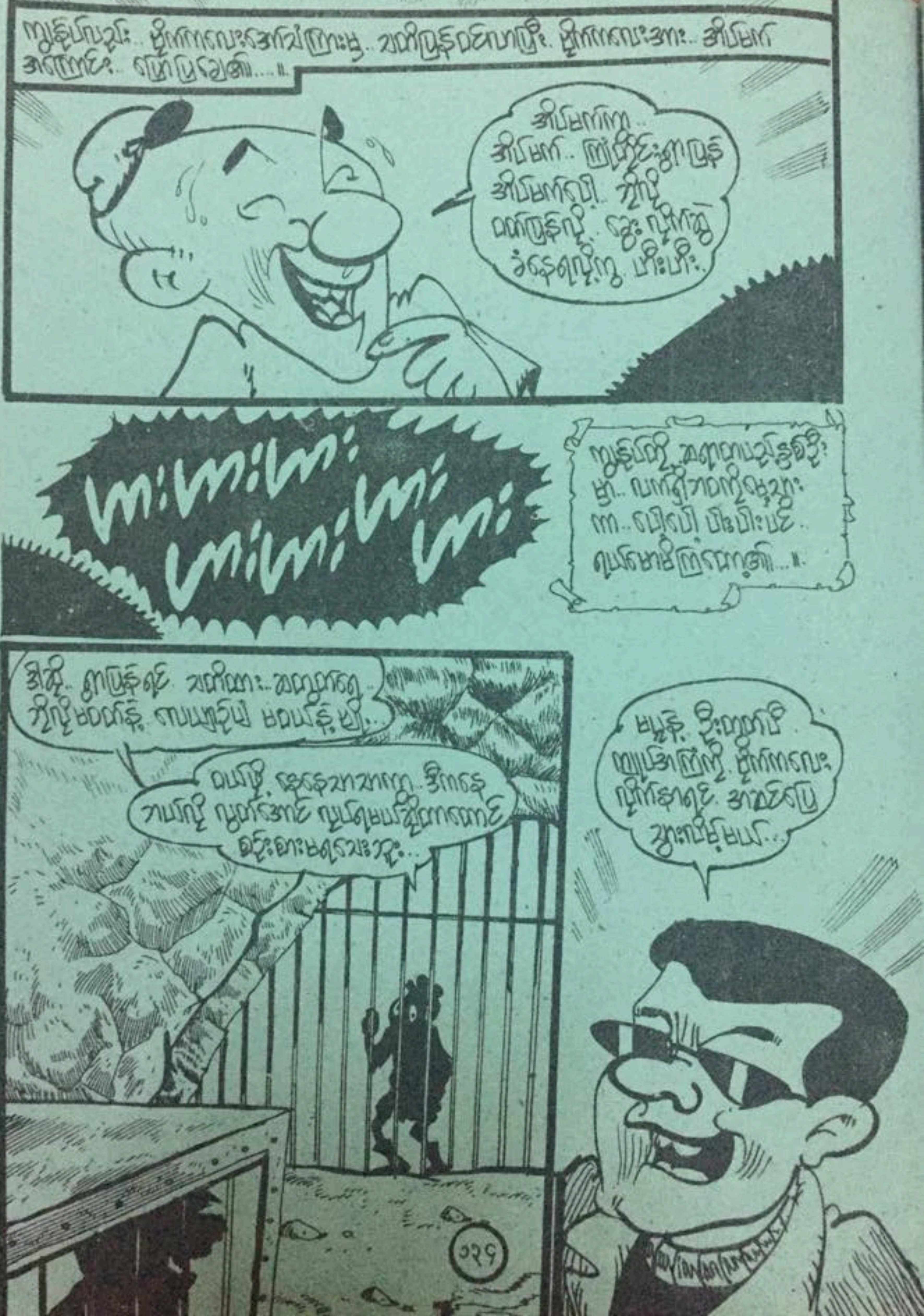
ကျွန်ုပ်လည်း.. မှိုကလေးအော်သံကြားမှ.. သတိပြန်ဝင်လာပြီး.. မှိုကလေးအား.. အိပ်မက်အကြောင်း.. ပြောပြရပါ၏....။
အိပ်မက်ကွာ.. အိပ်မက်..
ဟားဟားဟား ဟားဟားဟား
ကျွန်ုပ်တို့ အရာရာမေ့ပြီး ရွှင်ခဲ့မှု.. လက်ရှိဘဝကိုမေ့သွားကာ.. ပျော်ပျော်ပါးပါးပင် ရယ်မောမိကြလေတော့၏...။
မနက်.. မိုးလင်းတာနဲ့ ကျုပ်အကြံကို.. မှိုကလေး လိုက်နာရင်.. အားလုံးပြေ သွားပါလိမ့်မယ်...

ဟား ဟား ဟား
မှိုက်ကလေးက.. အားပါးတရ
ရယ်မောလိုက်သဖြင့်၊
ကျွန်ုပ်သည်ပင်.. အံ့အား
သင့်သွားရ၏....။
ဟား၊ ဟား၊ ဟား

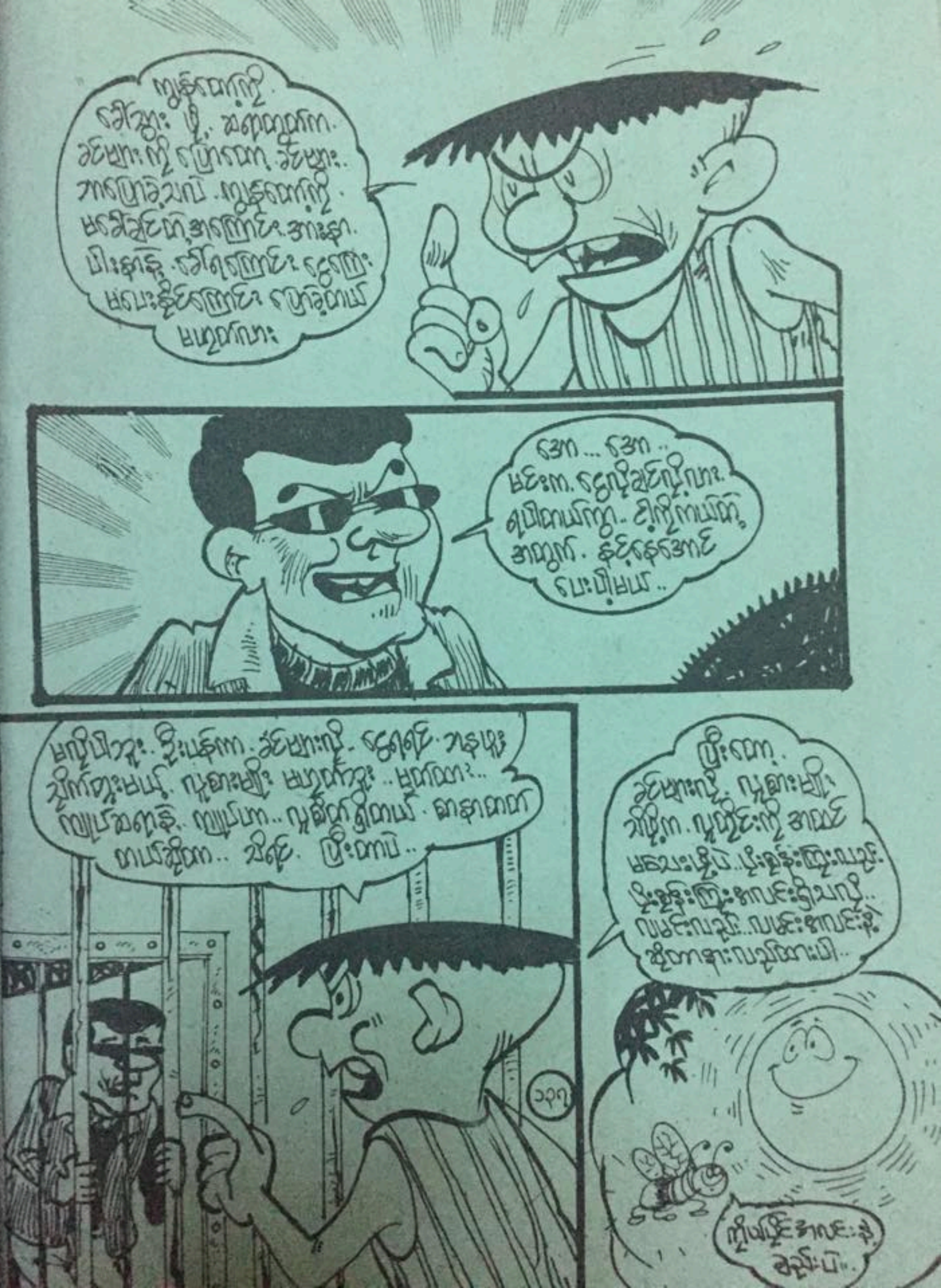
ကျွန်တော်ကို ခေါ်သွား ပြီး.. သူတို့တွေက.. ခင်ဗျားကို ပြောရော့.. ခင်ဗျား.. ဘာပြောခဲ့သလဲ.. ကျွန်တော်ကို မခေါ်ခင်တဲ့ အကြောင်း.. အားနာ ပါးနားရိုး.. ခေါ်ရကြောင်း.. ငွေကြေး မပေးနိုင်ကြောင်း ပြောခဲ့တယ် မဟုတ်လား
အော... အော.. မင်းက.. ငွေလိုချင်လို့လား.. ရှုပ်တယ်ကွာ.. ငါ့ကိုကယ်ထုတ် အလျှော်.. နှစ်နေအောင် ပေးပါ့မယ်..
မလိုပါဘူး.. ဦးပန်းက.. ခင်ဗျားကို.. ငွေရင်း ဘနဖူး သိက်တူးမယ်.. လူစားမျိုး မဟုတ်ဘူး.. မှတ်ထား.. ကျွန်ုပ်သတ္တနဲ့.. ကျွန်ုပ်ဟာ.. လူဆိုတဲ့ဘဝ တယ်.. ခံနာတတ် တယ်ဆိုတာ.. သိရဲ့.. ပြီးတော့ပါ..
ပြီးတော့.. ခင်ဗျားလို.. လူစားမျိုး သိဖို့က.. လူတိုင်းကို အထင် မသေးနဲ့ပဲ.. ပိုးစုန်းကြူး ယှဉ်.. ပိုးစုန်းကြူး အလင်းရှိသလို.. လမင်းလည်း.. လမင်း အလင်းနဲ့ ဆိုတာနားလည်သွားပါ..
ကိုယ်ပိုင်အလင်းနဲ့ လင်းပါ။

ဖောက်!
ဦးပန်းကာတေ ခံပြင်းစွာဖြင့် လောကကြီးကိုကျိန်ဆဲကာ အရူးရူးအမူးမူး များနိုင်သမျှနှင့် ပေါ်ပေါ်သာ ရှိလေးကြောင်း.....
မကြာခင်မှာပဲ ကိုမင်းနွံ့ခံနေ ရသည်းဖြစ်ကြောင်း... ကျွန်ုပ် နားလည်သဘောပေါက်ပါသည်.....။
ကဲပါ. မိုက်ကကလေးရာ.. ဒီလောက်ပြောနေပါနဲ့လေကွာ ညနေလည်း စောင်းလာပြီ... ရှေ့နှစ်ကျမှ. လာခဲ့သာ. ဘယ်ကျိုးလုပ်ရမယ် ဆိုတာသာ.. စဉ်းစားထားနှင့်လေကွာ.....
စိတ်ချပါ.. ဆရာ
ညီဖြင့်.. ညနေစောင်း အချိန်ကို စောင့်ဆိုင်းရင်း ကိုယ်ကြံအကွက်နှင့် ကိုယ် စိတ်ကြိုက်ဖြစ်နေသည်.....။
အကြီးကျွန်ုပ်အိမ်မှ လူဟိုလည်း.. ကကေးလော သူကြာ- မှိုသူမှို နေကြသည်.....။
၁၃၈

ဆရာဝင်း... ရုံးတော်ကသိန်း... ကျွန်ုပ်တို့ လေးစားနေသော အဆိုင်နှင့်သို့ ရောက်ခဲ့ပြီ....။
ဦးကကလေးရေ... မင်းဟာမ ကြီး... ဖြစ်နေပြီကွ...
ရွှေနှင်းကမ္ဘာ. ထိုကာလဆိုင်းကျွင်... ဂူပေါက်ဝတံခါး နှင်းကျ. မရှိတော့ပါချေ...။ မည်သည့်နေရာသို့. ရွှေ့ပြောင်းသွားသည်.မသိကြ... ကျွန်ုပ် မမှန်းဆ တတ်ပါချေ....။
ရွှေနှင်းကမ္ဘာမသည်... ကြိုတင်ကြံစည်မထား မည်သည့် ကျော်အရိုမှ မကြားရတော့ဘဲ... သူမ... နှင့်သက်ဆိုင်သည်... ဦးကကလေး၏နေရာ သို့သာ.. ထိန်းထားခဲ့ပြီ...။ ဦးကကလေး၏ အပြုံးက. မြဲမြံနေသလေသာ.....။
ကျေနပ်မှု အပြုံးလေး... ပေါ့

ပီး..ပီး..
ဗိုက်ကလေး... ဗိုက်ကလေး...
၁၄၀

၁၄၁

ဟင်း..ဟင်း..
ဟဲ..ဟဲ..ဟဲ..ဟဲ..

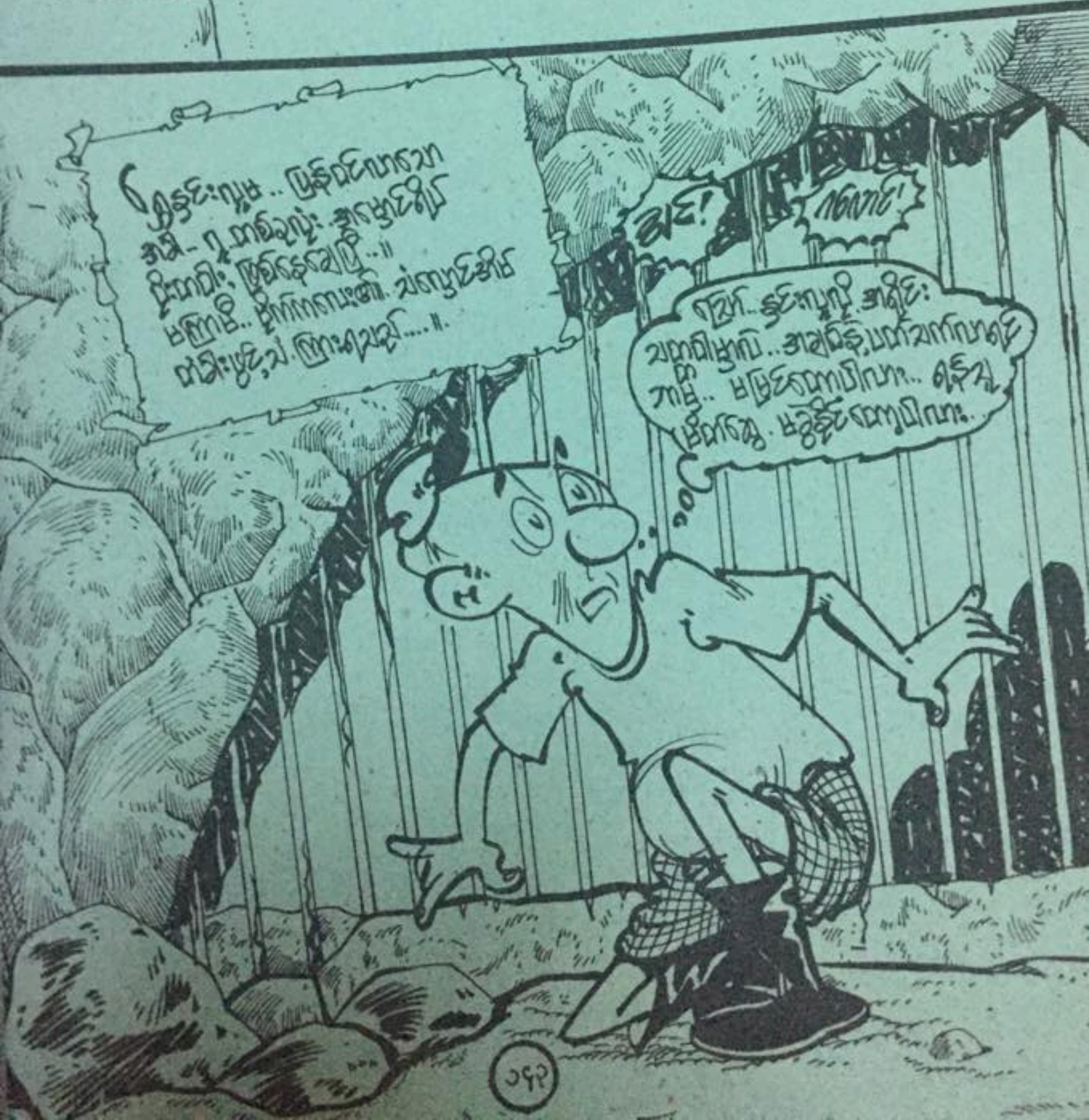

သို့ ဂေါ်ရီလာအိမ်တံခါး.. ပွင့်သွားသည်နှင့် ဦးဘိုဏ်. မျက်စေ့ရှေ့တွင်. ရွှေနှင်းဆီ သည်.. ဖိုက်ကာလေးကို ဖက်ထားလိုက်လေသည်.
မကြည့်နဲ့. မကြည့်နဲ့. ဘုရားပါ... ကျွန်းစာကတော့ ဖြောက်နိုင်မှာမဟုတ်.
ဖိုက်ကာလေးက. ရွှေနှင်းဆီ ရင်ခွင်မှနေ၍. ကျွန်ုပ်ကို လက်ညှိုး ထိုးပြကာ.....
ရွှေနှင်းဆီ.. ဟိုဂေါ်ရီလာကြီးက. ငါ့အဖေကို ပြန်ပေးပါဦး..
ဟုတ်ပါတယ်.. ကျွန်ုပ်က. ဖိုက်ကာလေး အဖေပါ.. ကျွန်ုပ်ကိုလည်း ထုတ်ပေးပါဦး..

ကျွန်ုပ်ကလည်း...အချိန်းချင်း ပျော်မကွဲဖြစ်ပါပြီ..လှပ်ကြောက်စရာအကျင့်ဆိုးကြီးသွားချိုးသဖြင့်..
သောက်ကြပါလော့ကွ.. အရေးထဲမှာ..ကိ..မိုက်ကလေး နှင်းကျွမ်းကို ဖြေပြီး.. ဟိုလူကြော့.ထားကို ပွင့်ဆိုးလိုက်ပါကွာ..
မိုက်ကလေးကား..ကျေနပ်ပုံ မရသေးချေ..
ကိ..ရှေ့နှင်းကျွမ်းမရ..ဟိုလူတွေ.ထားခဲ့ရလည်း ပွင့်ပေးပါဦး....
ရှေ့နှင်းကျွမ်းကား.. ဦးပန်းကြင်နှင့်ဦးပန်းအလို.. ကျောင်းအိမ်ကို ထားခဲ့ ကြပြီ.. ထို့ကြောင့်.. ဖြိုးသန့်သဖြင့် ကျွန်ုပ်ပင် အံ့အားသင့်သွားရသည်.. မိုက်ကလေးက.. ထပ်မံ ရှုံးကျုံးပြန်သည်...
ပွင့်ပေးလိုက်ပါ..ရှေ့နှင်းရယ်..ဒီလူက ငါ့ကိုသို့ ရန်လုပ်လိုက်မှာကွ..

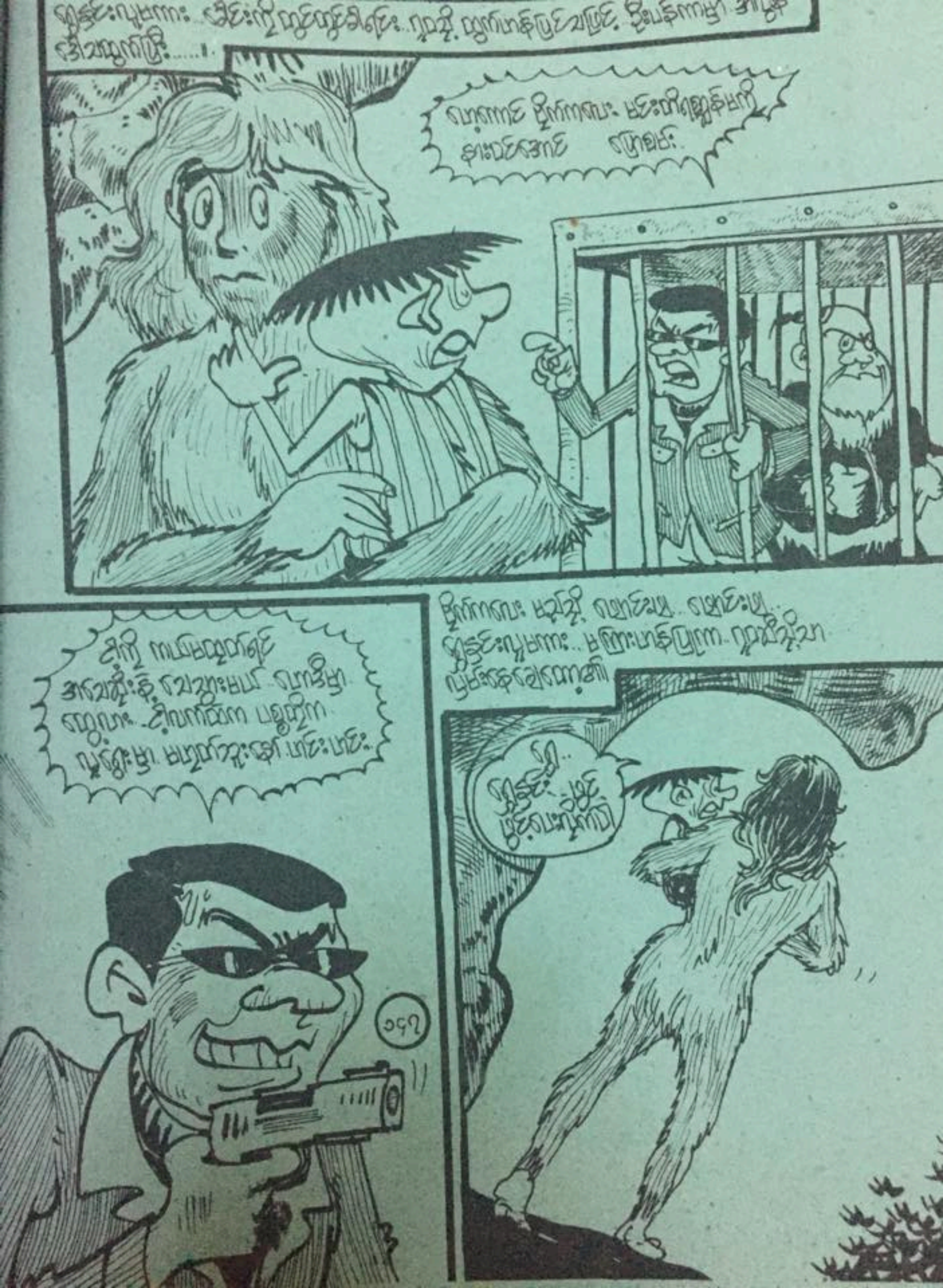
ဟေ့ကောင် မိုက်ကလေး မင်းတိရစ္ဆာန်မကို နားလည်အောင် ပြောစမ်း
၁၄၇

ရွှေနှင်းဂျူမ၏ အပြုအမူက.. ဦးပန်ကက်၏ဒေါသကို. အဆုံးစွန် ပေါက်ကွဲစေလေတော့၏.....။
ဒိုင်း
ဒိုင်း
ရွှေနှင်းဂျူမသည် . မိုက်ကလေးကို ပွေ့ပိုက်ရင်း ကျောကော့သွားလေတော့၏....။
ဟယ်..ရှ.. ရွှေနှင်း..ထိသွားပြီ..
နှင်းဂျူမှ ရန်ခွင်မှ မိုက်ကလေးသည်. ခုန်ထွက်သကဲ့သို့.. နှင်းဂျူမသည် ကျောခိုင်းရာမှ. ဒေါသထကြီး.. ဦးပန်ကက်ရှိရာ အချုပ်ခန်းဘက် မျက်နှာမူလိုက်သည်....။
ဒီကောက်အသက်ပြင်းတဲ့ ဟာမ
၁၄၁

ဟောကွ့. ဗမ်ဗိုး. ဗမ်ဗိုး.
ကဲဟာ..ဝါးဟား
ဝှီး
နှင်းဆုမကို ထိမထိတော့
မပြောတတ်။ နှင်းဆုမသည်
ပြေးသွားကာ ဦးပန်းကာကို
ကျောင်းအိမ်ဝေသာကို
သူမ လက်ထက်ဆုံကော်ထောက်ခံနှင့်
ဆောင့်ရိုက်လိုက်သည်..။
ဝုန်း
သော့ပြုတ်သွားသည်နှင့် ထမီးကို ဆွဲယူ၍... ကြောင်ဖိုကြီး ဖြစ်နေသော ဦးပန်းကာ၏ လည်ပင်းကို ညှပ်ညှစ်ပိုက်လေတော့၏...။
အင့် အင့်

လက်ကကားယား၊ ခြေကကားယား ဖြစ်သွားသော
အား
အင်း..လေဟာ သမားတော်
လေဟာသမားတော်

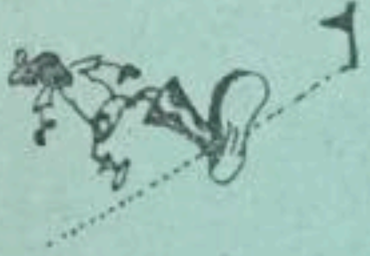

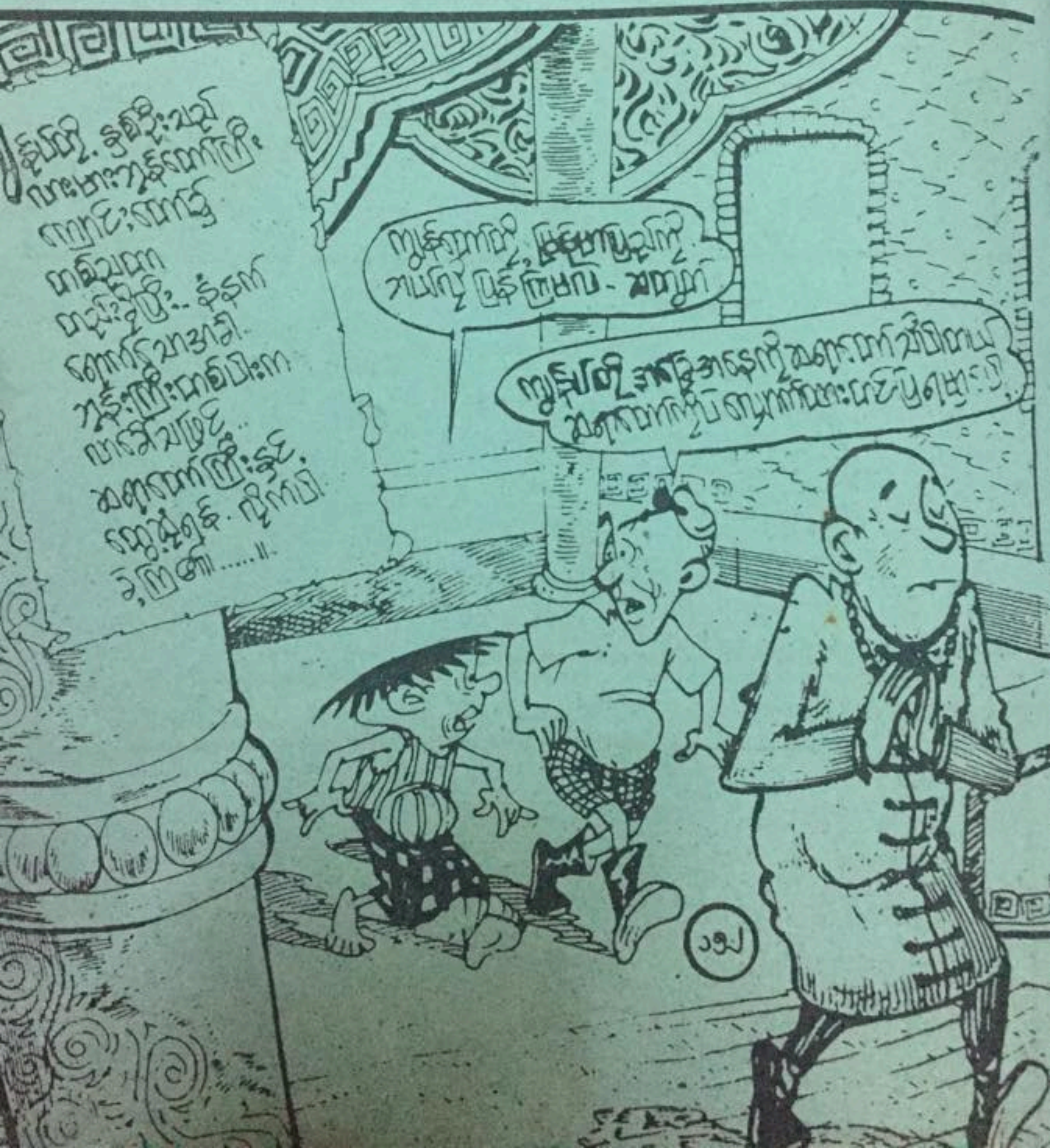

ကျယ်ဝန်းသော ကျောင်းဆောင်ကြီး၏ ဘုရားခန်းဆောင်အတွင်း ဆရာတော်ကို ဖူးတွေ့ရသည်။ ဆရာတော်ရှေ့တွင် ဦးဝါ နိုင်ငံသား နှစ်ဦးကိုလည်း တွေ့ရလေ၏။ ဆရာတော်ကြီးက ကျွန်ုပ်တို့၏ ဆန္ဒကို မေးမြန်းလေ၏.....။
အကယ်လို့ မြန်မာပြည်ကို ပြန်ကြမယ် မဟုတ်လား
မှန်ပါ ပြန်ချင်ပါပြီ ဘုရား
ကောင်းပြီ ဥပါသကာ... ပုဂ္ဂိုလ်နှစ်ဦးက... တာဝန်ရှိ ပုဂ္ဂိုလ်တွေပဲ... သူတို့က ဆောင်ရွက်ပေးကြပါလိမ့်မယ် ဥပါ... သူတို့နဲ့ လိုက်သွားနိုင်ပါပြီ...
ကျွန်ုပ်တို့လည်း ဝမ်းသာအားရ ဆရာတော်ကို... ဦး အကြိမ်ကြိမ်ချပြီး တာဝန်ရှိ ပုဂ္ဂိုလ်နှစ်ဦးနှင့် လိုက်ခဲ့ကြလေ၏။ တာဝန်ရှိ ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦးမှာ မြန်မာစကားကောင်းကောင်း ပြောတတ်သဖြင့် လမ်းအကြောင်း မေးမြန်း
ကျွန်ုပ်တို့ မြန်မာပြည်ကို ချက်ချင်း ပြန်ရမှာလား
မပြန်ရဘူး

မြန်မြန် ဖိတ်ခေါ်ပေးပါ.. အရာရှိမင်းရယ်.. ကျွန်ုပ်တို့က.. ပြန်ချင်လှပြီ.. ဟီး... ဟီး
ခင်ဗျားတို့က.. ပြစ်မှုကျူးလွန် ခဲ့တဲ့ သူတွေပါ..
ဟာ! ဘာပြစ်မှု ကိုလဲဗျ.. ကျွန်ုပ်တို့ ဘာမှမသိကြဘူး.. ဘာမှ မသိခဲ့ဘူး..
>၁၉၇၀. ကတည်းက. ဒီတောထဲကို ဘယ်နိုင်ငံခြားသားမှ.. မပြုရဘူး အစိုးရရဲ့.. ဥပဒေကို.. ချိုးဖောက်တဲ့.. ခင်ဗျားတို့ကို ဖမ်းဆီးပြီး.. ပြစ်မှုကျူးလွန်မှု ပြစ်ဒဏ်ပေးရမယ်
ဟာ
ဘုရားကယ်ပါ.. အ-အကျဉ်း

OFFICER

မကြာမီ . အာဏာရှင် မူဆိုလ် ပြန်ထွက်လာပြီး..
ခင်ဗျားတို့ကို .
အဟက်.
ဒီ့ပြင်.....